



Torsdag den 6. september 2012 (D)

1

100. møde

Torsdag den 6. september 2012 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til finanslov for finansåret 2013.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 27.08.2012).

Kl. 10:00

Formanden :

Mødet er åbnet.

Det skete med en vis forsinkelse, fordi nogen havde bortført klokken.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til finanslov for finansåret 2013.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 27.08.2012).

Kl. 10:00

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Hr. Peter Christensen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:01

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Nu skal man aldrig sælge skindet, før bjørnen er skudt, men Venstre har allerede på nuværende tidspunkt fået et vigtigt ønske opfyldt. I regeringens finanslovsforslag er der nogenlunde ro på udgiftsvæksten, og det er ikke så ringe endda. Samtidig er der også ro på regeringsbænken. Hvor er det dejligt at slippe for brandtaler om, at danskerne er udsat for en velfærdsmassakre. Det er et fremskridt, der heller ikke er så ringe endda. I Venstre glæder vi os over, at regeringen og regeringspartierne langt om længe har accepteret, hvordan virkeligheden ser ud. Som skrevet står: Der er mere glæde i himmeriget over en omvendt synder end over 99 retfærdige.

I en tid med en presset økonomi og lav vækst er det nødvendigt med en stram og ansvarlig finanspolitik. Det er nødvendigt med mådehold på de offentlige budgetter. Det er vi langt om længe alle enige om. Jeg vil gerne byde Tingets socialdemokrater og folkesocialister velkommen i virkeligheden. Men det er ikke tilstrækkeligt at acceptere virkeligheden, for virkeligheden byder på lav vækst, stigende ledighed og udflytning af danske arbejdspladser. Og i en tid med stigende ledighed og med pres på danske arbejdspladser må vi sætte al vores energi ind på, at flere rigtige private arbejdspladser bliver skabt i Danmark, for kun på den måde kommer væksten tilbage.

Det er desværre nemt nok at skabe færre arbejdspladser. Så skal man bare hæve skatter og afgifter. Højere skat virker. Det dræber job, og det ser vi jo tydeligt med regeringens seneste finanslov. Sidste år satte regeringen skatter og afgifter op med 6 mia. kr., og effekten er sandelig ikke udeblevet. Danskernes købekraft er blevet forringet, og vækst og beskæftigelse er blevet påvirket negativt. Det skal retfærdigvis siges, at det kickstarter økonomien, men desværre kun syd for grænsen.

I Venstre vil vi en anden vej. Vi vil ikke beskatte os dybere ind i krisen. Vi vil opmuntre alle til at arbejde Danmark ud af krisen. Flere arbejdspladser kræver målrettede skatte- og afgiftslettelser. Det vil forbedre konkurrenceevnen og genskabe optimismen. Det er derfor, at vi kalder Venstres finanslovsudspil »Færre afgifter. Flere arbejdspladser«.

Når vi er ved Venstres oplæg, så lad mig lige afklare en ting, som åbenbart har givet anledning til nogen forvirring. Jeg forstår ikke helt hvorfor, men lad mig for en god ordens skyld slå fast, at Venstres holdning til skattestoppet er uforandret, og hvis det stod til os, havde vi fortsat et skattestop, som vi kender det. Men et skattestop er desværre ikke nok. Danmark er nu nede som nr. 133 i verden, når det kommer til skatter. Derfor er der brug for, at vi begynder et målrettet arbejde for lavere skat. Færre skatter og afgifter kræver prioritering. Vi vil lette byrderne for at få private arbejdspladser, og derfor må vi holde igen på det offentlige forbrug.

På den baggrund lægger Venstres finanslovsudspil op til en meget beskeden vækst i det offentlige forbrug – omtrent en nulvækst. Det er på linje med den økonomiske linje, som VK-regeringen lagde med genopretningspakken fra 2010. Og det er heldigvis også den linje, som den nuværende regering har indstillet sig på, trods valgløfter om noget helt andet. Så langt så godt. Så langt er vi enige. Vi er enige om den stramme ramme. Af samme grund er Venstre parat til at gå konstruktivt ind i forhandlinger med regeringen om en finanslovaftale.

Statsministeren har tidligere bebudet, at regeringen er en reformregering, og at 2012 skulle være et historisk reformår. Det vil vi gerne holde statsministeren fast på. Vi håber, at regeringen tør fortsætte reformerne. Reformen er nemlig forudsætningen for at skabe et nyt samfundsøkonomisk råderum, og dette samfundsøkonomiske råderum bør bruges til at gøre livet lettere for danske familier og danske virksomheder. Det vil bringe optimismen tilbage. Det vil sætte virkelysten i gang. Venstre foreslår, at regeringen og oppositionen i fællesskab fortsætter linjen fra foråret. Her var vi fælles om at sikre skattelettelser for over 7 mia. kr. og reformer, som samlet sender

21.000 flere ud på arbejdsmarkedet. Det burde ikke være svært at fortsætte linjen, for det er jo det, Danmark har brug for, men det kræver, at regeringen er parat til det.

Kl. 10:10

Venstre har to hovedkrav til finanslovforhandlingerne. For det første skal vi fortsætte reformkursen. Det skal bl.a. gøres ved en kontanthjælpsreform. Den skal sikre, at vi ikke parkerer folk på passiv forsørgelse; den skal sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde. Desværre har regeringens politik siden valget haft den stik modsatte virkning. Regeringen har afskaffet kontanthjælpsloftet og 225-timers-reglen. Dermed er det blevet mere attraktivt at modtage kontanthjælp frem for at gå på arbejde. Der er ikke længere nogen gulerod, der skal lokke et ægtepar på kontanthjælp videre i tilværelsen, for regeringen har gjort det sådan, at en ægtefælle skal have 30.000 kr. i løn om måneden for at være lige så godt stillet, som var man på kontanthjælp. Det vil Venstre gøre op med. Venstre ønsker derfor, at en reform af kontanthjælpen skal være et centralt element i efterårets finanslovaftale.

Kl. 10:06

Vores anden hovedkrav er en erhvervspakke. Den skal forbedre dansk erhvervslivs konkurrenceevne ved reelt at sænke skatterne. Pakken skal bl.a. afskaffe fedtafgiften, ligesom den skal bevare boligjobordningen. I vores pakke foreslår vi også initiativer som f.eks. en skattefritagelse for udstationerede medarbejdere, en hjælpende hånd til familieejede virksomheder, som ønsker at foretage et generationsskifte, og en pulje målrettet turismeerhvervet til eksempelvis lempelse af energifgifterne eller en forhøjelse af fradraget for moms. Vi vil skabe danske arbejdspladser, og vi vil have flere danskere i arbejde. Det er Venstres udgangspunkt for finanslovforhandlingerne.

Der er ingen tvivl om, at vores høje skatter og afgifter påvirker Danmarks konkurrenceevne negativt. For nylig offentliggjorde World Economic Forum sin opgørelse over de mest konkurrence-dygtige lande, og desværre viser den, at Danmark er gledet ud af topti – fra en 8.-plads til en 12.-plads på et enkelt år på samme liste, hvor vi for bare få år siden lå i toptre. Kigger man specifikt på, hvordan vi klarer os i forhold til skat og konkurrenceevne, ja, så er det helt galt: Der ligger vi i bunden som nr. 133 ud af 144 lande. Det er ikke godt nok. I Danmark kan vi ikke blive ved med at være gode, medmindre vi hele tiden bliver bedre. Vi kan ikke hvile på laurbærene, for verden udvikler sig hele tiden, og derfor må Danmark have store ambitioner.

Da Venstre havde regeringsansvaret, gennemførte vi tre skattereformer. De gjorde det alle mere attraktivt at arbejde. Også i oppositionstiden har vi medvirket til at trække i den rigtige retning. Desværre udgør de positive skattereformer kun en del af historien. Skattereformen fra juni er desværre gennemført i kølvandet på regeringens store skatte- og afgiftsstigninger på over 6 mia. kr. Det er konsekvensen, når skattestoppet ikke længere eksisterer. Regeringens skatte- og afgiftsforhøjelser sidste år var et selvmål af rang. Forhøjelserne svækkede danskernes købekraft, og de kickstartede grænsehandelen. Regeringens skatte- og afgiftsforhøjelser viser, hvad vi risikerer, hvis vi fraviger reformsporet – hvis vi tror, vi kan erstatte reformer med højere skatter og afgifter.

Hvis regeringens reformvilje består, er Venstre som sagt parat til at lave en ambitiøs finanslovaftale, som gør Danmark langt mere konkurrencedygtigt. Men hvis regeringens mod svigter, hvis reformerne bliver puttet i en mølpose, vanskeliggør det naturligvis muligheden for at lave en finanslovaftale med Venstre. Vi håber på det første. Vi håber, at regeringen vil fortsætte ad det reformspor, som VK-regeringen lagde, med dagpengereform og tilbagetrækningsreform – det spor, som er fortsat siden valget med reformer af skat, førtidspensionen og fleksjob.

Venstre tør, Venstre vil. Hvad tør regeringen?

Formanden :

Jeg har foreløbig noteret fem med korte bemærkninger. Vi tager dem i den rækkefølge, de blev anmeldt. Først er det hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:11

Ole Birk Olesen (LA):

Tak til Venstres ordfører for talen. Det glæder mig, at Venstre gerne vil tale for, at vi skal forbedre dansk erhvervslivs konkurrenceevne. Det er altid godt, at der er nogle, der er med til at sætte en dagsorden i den offentlige debat, så den på et tidspunkt kan vindes og føre til, at man gennemfører en politik, der faktisk gør det, man taler for.

Jeg har lidt svært ved at se i Venstres erhvervsskattepakke, at man faktisk forbedrer erhvervslivets konkurrenceevne nævneværdigt. Der er afsat 3,5 mia. kr. til formålet. Næsten halvdelen af de 3,5 milliarder vil Venstre benytte til at tilbagerulle skatter og afgifter, som Venstre enten selv har indført, eller som Venstre agter at indføre senere på året, nemlig fedtafgiften og afskaffelsen af ligningslovens § 33 A. Man kan sige, at hvis vi ikke havde haft Venstre, ville vi slet ikke have haft det problem at afskaffe, så egentlig ville vi være bedre stillet ved slet ikke at have Venstre. Den anden halvdel er boligjobordningen. Vil Venstres finansordfører forklare, hvordan boligjobordningen forbedrer danske virksomheders konkurrenceevne på de internationale markeder?

Kl. 10:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:12

Peter Christensen (V):

Der er jo ingen tvivl om, at dansk økonomi er udfordret på mange parametre. Konkurrenceevne er et enormt vigtigt område, hvor det går skidt for Danmark, og et andet område er jo privatforbruget, som er faldende, og som er en kraftig motor i dansk økonomi. Og derfor sætter vi jo netop, som Liberal Alliance også påpeger det, ind begge steder, både med initiativer, der skal forbedre konkurrenceevnen, og initiativer, som skal øge privatforbruget. Boligjobordningen vedrører jo især det sidste.

Vi tror på, at måden at stimulere økonomien er med en boligjobordning, hvor familier kan få op til 30.000 kr. i fradrag for at gøre brug af håndværkere eller rengøring i hjemmet. Det har en stor jobmæssig effekt, der ikke er nogen forsinkelse i, og det synes jeg er værd at bemærke; det er jo en effekt, vi får her og nu. Og de andre initiativer vedrører konkurrenceevnen.

Kl. 10:13

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:13

Ole Birk Olesen (LA):

Tak for indrømmelsen. Den var tydelig, men jeg vil nu alligevel repetere den: Den kom i form af et ikkesvar på det spørgsmål, der handlede om, hvorvidt Venstre vil anerkende, at konkurrenceevneforbedringstiltag, som ligger i Venstres erhvervsskattepakke, således bare er ting, som Venstre selv har forværret tidligere, eller som Venstre agter at forværre om få uger. Den var der jo. Altså, når man ikke vil svare på det spørgsmål, er det en klar indrømmelse af, at det, jeg har sagt, er korrekt. Venstre ruller bare nogle dårligdomme tilbage, som Venstre selv har indført.

Boligjobordningen siger Venstres finansordfører handler om at skabe forbrug i Danmark. Den handler slet ikke om erhvervslivets konkurrenceevne. Der må jeg bare sige at vi er nogen, som ikke tror

på, at man bliver rig af at bruge flere penge. Vi tror på, at man bliver rig af at producere mere, at være mere flittig, at være mere dygtig. Boligjobordningen gør os ikke rigere i Danmark. Den sætter et forbrug i gang, som alternativt ville have fundet sted andre steder. Den flytter forbrug fra et sted til et andet sted.

Alternativet for de 1,75 mia. kr., som boligjobordningen koster, er, at Venstre kunne have brugt dem til at støtte os i at sænke selskabsskatten og reelt forbedre dansk erhvervslivs konkurrenceevne med 1,25 procentpoint. Hvorfor vil Venstre ikke det i stedet?

Kl. 10:14

Formanden :

Tak. Jeg skal bede om, at man overholder taletiderne. Ordføreren.

Kl. 10:14

Peter Christensen (V):

Til det første, som hr. Ole Birk Olesen svarede, vil jeg sige, at jeg er enig i, at uanset hvad jeg havde svaret, ville hr. Ole Birk Olesen have konkluderet, at han har ret. Jeg vil nu alligevel dykke ned i det element, for jeg tror på, at en vigtig del altså også er at få stimuleret privatforbruget. Det er med til at skabe økonomisk vækst i Danmark og gøre os rigere, så jeg tror ikke, at vi grundlæggende ser ens på tingene der.

Men et andet vigtigt element er jo selvfølgelig, hvordan vi samlet set sænker den skattebelastning, der er på de danske familier og virksomheder. Med hensyn til historikken, som Liberal Alliance her rider op, blev pengene fra fedtafgiften jo brugt til at sænke skatten på arbejde. Nu ønsker vi så at lave en reel lettelse af fedtafgiften. Summen af de to bevægelser bliver altså en reel lettelse af skatten på arbejde.

Kl. 10:16

Formanden :

Hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:16

John Dyrby Paulsen (S):

Tak, og også tak for ordførerens tale om at gå konstruktivt ind i handlingerne om finansloven. Det synes jeg at vi manglede lidt i forlængelse af Venstres sommergruppemøde. Der synes jeg at jeg hørte nogle andre toner, så derfor vil jeg godt kvittere for den positive indgangsvinkel til finanslovforhandlingerne.

Så har jeg nogle gange været i debat med hr. Peter Christensen, og hver gang, vi har diskuteret finansloven, får jeg jo at vide, at de besparelser, vi laver på erhvervsstøtteordninger og rydder lidt op for 2 mia. kr., synes Venstre forringer alt muligt for dansk erhvervsliv og deres konkurrencevilkår, og jeg skal komme efter dig. Det er en nærmest ond handling, må man forstå. Når man så læser Venstres eget oplæg til finanslov, må man jo forstå, at de samme erhvervsstøtteordninger, at de samme 2 mia. kr., som vi sparer på erhvervsstøtteordninger, accepterer Venstre nu i sit eget udspil. Kunne ordføreren ikke være så god at forklare mig, om det er tilfældet, at Venstre accepterer vores besparelser på erhvervsstøtteordningerne, altså bruger dem til finansiering, eller er det en fejl, at der i Venstres udspil, hvis man ikke accepterer den besparelse, så mangler 2 mia. kr.?

Kl. 10:17

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:17

Peter Christensen (V):

Vi accepterer regeringens reduktion i forhold til erhvervstilskud under den betingelse, at pengene føres tilbage til erhvervslivet. Det er jo den store politiske forskel, fordi hr. John Dyrby Paulsen kigger

isoleret på, om der er noget i vejen med at rydde op i erhvervstilskuddene, og hvis man gør det, er alt godt. Nej, fordi så fjerner man jo igen 2 mia. kr. fra danske arbejdspladser, hvorimod hvis det handlede om at sige, om vi kan give det provenu, som udgør nogle af erhvervstilskuddene, til nogle bedre rammebetingelser for dansk erhvervsliv, så er det fint. Det sagde vi sådan set også før valget, så det er der ikke noget nyt i. Men jeg tror, at Socialdemokraterne er nødt til i en stille stund at tænke over, om man kan blive ved med at tage penge ud af danske virksomheder og samtidig påstå, at det skaber vækst. For sådan er de økonomiske love desværre ikke.

Kl. 10:18

Formanden :

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 10:18

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg konstaterer bare, at Venstre nu har accepteret, at vi laver de besparelser på erhvervsstøtteordningerne. Vi bruger dem så til at skabe job og skabe vækst i Danmark i øvrigt. Jeg har ikke helt forstået, hvad det er, Venstre så vil bruge dem til i stedet for, men jeg kan forstå, at hvis Venstre vil give dem tilbage til erhvervslivet, må det betyde, at der mangler 2 mia. kr. i Venstres eget finanslovudspil.

Det gør mig lidt bekymret. Venstre kan jo godt stille sig op og sige, at de vil både det ene og det andet, men i virkeligheden er det sådan, at mange af de ting, Venstre vil, er at rydde op efter den tid, hvor Venstre selv havde regeringsmagten. Men det bliver lidt mærkeligt, hvis de ikke kan finde ud af at finansiere det samtidig. Vi har jo pålagt os selv, at hvis vi laver noget i finansloven, skal vi have finansieringen på plads. Jeg kunne godt ønske mig, at Venstre havde den samme ambition, for sandheden er jo, at hvis det, hr. Peter Christensen står og siger, står til troende, mangler der i hvert fald 2 mia. kr. i Venstres eget udspil. Heroveni skal man også lægge de adskillige milliarder kroner, som er luftige i Venstres eget udspil. Så kunne vi ikke få det løfte fra Venstres ordfører, at Venstre vil være mere konkret med hensyn til finansieringen? Venstres ordfører kunne begynde med at fortælle helt konkret, hvor de 2 mia. kr., som Venstre jo i hvert fald mangler, skal findes.

Kl. 10:19

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:19

Peter Christensen (V):

Venstres udspil til finanslovforhandlingerne er fuldt finansieret, endda med 1 mia. kr. i overskud. På allersidste side har vi oven i købet, for journalisters skyld, men i høj grad også for hr. John Dyrby Paulsens skyld, lavet en tabel, så det er meget nemt at overskue. Derfor synes jeg – især med den historik, som Socialdemokratiet har – at man skulle lade være med at tale om, at ting ikke er finansieret, men i stedet for gå ind i en politisk debat om, hvorvidt man har lagt sig fast på, som udenrigsministeren siger i offentligheden, at man vil lave en dårligere finanslov med Enhedslisten frem for at forhandle med Venstre. Det ville være mere klædeligt.

Igen vil jeg så til dem, der selv ønsker at afklare, hvorvidt Venstres udspil er finansieret, henvise til udspillet. Der er oven i købet 1 mia. kr. i overskud.

Kl. 10:20

Formanden :

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 10:20

Jonas Dahl (SF):

Man skal altid hilse det velkommen, når der kommer noget på bordet, og det synes jeg da sådan set der er kommet fra Venstres side. Og det er godt, at man nu efter et års tid er kommet ud af hængekøjen, men jeg synes bare, det ender lidt som en maveplasker, for som hr. John Dyrby Paulsen også var inde på, kan man ikke redegøre for de ting, der ligger i forhold til erhvervsstøtteordninger. Det minder jo sådan set lidt om den proces, vi så hen over sommeren, hvor det var sådan i forhold til en skatteaftale, som Venstre gerne ville være med til – man ville gerne være med til skattelettelserne – at da det kom til finansieringen, var det først det ene forslag, som man ikke rigtig var for, og hen over sommeren var det så er det andet og det tredje forslag. Og under førstebehandlingen kunne vi høre Venstres skatteordfører sige, at man ikke kunne finde eksempler på nogen af de finansieringselementer – der i øvrigt ligger i skattereformen – som Venstre havde barslet med.

Det er jo lidt paradoksalt, at når der så endelig er en aftale, har Venstre travlt med nærmest at løbe fra den. Man får jo lidt den tanke, at Venstre bare igen vil have ufinansierede skattelettelser, sådan som vi så det tilbage i 00'erne.

Så jeg synes sådan set, hr. Peter Christensen burde give et svar på: Hvad er det for en finansiering, Venstre gerne vil have? Noget af det, der ligger i Venstres eget finanslovsforslag, er jo, at vi skal finansiere en lang række ting ved salg af danske skove. Har hr. Peter Christensen en forestilling om, at vi sådan skal sælge ud af alle de danske skove her de næste 3 måneder, eller hvordan er det, Venstres finansiering hænger sammen?

Kl. 10:21

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:22

Peter Christensen (V):

Vi har lavet en aftale om at sænke skatterne reelt for 7 mia. kr. Da vi indgik den aftale, havde vi en diskussion med regeringen – det kan hr. Jonas Dahl ikke vide, for han var ikke til stede – om, hvorvidt man kunne finde nogle andre og bedre finansieringskilder end f.eks. at beskatte udstationerede medarbejdere. Jeg rejste den diskussion fra starten af, fordi jeg synes, det har en negativ slagside, som består i, at flere danske virksomheder vil begynde at købe udenlandsk arbejdskraft i stedet for at sende danske medarbejdere ud, hvilket både vil påvirke den danske beskæftigelse negativt og betyde, at der er en viden, vi ikke får hjem til landet, og den viden er enormt vigtig i en globaliseret verden.

Vi havde også forslag til, hvordan det kunne finansieres alternativt. Vi har en gammel aftale om nogle kantineomspenge, som vi henviste til. Så vi har helt konkret fra starten både påpeget problemer og anvist finansiering, men for SF er det ideologisk. Man vil ikke finde en praktisk løsning – så hellere genere udstationerede medarbejdere.

Vi er stadig parate til at lave om på det ...

Kl. 10:23

Formanden :

Ja tak! Hr. Jonas Dahl.

Kl. 10:23

Jonas Dahl (SF):

Jeg er glad for at få bekræftet, at Venstre står ved den aftale, som Venstre jo også – går jeg ud fra – stemmer for i næste uge. Det er jo lidt underligt, når vi så kan se, at man, her en uge inden vi tredjebe-

handler et forslag, har travlt med selv at stille forslag til, hvordan man vil afskaffe det.

Det er jo lidt det samme som med fedtafgiften, som Venstre nu også i sit finanslovsudspil vil afskaffe. Det er jo glædeligt, for det var Venstre selv, der indførte afgiften for et års tid siden. Regeringen har jo også sagt, at det er vi villige til at diskutere. Så derfor synes jeg da, at der er positive ting at tage fat på i forhold til den del af det.

Men jeg fik ikke et svar på mit spørgsmål om de her frasalg, som også er en del af Venstres forslag. Er det sådan, at Venstre forestiller sig, at vi nu de næste 3 måneder skal frasælge danske skove – og jeg tror også, det gælder Seruminstituttet – for at få Venstres finanslovsudspil til at hænge sammen fra den 1. januar? Er det det, vi skal klare de næste 3 måneder for at få økonomien til at hænge sammen?

Kl. 10:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:24

Peter Christensen (V):

Jeg vil ganske kort sige, i forhold til at vi kan indfri valgløftet om at bygge en motorvej fra Herning til Holstebro, at det jo handler om engangsudgifter, som kan finansieres ved engangsindebetalt. Og vi foreslår helt konkret, at det kan man gøre ved frasalg, ikke af skove, men af Seruminstituttet, som vi ikke ser nogen synderlig grund til skal være statsejet. De leverer et produkt, der lige så godt kunne leveres af en privat virksomhed, og jeg er sikker på, at det ville kunne indbringe en betydelig finansiering til bl.a. det her projekt.

Men jeg synes, det første, som hr. Jonas Dahl og SF fik rodet sig ud i her, var interessant, for det var, at man så alligevel, på trods af skatteministerens hårde afvisning, var parat til at ville diskutere den beskatning af udstationerede medarbejdere. Det tager jeg gerne imod, og det er derfor, jeg synes, det er godt, at vi har en debat i dag – så lad os se, om vi kan finde hinanden. Jeg har hele vejen igennem haft svært ved at forstå, hvordan det kunne være en ideologisk kamp at genere erhvervslivet, så vi ikke kan klare os godt på markederne derude. Jeg forstår det ikke, så hvis der er en ny melding, så lad os sætte os til bordet igen. Heldigvis er vi jo ikke bundet af den aftale, i forhold til at vi ikke må rydde op i de ting efterfølgende, og det er det, man i Venstres udspil kan se, altså at vi benytter den frihed, vi aftalte, til at gøre tingene endnu bedre.

Kl. 10:25

Formanden :

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 10:25

Frank Aaen (EL):

Jeg kan se ud af Venstres udspil, at unge under 30 år skal tvinges i uddannelse, tvinges på SU, eller få halveret deres kontanthjælp – jeg går ud fra, at man stadig væk holder fast i denne gamle tanke – hvilket vil sige, at de, hvis de er forsørgere, altså skal kunne leve for ca. 5.000 kr. om måneden. Hvordan havde Venstre egentlig talt tænkt sig at en ung familie skulle kunne overleve bare nogenlunde rimeligt, hvis det er, at den ene forsørger først går fra en løn til dagpenge og så måske går ned til, at det er 5.000 kr. om måneden?

Kl. 10:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:26

Peter Christensen (V):

Vi har set, at den indsats, der er, og de regler, der i dag gælder for de unge, der er under 25 år, har en meget positiv effekt. Vi ved også, at

regeringen gerne vil lave en kontanthjælpsreform, der skal indbringe et stort provenu. Og derfor er vi sådan set gået konstruktivt ind i regeringens tænkning og kommer også med nogle konkrete forslag til, hvad en kontanthjælpsreform *kunne* indeholde. Det her er ikke nogen udtømmende liste, og det er ikke noget, der giver nøjagtig 1,5 mia. kr. i 2013. Men det er nogle elementer, og dem diskuterer vi gerne med den regering, som hr. Frank Aaen har bragt til verden, og som vi ved har det som sit højeste mål at lave en kontanthjælpsreform, der giver et provenu.

Kl. 10:27

Formanden :

Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:27

Frank Aaen (EL):

Ja, vi ved godt, at Venstre er imod regeringen, og at man heller ikke synes, det er rart, at Enhedslisten har støttet den nye regering; det er jeg altså sammen med på at man mener, det er der ikke noget nyt i. Men jeg spurgte helt konkret: Hvordan tænker Venstre at de i en ung familie, når de er under 30 år og den ene forsørger mister sit job – det er noget, der desværre sker for rigtig mange mennesker – og man kommer på dagpenge og man måske derefter kommer på kontanthjælp, skal kunne leve for 5.000 kr. om måneden efter Venstres forslag? Hvordan havde man tænkt sig at denne unge familie overhovedet skulle kunne eksistere på bare et nogenlunde rimeligt niveau? Kan vi ikke få et svar på det? Eller synes man bare, det er i orden, at man på den måde ruinerer unge menneskers økonomi?

Kl. 10:28

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:28

Peter Christensen (V):

Hele vores tilgang til reformer er ikke, at det er noget, der ikke har nogen konsekvenser for nogen. Vi tror ikke på, at man vil kunne finde pengene, eller at man vil kunne gøre den danske økonomi eller det danske arbejdsmarked sundere, uden at det vil have nogle konsekvenser. Andet vil man heller aldrig kunne høre os påstå. Hvis vi skal kunne genoprette økonomien, hvis vi skal kunne forbedre konkurrenceevnen, er det nødvendigt, at vi fortsætter ad reformsporet. Vi tror på, at den effekt, der her har været i forhold til de unge, der er op til 25 år, også vil vise sig i forhold til de unge, der er op til 30 år. Det betyder jo helt konkret, at der, hvis man ikke har en uddannelse, så vil være et pålæg om, at man *skal* tage en uddannelse.

Kl. 10:28

Formanden :

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 10:28

Marianne Jelved (RV):

Venstre, har jeg forstået på ordføreren i dag, går stadig væk ind for skattestoppet, og derfor vil jeg gerne se, om jeg kan få et klart svar på, hvad det er for en definition af skattestoppet, der er tale om. Dengang hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister, og det var han i 2½ år, hævdede Venstre skatten 104 gange, næh, 137 gange; de 104 gange var for erhvervslivet. Er det den definition af skattestoppet, altså at man kan gøre det, der gælder? Eller hvilken definition er det?

Kl. 10:29

Formanden :

Ordføreren.

Peter Christensen (V):

Det er fuldstændig korrekt, at da vi lavede skatteomlægningen, aflyste vi skattestoppet – det sagde vi klart – fordi vi brugte hver en krone, der kom ind, til at give tilbage i lempelser af indkomstskatten, og så trådte skattestoppet i kraft igen. Det er den samme definition af skattestoppet, vi altid har haft.

Det, der jo er den store politiske forskel og grunden til, at regeringspartierne altid angriber Venstre så hårdt med hensyn til skattestoppet, er, at den frihed, vi ikke vil give os selv, er at hæve skatter og afgifter for at putte dem i statskassen. Det er regeringspartierne vrede over, fordi de synes, det er en urimelig begrænsning af politikerne. Vi synes, det er en god begrænsning at pålægge os selv, fordi det ellers er en fristelse, som ingen politikere har så nemt ved at modstå.

Kl. 10:30

Formanden :

Fru Marianne Jelved.

Kl. 10:30

Marianne Jelved (RV):

Nu har Venstre jo været med til lave et skattereformudspil her for nogle måneder siden, og deri indgår en ophævelse af skattestoppet, sådan som Radikale definerer det, for der har Venstre indvilliget i at hæve afgifterne med 1,8 mia. kr. frem til 2020. Står Venstre ved det, eller vil Venstre afskaffe den regulering efter et valg, hvor Venstre – hvis skaden skulle ske – får flertal?

Kl. 10:31

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:31

Peter Christensen (V):

Altså, desværre er det jo sådan, at vi ikke lige nu kan samle 90 mandater i forbindelse med et skattestop. Det har vi erkendt, og derfor forhandler vi jo stadig med regeringen, også selv om der fra regeringens side indgår markante brud på aftalen om skattestoppet. Vi prøver så bare hele tiden at gøre bruddene mindre, hvilket også lykkes betydeligt med skattereformen. Det betyder jo, at vi må starte skattestoppet, den dag vi har 90 mandater. Og det betyder jo desværre også, at der kan være sket mange ulykker inden da – men De Radikale har jo muligheden for at sørge for, at de ikke bliver for store.

Kl. 10:32

Formanden :

Ud over ordførerne er der fire medlemmer, der har bedt om ordet. Vi kan nå tre af de fire, der har bedt om ordet, inden for den halve time, der er aftalt.

Fru Sofie Carsten Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:32

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak. Hr. Peter Christensen taler om at forhindre politikere i at tage sig friheder med Venstres skattestop, men Venstre har dog taget sig den frihed at fremlægge et finanslovsforslag uden så meget konkret finansiering, f.eks. med hensyn til de udvalgte erhvervsstøtteordninger, som Venstre ønsker at sanere, og som skal skaffe de 4 mia. kr. Præcis hvilke erhvervsstøtteordninger er det, Venstre ønsker at sanere?

Kl. 10:32

Formanden :

Ordføreren.

- Peter Christensen (V):**
 Altså, vi har ikke foreslået ændringer i forhold til regeringens 2 mia. kr., som tages fra erhvervsstøtteordningerne. Til gengæld bruger vi 0,5 mia. kr. mere fra erhvervsstøtteordninger, og den halve milliard kroner kan efter vores mening jo enten findes ved prioritering, eller ved at man siger, at alle erhvervsstøtter skal minimeres. Det svarer til 2½ pct., så mon ikke det kan løses. Man kan gøre det med en grønthøster, hvis man ikke kan blive enige om andet.
- Kl. 10:32
- Formanden :**
 Fru Sofie Carsten Nielsen.
- Kl. 10:33
- Sofie Carsten Nielsen (RV):**
 Jeg synes, det er skønt at høre, at Venstre bakker fuldt og fast op om regeringens forslag til at sanere i erhvervsstøtteordningerne, ligesom Venstre jo nu bakker op om, at regeringen har afskaffet iværksætter-skatten og multimedieskatten, som Venstre var med til at indføre. Så vil jeg gerne spørge videre, om Venstre kan blive en lille smule mere specifik, med hensyn til hvad finansieringen i forhold til socialt bedrageri, 600 mio. kr., skal rumme?
- Kl. 10:34
- Formanden :**
 Ordføreren.
- Kl. 10:34
- Peter Christensen (V):**
 Der synes jeg simpelt hen, vi skal gå ud og kigge på de kommuner, der har investeret og fået gode resultater ud af det. Der findes masser af eksempler på, at det at gå efter socialt bedrageri giver et meget stort afkast, og vi foreslår her, at man investerer 100 mio. kr., og med de cases, der er rundt omkring, vil det give over 0,5 mia. kr., det viser erfaringen.
- Men med hensyn til det første vil jeg godt lige sige, at det ærgrer mig, at der også langt ind i Det Radikale Venstre er den holdning, som findes i SF og Socialdemokratiet, og det er ikke overraskende, at der ikke er forskel på at tage 2 mia. kr. i erhvervsstøtte og lette skatteafgifter for 4 mia. kr. end at tage 2 mia. kr. og give 0 kr. tilbage til erhvervslivet. Det undrer mig, at man i Det Radikale Venstre vitterlig mener, at det er det samme.
- Kl. 10:35
- Formanden :**
 Hr. Anders Samuelsen, kort bemærkning.
- Kl. 10:35
- Anders Samuelsen (LA):**
 Det er skønt at høre, at Venstre er blevet optaget af skatten og erhvervslivets vilkår. Men er det ikke rigtigt, at i hele den periode, hvor Venstre har siddet på regeringsmagten, var skattetrykket ca. 48-49 pct., altså, da man kom til, og da man gav depechen videre, var det 48-49 pct.?
- Kl. 10:35
- Formanden :**
 Ordføreren.
- Kl. 10:35
- Peter Christensen (V):**
 Det er rigtigt, at for de skattereformer, vi lavede, var den økonomiske gevinst i høj grad den adfærdseffekt, der var fra at flytte skatten fra en række forskellige finansieringskilder til at sænke skatten på arbejde. Så den effekt, der var, var jo at gøre det mere attraktivt at arbejde. Det var et spor, vi fulgte, og vi kunne jo også konstatere, at der ikke var det store parlamentariske pres for, at vi havde gjort endnu flere af de finansieringskilder til rene skattelettelser. Det havde vi ikke haft noget imod, men det var der ikke et parlamentarisk pres for, så vi siger, at inden for de muligheder, vi havde, var det stadig fornuftigt og med stor gevinst at sænke skatten på arbejde. Man kan sådan set gå ind og kigge på, hvad arbejdsudbudseffekten egentlig har været af Venstres skattepolitik gennem de 10 år. Den er markant højere end de reformer, som regeringen har skabt på det her års tid – markant højere.
- Kl. 10:36
- Formanden :**
 Hr. Anders Samuelsen.
- Kl. 10:36
- Anders Samuelsen (LA):**
 Det er jo selvfølgelig interessant at diskutere arbejdsudbuddet, men det, der er virkelig interessant at diskutere, er antallet af arbejdspladser, og der må man bare sige, at med verdensrekord også under Venstres ledelse i forbrugsskatter, verdensrekord i beskatning af kapital, verdensrekord i skattetryk, verdens største offentlige sektor, er det jo ikke ligefrem en prangende rekordliste, Venstre har præsteret. Derfor vil jeg godt være helt konkret i forhold til det, der ligger nu her, og som vi diskuterer i dag, i finansloven. Jeg har forstået, at Venstre ikke ligesom er ude med det ideelle ønske, men nogle justeringsforslag, sådan at man kan komme i realitetsforhandlinger. Men vil Venstre være med til efter næste valg, når der er borgerligt flertal, at sænke skattetrykket til, lad os sige, 45 pct.? Det er jo ikke vildt ambitiøst fra de 48 til de 45 pct. Vil Venstre være med til at skære i den offentlige sektor, så den bliver mindre med, lad os sige, 40.000 færre ansatte i den offentlige sektor – ja eller nej?
- Kl. 10:37
- Formanden :**
 Ordføreren.
- Kl. 10:37
- Peter Christensen (V):**
 Det har vi ikke noget bud på hvordan man kan få til at hænge sammen, men jeg vil gerne være med til at gennemføre en politik, hvor der er fokus på konkurrenceevne og hvordan vi får skabt flere job i Danmark. Det er det, vores udspil også er et resultat af, nemlig en tænkning om, hvordan vi forbedrer vores konkurrenceevne. Jeg er så ikke helt enig i, at arbejdsudbud ikke også påvirker beskæftigelsen. Jeg mener ikke, at man kan skille det ad. Det er jo også grunden til, at vi har så klart et fokus på at skulle fortsætte reformsporet, som er en lige linje af den politik, vi gennemførte, da vi havde regeringsansvaret.
- Kl. 10:38
- Formanden :**
 Den sidste korte bemærkning, vi når, er fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.
- Kl. 10:38
- Johanne Schmidt-Nielsen (EL):**
 Et af de store problemer, der er i Danmark nu, er jo, at rigtig mange går ledige, og helt konkret, at tusindvis står til at falde ud af dagpengesystemet til nytår. Venstre er et af de partier, som har været med til at halvere dagpengeperioden og fordoble genoptjeningsperioden. I Enhedslisten mener vi, at en finanslov skal løse det problem – altså det helt konkrete problem, som de her tusindvis af danskere står over for, når de til nytår falder ud af dagpengesystemet. Hvad er Venstres

bud? Altså, hvad er Venstres svar til de her mennesker, som søger alt det arbejde, de overhovedet kan komme i nærheden af, men som ikke kan finde et job? Hvad skal de gøre? Hvad vil Venstre gøre for at hjælpe de personer?

Kl. 10:39

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:39

Peter Christensen (V):

Det står lidt uklart for mig, hvad det efterhånden er, Enhedslisten mener med, at det skal løses, men det får vi måske lejlighed til at finde ud af senere.

For os er det vigtigt at fortsætte reformsporet. Vi står ved den aftale, vi har indgået. Jeg kan forstå på regeringen, at man har lavet en akutupakke, hvor man også går ind og investerer yderligere penge i, at arbejdsformidlingen skal anviser ledige job til ledige medarbejdere. Det synes vi er en god ting.

Kl. 10:39

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:39

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hvis man ikke har lyst til at svare på et spørgsmål, kan man jo altid begynde at tale om noget andet og om, hvad nogle andre partier mener og sådan noget. Men jeg synes faktisk, at de mennesker, som står i den her dybt alvorlige situation, at de ryger ud af dagpengesystemet – mange vil ikke engang kunne få kontanthjælp – fortjener at få et svar fra et så stort parti som Venstre. Hvad er Venstres bud til de her mennesker?

Jeg kan forstå, at Venstre bakker op om regeringens akutupakke. Skal jeg så også forstå Venstres svar sådan, at Venstre mener, at den akutupakke vil løse hele det her problem, eller har man andre løsninger i Venstre? Jeg synes, det er rimeligt, at så stort et parti som Venstre kommer med et bud til de her mennesker på, hvad det var, de kunne forvente sig, hvis det var Venstre, der bestemte. Har Venstre en løsning? Vil Venstre hjælpe dem?

Kl. 10:40

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:40

Peter Christensen (V):

Mit indtryk af regeringen er, at akutupakken er et svar på de udfordringer, der er, og selv om Venstre ikke var en del af de forhandlinger, vil jeg sådan set gerne bakke op om den alligevel. Har regeringen andre ting, de vil snakke med partierne om i forhold til dagpengene, så møder vi som sagt meget, meget gerne op til finanslovforhandlingerne og lytter.

Det eneste, jeg kan konstatere, er, at hvis man rent faktisk legede med tanken om at ophæve dagpengereformen, har Enhedslisten ingen svar på, hvad der så skulle til i stedet for. Enhedslisten beskæftiger sig jo notorisk aldrig med spørgsmålet om, hvordan vi sikrer og fremtidssikrer dansk økonomi. Det overlader Enhedslisten trygt til Venstre og andre ansvarlige partier, mens man så kan gå rundt og være imod de svære beslutninger, der er blevet truffet for at rette op på dansk økonomi. Heldigvis vil en VK-regering aldrig skulle være afhængig af et så uansvarligt parti.

Formanden :

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. John Dyrby Paulsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:42

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Midt i en historisk økonomisk krise fremsætter regeringen et finanslovsforslag, der betyder, at der bliver færre arbejdspladser, at der bliver højere vækst, og at der bliver et lavere underskud allerede til næste år, altså i 2013. Regeringens finanslov samler initiativer, der næste år skaber 21.000 job, samtidig med at der er styr på pengene. Netop derfor er tilliden til dansk økonomi historisk høj, og derfor er renten i Danmark historisk lav. Det i sig selv holder hånden under beskæftigelsen, og der er ingen vej udenom, at orden i økonomien er det bedst tænkelige værn mod uregerlige finansmarkeder i en krisetid.

Det har været lidt underligt op til i dag at deltage i debatten om regeringens finanslovsforslag for 2013. Jeg kan forstå, at flere borgerlige partier mener, at regeringens forslag sådan set kunne være fremsat af dem selv, men jeg kan også forstå på selv samme partier, at de ikke kunne drømme om at stemme for det forslag, som de altså selv kunne have fremsat. Det er selvfølgelig besynderligt, men det er nu ikke noget nyt. Venstre har på det seneste flere gange vendt på en tallerken i forhold til adskillige lovforslag fra VK-tiden, f.eks. hr. Lars Løkke Rasmussens egen fedtafgift. Dengang var forslagene ifølge VKO helt nødvendige, men nu vil de samme partier ikke vide af dem. Nu skal de væk. Og det der med, at finansieringen skal stemme og sammenhængskraften skal være der, tager Venstre tilsyneladende ikke så tungt.

Jeg vil da godt kvittere for Venstres udspil til finanslov. Det er godt, at partiet omsider præsenterer et politisk udspil, og det er godt, at partiet faktisk mener noget. Overskriften på Venstres udspil burde dog have heddet »Undskyld, at vi indførte fedtafgiften«, for det er reelt den eneste afgift, Venstre peger på at afskaffe. Og så ærgrer jeg mig over, at Venstres finansieringsforslag er så ukonkrete, ja, nærmest hullede, som de er. Og det konkrete indhold, der trods alt er i udspillet, f.eks. forslaget om en finansiering, der tager midler fra udsatte grupper som handicappede og svage børn og bruger pengene til skattelettelser, er klart uacceptabelt.

Helt absurd bliver det jo, når Venstre nu tilsyneladende igen i deres finanslovudspil bekender sig til skattestopet, for allerede om 9 dage, når vi skal stemme om skatteaftalen, vil Venstre bryde sit eget skattestop. Det er i sandhed besynderligt og en meget rodet gang skattehyklery fra Venstres side. Jeg har her et svar fra Skatteministeriet, der viser, at i hr. Lars Løkke Rasmussens tid som statsminister hævdede Venstre skatten ikke færre end 137 gange. Det svarer til, at Venstre hævdede skatten en gang hver uge hele året rundt under hr. Lars Løkke Rasmussen. Man kommer unægtelig til at tænke på Anders Fogh Rasmussen, da han om skattestopet sagde, at et skattestop er som at afgøre jomfruelighed: Enten er man jomfru, eller også er man ikke. Hr. Lars Løkke Rasmussens skattestop svarer altså til hårdnakket at påstå, at man kan være jomfru og stadig have sex en gang om ugen. Jeg tror ærlig talt ikke, at det er muligt.

Sådan er det med så meget, der kommer fra partiet Venstre og hr. Lars Løkke Rasmussen i denne tid. For blot et år siden aflyste Venstre krisen. Det var hr. Lars Løkke Rasmussen, der før sommeren 2011 frejdigt oplyste, at Danmark var igennem krisen. Det var Danmark dog på ingen måde, og det er vi stadig væk ikke. Alle ved, at regeringen er tiltrådt på et vanskeligt tidspunkt. Konjunkturerne ikke bare i Danmark, men i de fleste andre lande er svage. Over sommeren i år har vi desværre oplevet, at det spæde opsving, der var på vej først på året, er fladet helt ud. Danske virksomheder har mistet i titusindvis af job siden 2008. Det er benhårdt for den, der står uden ar-

bejde. Det er svært for familien, det har kostet samfundet dyrt, og over hele landet står boliger til salg i månedsvis. De unge har svært ved at finde job, og der mangler praktikpladser.

Kl. 10:47

Det vil vi gerne gøre noget ved. Det er ikke så mærkeligt, at familierne tøver med at bruge penge, for de er utrygge ved fremtiden. Selv om det nu går bedre i Danmark end i de fleste andre lande i Europa, så handler krisehåndtering ikke mindst om at give danskerne trygheden tilbage, efter der er blevet tabt så mange job under VKO's ledelse.

Det havde været dejligt, hvis der havde være penge i kassen til at sætte endnu mere gang i dansk økonomi, end vi allerede gør. Men sådan er virkeligheden desværre ikke. Dansk økonomi er i ubalance. Underskuddet på statens finanser truer med at udhule vores velfærd. Men det betyder ikke, at vi skal sætte os hen i hjørnet og vente på bedre tider. Det må vi aldrig gøre.

Vi kan gøre noget. Vores finanslov holder hånden under beskæftigelsen ved at fremrykke offentlige og private investeringer. Det er ikke bare sund fornuft, det er nødvendigt, og det er godt købmandskab. Sådan er det at være et ansvarligt parti. I svære perioder skaber vi arbejde. Vi sidder ikke passivt og venter på, at tingene bliver bedre af sig selv. Vi gør noget nu og her inden for de økonomiske rammer, vi har.

Den økonomiske krise har tydeligt vist, at markedet ikke løser alle problemer. Derfor er svaret på krisen ikke at skære ned og nedbryde velfærdssamfundet. I en global økonomi har vi brug for en vel fungerende stat, så alle er garanteret en ordentlig sundhed, og så vi tager os ordentligt af de svageste. Derfor har vi gennemført langsigtede reformer, som giver plads til investeringer i vores fælles velfærd; derfor har vi sikret, at sygehusene til næste år får 1 mia. kr. mere; derfor er der afsat næsten 1 mia. kr. til udsatte grupper, handicappede og til sundhed m.v.; derfor fremrykkes erhvervsinvesteringer for op mod 20 mia. kr. til næste år; derfor igangsættes universitetsbyggeri for 6 ½ mia. kr. Og så afsættes der 20 mia. kr. til forskning, og der iværksættes grønne investeringer for næsten 10 mia. kr.

Ud over de mange investeringer har vi altså også fundet plads til en ekstra indsats på mange bløde områder. Det betyder, at psykiatrien får 200 mio. kr. ekstra til næste år. Og vi foreslår en ungepakke m.v. på ca. 1 ½ mia. kr., der skal hjælpe unge uden uddannelse til at få en uddannelse og hjælpe unge nyuddannede ind på arbejdsmarkedet og højne kvaliteten i erhvervsuddannelserne, skaffe flere praktikpladser og give et reelt taxameterløft. Desuden sikrer vi bedre muligheder for et reelt uddannelsesløft til arbejdsløse i stedet for de endeløse jobsøgningskurser. Vi gennemfører en akutpakke med en ekstra indsats til de arbejdsløse, der risikerer at ryge ud af dagpengesystemet. Og så har vi en vigtig ambition om, at den næste generation bliver den dygtigste generation nogen sinde. Med finansloven afsætter vi næsten 3 mia. kr. til det formål.

Vi står i en svær situation. Men Danmark er helt grundlæggende et fantastisk land. Vi har gjort det godt, vi har gjort det rigtig godt. På mindre end 100 år er vi gået fra at være et lille, fattigt landbrugsland, til at vi i 1999 var et af verdens rigeste lande. Siden har vi under VK-regeringen tabt terræn. Det terræn må og skal vindes tilbage. Men Danmark er også et lille land, der i høj grad er påvirket af, hvordan det går i landene omkring os. Lige nu går det ikke godt i verdensøkonomien, og det kan vi selvfølgelig mærke i lille Danmark.

Vi kan ikke trække verdensøkonomien ud af den verdensomspændende finansielle krise. Men vi kan holde hånden under beskæftigelsen i Danmark ved at sørge for, at der er styr på pengene, og ved at investere i job og vækst. Det er det, vi gør med regeringens finanslovsforslag. Det er en lang og sej rejse at bringe Danmark heliskindet gennem krisen. Det er en lang og sej rejse at bringe Danmark videre efter VK-regeringen. Vi er langt fra færdige med det arbejde

endnu, men regeringens finanslovsforslag er et godt og vigtigt skridt i den rigtige retning.

Kl. 10:51

Formanden :

Nu har jeg prøvet at ordne rækken, sådan at vi giver finansordførerne ordet efter partiernes størrelses rækkefølge og derefter prøver at se, hvad vi yderligere kan nå, så det er først hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:52

Peter Christensen (V):

»Vi gør det fantastisk, fordi vi sidder der.« Det er vel egentlig essensen af det. Socialdemokratiet har af svar til danskerne i dag: »Vi har ingen ansvar. Det var godt nok den tidligere regerings skyld, at vi gik fra et overskud på 80 mia. kr. til et underskud på 100 mia. kr., men det, at vi ikke kan skabe bare en lille vækst nu, er ikke vores skyld, for vi gør det fantastisk. Landene omkring os er bare lidt imod.«

Jeg tror ikke på, at vi kan kickstarte Europa. Jeg har også min tvivl om, hvorvidt man overhovedet kan kickstarte Danmark. Men man kan gå ind politisk og påvirke nogle rammebetingelser. Derfor er mit spørgsmål: Håber Socialdemokratiet, de kan lave en aftale med Venstre, der understøtter privat jobskabelse, eller håber Socialdemokratiet, de kan lave en aftale med Enhedslisten, der alene fokuserer på passiv forsørgelse?

Kl. 10:53

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:53

John Dyrby Paulsen (S):

Det var et noget besynderligt spørgsmål. Jeg er sikker på, at vi laver en finanslovaftale for 2013, der både holder hånden under beskæftigelsen, skubber til væksten og bringer underskuddet betragteligt ned i forhold til det underskud, vi får i år, og som jo er en reminiscens fra VK-regeringen. Det er vel for tidligt endnu at sige, hvem vi laver den finanslovaftale med. Det kommer an på, hvad man bringer med ind til forhandlingsbordet i forhandlingslokalet.

Jeg er glad for, at Venstre har signaleret, at de kommer positivt til forhandlingsbordet. Det signal har jeg også hørt fra Enhedslisten. Og når vi nu går i gang med forhandlingerne, må vi jo se, hvor langt vi kan komme med de forskellige partier. Jeg vil opfordre Venstre til også at gå positivt ind i de forhandlinger og byde ind med, hvad man har f.eks. af tiltag, der kan skabe vækst og beskæftigelse. Jeg har bemærket, at Venstre nu accepterer, at der bliver sparet 2 mia. kr. på erhvervsstøtteområdet, hvad vi også har med i finanslovsforslaget. Så kan man sige, at vi i hvert fald er ovre den hurdle.

Kl. 10:54

Formanden :

Hr. Peter Christensen.

Kl. 10:54

Peter Christensen (V):

Når jeg spørger, er det jo, fordi hele hr. John Dyrby Paulsens tale sådan set indledningsvis handlede om at svine Venstre til. Så ud fra det var det jo sådan svært at lytte sig til, at man var interesseret i nogle løsninger. Det må tiden så vise.

Det, jeg trods alt godt kunne tænke mig at høre – hvis man skræller alle de der letbenede overskrifter af talen – er, om Socialdemokratiet kan se en finanslovaftale for sig, hvor summen af de forhandlinger med Folketingets partier bliver, at vi får et lavere arbejdsudbud, eller om man er så fokuseret på den økonomiske plan, man selv

har lagt i den retning, at ethvert tiltag, enhver forhandling skal gå i den rigtige retning. Det efterlader jo ikke et svar på, hvem man så gør det med. Men jeg kunne godt tænke mig at vide, om der er nogen retning i den tænkning, der er i Socialdemokratiet, for det vil sådan set også berolige mig og give mig tro på, at Venstre ikke møder op til forhandlinger, som i forvejen er afklaret med Enhedslisten.

Kl. 10:55

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:55

John Dyrby Paulsen (S):

Det korte svar på det spørgsmål er, at jeg kan berolige Venstre med, at regeringen fortsat forfølger regeringens mål, som de er udlagt i regeringsgrundlaget og andre steder. Venstres ordfører kan være fuldstændig tryk ved, at det er de mål, vi går efter.

Kl. 10:56

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 10:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg har et meget enkelt spørgsmål at stille hr. John Dyrby Paulsen. Jeg tror også, at det er et spørgsmål, der egentlig er meget enkelt at besvare, så det kan vel hurtigt overstås.

Spørgsmålet lyder i al sin enkelhed: Mener man i Socialdemokratiet her i starten af efteråret 2012 det samme om nulvækst i den offentlige sektor, som man mente så sent som i september 2011, da danskerne skulle til folketingsvalg? Er konsekvenserne af nulvækst i den offentlige sektor de samme nu, som de efter Socialdemokratiets opfattelse var for knap et år siden? Mener man det samme om, hvad nulvækst betyder?

Når jeg spørger, er det selvfølgelig, fordi finanslovsforslaget for næste år opererer med det, som man vel godt kan betegne som nulvækst i den offentlige sektor. Og derfor er det jo interessant, om de konsekvenser, der kommer ud af den økonomiske politik, som Socialdemokratiet har fremlagt i sit finanslovsforslag, er de konsekvenser, som man mente nulvækst ville have, hvis man ville gennemføre en nulvækstpolitik.

Kl. 10:57

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:57

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg takker for spørgsmålet, for det giver mig jo anledning til at præcisere nogle ting omkring nulvækst, som jeg tror Dansk Folkeparti måske en gang imellem blander lidt sammen.

Når vi er meget bekymret for nulvækst, er det, fordi den tidligere regering arbejdede med nærmest nulvækst i en meget lang periode – og som jeg husker det, støttede Dansk Folkeparti det – og det er det, der er bekymrende. Man kan sagtens have en periode, hvor der et år er noget, der nærmer sig nulvækst, hvis man bare over tid har lidt større vækst. Lad mig give et eksempel: I år er den forventede vækst 1,5 pct., og til næste år vil den være 0,1 pct. Hvis man lægger de 2 år sammen, giver det ca. 1,6 pct., og hvis man fordeler det på de 2 år, er det altså 0,8 pct. om året. Derfor skal vores bekymring for det med nulvækst ses i forhold til, om det er på lang sigt, og det var det, som jeg forstod der blev lagt op til fra VK-regeringens side – jeg kan ikke huske, om DF var med på den, men det kan ordføreren måske svare på. Det er altså det der lidt længere stræk, hvor der er nulvækst, der er stærkt bekymrende.

Kl. 10:58

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 10:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Altså, jeg kan jo også spørge, hvad væksten i de offentlige udgifter fra 2001 til 2011 var, og den kritik, vi oftest hører, er så, at væksten i de offentlige udgifter var alt for høj. Sådan kan man jo jonglere med tallene.

Regeringen foreslår nulvækst til næste år, og kan man fra finansordførers side bekræfte, at det, som man for et år siden, da danskerne skulle til valg, betegnede som effekten af nulvækst, var:

»Nulvækst betyder fyringer. Nulvækst betyder forringelser«. Det er ord sagt af daværende næstformand fru Mette Frederiksen, den nuværende beskæftigelsesminister, og Socialdemokratiet fortsatte:

»Det er fair nok, hvis man vil indføre nulvækst – men så skal man også være ærlig omkring, hvad konsekvenserne af det er«.

Og så havde Socialdemokratiet samlet en række eksempler på, hvad nulvækst betyder:

» ... bortfald af nattevagt hos ældreboliger, reduktion i antal af tryghedsbesøg, nedlagte sygeplejerskestillinger i hjemmeplejen, nedskæringer på vuggestuer og børnehaver, nedsættelse af rengøringsfrekvens for ældre og andet.«

Vil ordføreren benægte, at man for et år siden gav det billede til danskerne, at nulvækst betød forringelser og nedskæringer, og at regeringen minsandten nu foreslår nulvækst i den offentlige økonomi i 2013?

Kl. 10:59

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:59

John Dyrby Paulsen (S):

Nej, jeg står ved det, vi sagde for et år siden. Det har jeg overhovedet ikke nogen problemer med, nærmest tværtimod. Og det er jo derfor, at det er så vigtigt, når vi kigger frem mod 2020, at vi har fremlagt den plan, hvor målet er en vækst i den offentlige service på 0,8 pct. hvert år. Det er derfor, det er så vigtigt at nå derop. Det er derfor, der ikke må slækkes på den økonomiske politik lige nu, for så har vi ikke muligheden for at have den udvikling i den offentlige service, som vi gerne vil have, og det her mål om, at væksten skal være på 0,8 pct. hvert år. Hvis vi slækker på noget nu, mister vi det mål af syne. Det er derfor, at det er helt centralt i regeringens 2020-plan.

Kl. 10:59

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:59

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om Socialdemokraterne mener, at det problem, vi desværre står over for, nemlig at tusindvis af danskere står til at falde ud af dagpengesystemet, er løst med den akutpakke, som regeringen har lagt frem. Jeg spørger, bl.a. fordi arbejdsløsheden desværre stiger. Jeg ville jo ønske, det var anderledes, men det er jo situationen, at problemet sådan set vokser, fordi arbejdsløsheden stiger. Men altså, mener Socialdemokraterne, at det problem, det meget alvorlige problem synes vi, med, at en masse mennesker står til at falde ud af dagpengesystemet, er løst med regeringens akutpakke?

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:00 og ordførere fra regeringspartierne sige, at de forventer og håber, at der kan indgås en finanslovaftale med Enhedslisten. Det er da lidt mærkeligt, når modtagelsen nu er sådan.

Kl. 11:00 Derfor vil jeg gerne høre: Er det helt forgæves, hvis vi i Liberal Alliance går til forhandlinger i Finansministeriet? Er det besluttet på forhånd, at det er Enhedslisten, der skal være forligspart her?

Kl. 11:03

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg tror, jeg kan sige meget klart, at vi kommer et stykke og et endda langt stykke ad vejen med akutupakken. Men jeg tror ikke, man kan sige, at nogen fra regeringen på noget tidspunkt har hævdet, at med akutupakken er alle problemer løst i forhold til det problem. Vi må erkende, at der også er udfordringer på det område. Jeg deler også Enhedslistens bekymring på det her område. Vi ser måske lidt forskelligt på, hvad løsningerne kunne være, men man må sige, at vi med akutupakken trods alt kommer et langt stykke ad vejen.

Kl. 11:00

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:03

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 11:01

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg er meget glad for at høre det svar, altså at man anerkender, at man ikke kommer hele vejen – man løser ikke hele problemet med den her akutupakke. Det synes jeg er positivt. For forudsætningen for at gøre noget ved problemet er jo, at man anerkender, at det eksisterer. Har Socialdemokraterne noget bud på, hvad man kunne gøre, hvad det kan blive nødvendigt at gøre, ud over at komme med akutupakken?

Kl. 11:01

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:01

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg tror, at det er en klog strategi at holde de konkrete drøftelser omkring finansloven til forhandlingsbordet og forhandlingslokalet. Der vil der være et bud på, hvad man kunne gøre. Jeg er også sikker på, at Enhedslisten har et bud på, hvad man kunne gøre, og det må trækkes med ind i forhandlingslokalet, og så må vi drøfte det derinde.

Jeg må bare sige, at der jo ikke er nogen, der har negligeret den her udfordring, tværtimod, så derfor kommer vi til at drøfte den, er jeg fuldstændig sikker på, også i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Det gælder drøftelserne med Enhedslisten, jeg tror såmænd også, det kommer til at gælde drøftelserne med andre partier, og de drøftelser ser jeg frem til.

Kl. 11:01

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 11:02

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil gerne fortsætte lidt i samme spor, som Venstres ordfører hr. Peter Christensen forfulgte. For der er jo sket det lidt besynderlige, efter at regeringen har fremsat sit finanslovsforslag – og det er ikke i sig selv besynderligt – at det første, der skete, var, at de borgerlige partier roste regeringen for dens mådehold med de offentlige udgifter. Jeg kan især på Liberal Alliances vegne jo sige, at vi var meget positivt overrasket. Vi havde forventet noget meget værre fra en regering bestående af Socialdemokraterne og SF og Radikale.

Enhedslisten gjorde omvendt det, at de kritiserede regeringens finanslovsforslag meget hårdt. Og så var det, at det besynderlige skete, nemlig at selv om de borgerlige partier roste finanslovsforslaget og Enhedslisten kritiserede det meget hårdt, så har vi hørt både ministre

John Dyrby Paulsen (S):

Nej, det er ikke besluttet på forhånd, og Liberal Alliance er hjertelig velkommen. Den drøftelse tager vi også meget gerne med Liberal Alliance. Men jeg deler sådan set ordførerens lille undren over det her forløb, for jeg var da også selv sådan lidt i tvivl: Hvordan skal vi forholde os, når nu Venstre synes, at det forslag, vi har fremsat til finanslov, kunne de selv have fremsat? Det samme hørte jeg fra De Konservative. Og jeg tror også, at jeg hørte nogenlunde de samme toner fra Liberal Alliance. Når journalisterne spurgte de tre partier, om de så havde tænkt sig at stemme for det forslag, var svaret: Nej, det kunne de så sandelig ikke. Det kom ikke på tale.

Det er derfor, man tænker, at det nok i virkeligheden var lidt strategi, altså at forsøge at elske regeringen ihjel for den finanslov, der er kommet ud, uden at støtte finanslovsforslaget overhovedet. På den måde kunne de give det indtryk, at det finanslovsforslag lige så godt kunne have været fremsat af den gamle VK-regering. Det tror jeg nu ikke det kunne, hvis man skal være helt ærlig.

Så først var der sådan en vis forbavelse over de bemærkninger, der kom fra specielt Venstre. Men da den forbavelse havde lagt sig, så må man sige, at så kom vi tilbage til realiteterne i dansk politik. Den er jo, at Venstre, som de også sagde på deres sommergruppe-møde, overhovedet ikke har tænkt sig på nogen måde at stemme for det her finanslovsforslag.

Kl. 11:04

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:04

Ole Birk Olesen (LA):

Det er klart. Der er jo ingen partier i dette Folketing, som vil sige, at de vil stemme for finanslovsforslaget, sådan som det ligger. Alle går til forhandlinger med det mål at få nogle forbedringer ind, og hvis man siger, at man vil stemme for det uden de forbedringer, kan man lige så godt blive hjemme. Sådan fungerer det jo.

Det er interessant at vide, om regeringen har truffet en beslutning om, at det skal være Enhedslisten. Man kan godt forestille sig, at det er sådan, at regeringen tænker: For at vi kan få en nem tilværelse og nogle gange kan få Enhedslistens opbakning, når ting brænder på, må vi hellere sørge for at lave den her aftale med Enhedslisten, og så laver vi lige nogle skinforhandlinger med de borgerlige partier. Det ville i hvert fald kunne forklare den lidt mærkelige reaktion, at de borgerlige partier roser finanslovsforslaget, at Enhedslisten kritiserer det sønder og sammen, og at regeringspartierne kommer ud og siger, at de regner med at lave det med Enhedslisten. Er det sådan, det forholder sig? Er det besluttet, at det er Enhedslisten?

Kl. 11:05

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:05

Kl. 11:08

John Dyrby Paulsen (S):

Så må jeg svare det samme, som jeg svarede i den første bemærkning: Nej, det er ikke besluttet.

Selvfølgelig går man ikke ud lige fra starten og siger, at man vil stemme for en finanslov. Det er jeg enig med ordføreren i, men det var jo lidt besynderligt, at nogle partier faktisk gik ud og sagde, at man kunne have fremsat stort set det samme lovforslag, for så siger man også, at man kan stemme for det. Når de samme partier så bliver spurgt af journalisterne, om man kunne stemme for, så svarer man, at det kunne man ikke, og der var alle mulige ting i vejen. Venstre er oven i købet kommet med et udspil, hvor de stort set accepterer størstedelen af finanslovsforslaget, inklusive de ting, de har kritiseret sønder og sammen det sidste par dage. Det er da lidt underligt. Det er en underlig situation. Det er jeg enig med ordføreren i.

Kl. 11:06

Formanden :

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 11:06

Mike Legarth (KF):

Det fremgår af regeringens finanslovsoplæg, at ledigheden stiger næste år, og den stiger mere, end regeringen havde forventet. Alligevel er der ikke nogen initiativer eller tiltag, der gør det nemmere at skabe job, arbejdspladser, og det undrer mig. Derfor er jeg nødt til sådan helt retorisk at spørge: Er finansordføreren for Socialdemokratiet enig i, at hvis man gør det nemmere og billigere at skabe en arbejdsplads for en håndværker, en selvstændig erhvervsdrivende, vil det være nemmere at ansætte en lærling og en svend mere?

Kl. 11:06

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:06

John Dyrby Paulsen (S):

Lad mig sige to ting til det. Det første er – og det er nu ikke i finanslovsforslaget, det er skrevet, men i den økonomiske redegørelse, men fred være med det – at vi her hen over sommeren, specielt på grund af at krisen i Europa er blevet værre, end nogen havde regnet med, har revurderet arbejdsløshedstallene for i år og næste år. Men det er stadig sådan, at man forventer, at arbejdsløsheden falder til næste år i forhold til i år. Det er den ene side af sagen.

Det andet er så til spørgsmålet om, hvorvidt jeg kan bekræfte, at det formentlig bliver nemmere for håndværkervirksomheder at ansætte lærlinge og lignende, hvis det, om jeg så må sige, bliver billigere for folk at få udført noget arbejde. Ja, det kræver jo, at folk går ud og bestiller det arbejde og bestiller mere, end de ellers ville have gjort. Man kan godt forestille sig nogle ordninger, hvor man kunne presse på for at få den effekt, men i nogle af de ordninger, som allerede eksisterer, har vurderingen fra Finansministeriets side jo været, at beskæftigelseseffekten faktisk er beskednen.

Jeg tror, man hele tiden skal se på, at når man bruger nogle penge på at skabe job og vækst, skal man også se på, hvor meget man får ud af de penge, man bruger. Det tror jeg vi har en gensidig interesse i – det gælder både Konservative og regeringen – så vi sørger for, at vi får mest muligt ud af de penge, vi investerer i vækst og beskæftigelse.

Kl. 11:08

Formanden :

Hr. Mike Legarth.

Mike Legarth (KF):

Hvis virksomhederne skal sælge flere varer og flere ydelser, skal de jo også produktudvikle og på den måde gøre det mere attraktivt og billigere at sælge deres produkter ikke bare i Danmark, men også på verdensmarkedet. Gør man det ved at fjerne 2 mia. kr. fra de virksomheder, som skal investere i bedre maskiner, smartere maskiner, bedre teknologi, så der kan sælges mere, så man kan få ansat flere? Det, regeringen gør, er, at man fjerner 2 mia. kr. og altså gør det dyrere for de virksomheder. Er det fornuftigt?

Kl. 11:08

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:08

John Dyrby Paulsen (S):

Ja, jeg synes, at når man ser på den pakke, vi har – erhvervsstøtteordningen, det er det, der refereres til her – hvor nettovirkningen er ca. 1 mia. kr., må man sige, at nogle af de ting, vi flytter, flytter vi jo fra et sted over til et andet sted, f.eks. forskningen på universiteterne. Det skal også komme erhvervslivet til gode i sidste ende, og det er noget af den der grundforskning, som ordføreren også efterspørger. Så samlet set synes jeg ikke man kan sige, at det vedrører de erhverv, der sådan konkurrerer med udlandet og er eksportorienterede, når vi ser på, hvad det er for en pakke i erhvervsstøtteordningen, vi sparer pengene på. Så der mener jeg ikke at det holder vand at sige at det forringer konkurrenceevnen betragteligt for danske virksomheder. Det mener jeg ikke det gør.

Kl. 11:09

Formanden :

Der er mulighed for, at yderligere tre kan få korte bemærkninger. Jeg havde tænkt mig først at give ordet til hr. Kristian Jensen, så hr. Bent Bøgsted og så hr. Frank Aaen.
Hr. Kristian Jensen.

Kl. 11:09

Kristian Jensen (V):

Hr. John Dyrby Paulsen brugte meget af tiden på først at beskyldte Venstre for at have sat skatterne op. Det er så en ny tone i forhold til alle de år, hvor vi fik at vide, at vi lavede ufinansierede skattelettelser, men sådan kan ikke bare Socialdemokraternes politik, men også Socialdemokraternes angreb tilsyneladende ændre sig.

Jeg vil egentlig gerne spørge hr. John Dyrby Paulsen: Hvad er det i regeringens forslag, der skaffer varige private arbejdspladser? Altså varige private arbejdspladser. Det, som hr. John Dyrby Paulsen ofte fremhæver, når vi taler om at skabe arbejdspladser, er jo alle de midlertidige job, der kan opstå ved at sætte gang i forskellige fremrykkede aktiviteter eller ved at fremrykke nogle investeringer rundt omkring. Men hvad er det i finansloven, der skal skabe varige job? Som flere ordførere har været inde, starter finansloven med at tage 2 mia. kr. ud af erhvervsstøtteordningerne uden at give noget igen til forbedring af virksomhedernes konkurrenceevne.

Kl. 11:10

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:10

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for ordet. Må jeg ikke starte med til det sidste at sige, at det jo er lidt besynderligt at høre det spørgsmål, når Venstre i sit eget oplæg sparer de samme 2 mia. kr. på erhvervsstøtteordninger, har jeg nu forstået. Så Venstre er jo sådan set i samme båd. Og jeg må gentage

det, jeg sagde før til den konservative ordfører, nemlig at jeg ikke tror, at den erhvervsstøttepakke, vi nu netto sparer 1 mia. kr. på, betydeligt forringer Danmarks konkurrenceevne som sådan.

Må jeg så ikke sige med hensyn til skatteopgørelsen, at det jo er rigtigt, at det er Skatteministeriet selv, der har opgjort, at under hr. Lars Løkke Rasmussens tid som statsminister forhøjede Venstre skatten 137 gange. Jeg har jo tit stået med hr. Kristian Jensen, da hr. Kristian Jensen var skatteminister og jeg selv var skatteordfører, og debatteret adskillige skatteforslag. Da fik jeg at vide, hvor mange gange vi under Poul Nyrup hævede skatten. Det var nøjagtig den samme regnemetode. Nu bruger vi den samme regnemetode på hr. Lars Løkke Rasmussens tid som statsminister. Der får vi det resultat, af Venstre hævede skatten 137 gange. Det giver altså et problem med hensyn til Venstres skattestop. Det er jo helt naturligt, at vi spørger ind til, hvordan i alverden vi skal forstå det, og hvordan det hænger sammen. Og jeg synes egentlig, at Venstre mangler at give en god forklaring på det.

Kl. 11:11

Formanden :

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 11:11

Kristian Jensen (V):

Jeg kritiserede ikke optællingsmetoden. Jeg konstaterede bare, at hvor vi tidligere var blevet beskyldt for at lave ufinansierede skattelettelser, så synes Socialdemokraterne nu, at vi skal kritiseres for at sætte skatten alt for meget i vejret. Og begge dele kan jo ikke være sande på samme tidspunkt. Så kan Socialdemokraterne ikke på et eller andet tidspunkt holde et gruppemøde eller et krisemøde eller en anden slags møde og finde ud af, hvad de anklager den tidligere regering, VK-regeringen, for?

Det, jeg egentlig spurgte hr. John Dyrby Paulsen om, og som jeg ikke engang fik et forsøg på et svar på, var, hvad der i finansloven lægger op til at skabe varige private arbejdspladser. Det, vi har set, er, at man indkræver erhvervsstøttekroner uden, som Venstre lægger op til, at lave en erhvervsskattepakke, der sænker udgifterne, der sænker omkostningerne ved at drive virksomhed i Danmark, der gør det mere attraktivt at holde fast i nogle af de job, som vi risikerer at tabe på baggrund af regeringens stigende erhvervsskatter. Så hr. John Dyrby Paulsen får en chance til: Hvad er det i regeringens oplæg, som Socialdemokraterne mener vil give varige private arbejdspladser?

Kl. 11:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:12

John Dyrby Paulsen (S):

Hvis man tager vores katalog over det, vi har med i finanslovsoplægget, kan man jo pege på de erhvervsinvesteringer, vi nu giver mulighed for. Det betyder, at der nu skabes nogle job, som måske ville være blevet skabt senere, måske ikke. Det er formentlig varig beskæftigelse, specielt hvis det resulterer i investeringer i produktionsapparatet, der forbedrer produktiviteten i Danmark. Det er bare ét område. Sygehusbyggeriet skaber varig beskæftigelse i et godt stykke tid. Investeringer på sundhedsområdet på 1 mia. kr. skaber formentlig også varig beskæftigelse. Samlet set skaber finansloven altså 21.000 job til næste år. Så kan man diskutere, hvor meget af det, der er varigt, og hvor meget, der ikke er varigt, men sandheden er, at vi jo har fokus på, at det er lige nu, at vi har krise, det er lige nu, vi skal holde hånden under beskæftigelsen.

Må jeg så ikke bare sige om opgørelsen af de her skattestigninger, at jeg er glad for, at hr. Kristian Jensen nu bekræfter, at den op-

gørelse fra Skatteministeriet er rigtig og korrekt. Så skal vi ikke diskutere det, det havde jeg frygtet. Det betyder, at 137 gange blev skatten hævet, da hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister. Før det under Anders Fogh er det rigtigt, at der blev givet ufinansierede skattelettelser. Under hr. Lars Løkke Rasmussen blev der givet en såkaldt underfinansieret skattelettelse, der betød, at Venstre gav skattelettelser med det samme, men senere skulle prisen betales i form af højere afgifter. Det er faktisk det, vi betaler allerede i år og også til næste år. Det kommer danskerne til at mærke. Så det er en reminiscens fra VK-tiden. Så den opgørelse med skattestigninger under hr. Lars Løkke Rasmussen holder altså, og dermed er skattestoppet brudt også under hr. Lars Løkke Rasmussen, og Venstre kommer også til at gøre det om 9 dage.

Kl. 11:14

Formanden :

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 11:14

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Det, jeg gerne ville høre hr. John Dyrby Paulsen om, er det her med kickstarten, altså hvornår den begynder at virke. Nu har vi hørt fru Marianne Jelved sige, at den ikke virker, og hun har en vis erfaring i det politiske liv, og så hørte vi fru Margrethe Vestager sige, at den virker. Jeg vil gerne høre, hvad Socialdemokratiet så mener. Virker den her kickstart, og hvor kommer jobbene fra? I forbindelse med regeringsovertagelsen blev der sagt, at vi skal have en kickstart, der skal skabe job og omsætning i Danmark, men hvad er det for nogen arbejdspladser, den kickstart har givet her i Danmark? Man kan ikke sådan lige umiddelbart mærke noget til det, for ledighedstallene er fortsat med at stige, så et eller andet sted må der være en eller anden misforståelse eller noget, der ikke virker.

Kl. 11:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:15

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for spørgsmålet. Jeg forklarer gerne sammenhængen, for jeg synes, det er vigtigt. Man kan sige, at kickstarten forstået på den måde har skabt job, den har skabt arbejdspladser. Der er et enkelt område, hvor det ikke er gået så hurtigt, som vi havde regnet med, og det er det, der er tilknyttet Landsbyggefonden og renovering af boliger, som er kommet lidt senere ud af starthullerne, end vi havde regnet med. Til gengæld er der nogle andre ting, der er kommet lidt hurtigere ud af starthullerne, nemlig de offentlige investeringer og de kommunale investeringer, og det er godt, og det har skabt job.

Man kan sige, at hvis ikke vi havde lavet kickstarten, hvis vi ikke på den måde havde holdt hånden under beskæftigelsen, som er det, der har været effekten af kickstarten, så havde vi set endnu højere arbejdsløshedstal nu, så havde vi set endnu værre arbejdsløshedstal end dem, vi har set nu, og det tror jeg ikke nogen af os har interesse i.

Kl. 11:15

Formanden :

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 11:15

Bent Bøgsted (DF):

Det er sådan lidt mærkværdigt, for når man så ser på de arbejdspladser og forskellige projekter rundt omkring, som man så kan finde, og som er blevet sat i gang af kickstarten, ser vi, at der er udenlandsk arbejdskraft; det gælder f.eks. motorvejen nede i Sønderjylland, sto-

re byggeprojekter i København, og selv her på Christiansborg, der er ved at blive bygget om, er det udenlandsk arbejdskraft, der bygger om. Så siger ordføreren, at man næste år vil sætte 20 mia. kr. i en kickstart, men samtidig går man ud og tager 2,5 mia. kr. fra kommunerne. Vi ved godt, at udbuddene ude ved kommunerne er et spørgsmål om størrelse; jo mindre udbuddet er i forbindelse med de projekter, der er, des større er chancen for, at det bliver holdt på danske hænder. Men med de her store projekter er der i bund og grund tale om udenlandsk arbejdskraft. Hvordan gavner det den danske arbejder, at man går i gang med en kickstart, hvor man smider masser af milliarder ud i store projekter, når det så er polakker og tyskere, der kommer? Det hjælper jo ikke de danske arbejdere. Det kan godt være, man har skabt arbejdspladser, men det er ikke danske arbejdspladser, det er ikke noget, der gavner den danske arbejder.

Er det ikke lidt misvisende at stå og sige, at kickstarten virker, at man har skabt arbejdspladser, og at masser er sat i gang? Ja, det er rigtigt, selv her på Christiansborg bliver der bygget om med udenlandsk arbejdskraft, men man burde for Christiansborgs vedkommende sige: Som det førende sted, Christiansborg er, skal vi have danske arbejdspladser dér.

Kl. 11:17

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:17

John Dyrby Paulsen (S):

Hvis man ser på effekterne af det, vi har sat i gang nu, er der slet ingen tvivl om, at vi vil se, at der altså også er skabt danske arbejdspladser. Men den bekymring i forbindelse med det problem, som ordføreren peger på, deler jeg fuldstændig. Hvis man tager rundt og ser på specielt nogle af de byggeprojekter, der er i gang, kan man finde områder, hvor der er udenlandsk arbejdskraft. Jeg er selv en gang imellem rundt på de forskellige byggepladser på Sjælland, og indimellem finder man altså nogle besynderlige forhold, hvor det mest er udenlandsk arbejdskraft, der befinder sig på byggepladsen. Derfor satte regeringen jo sidste år flere midler af til i år og næste år at bekæmpe det, vi kalder social dumping – altså det her med, at billig udenlandsk arbejdskraft kommer ind og overtager danske arbejdspladser. Så den bekymring, den udfordring er vi fuldstændig opmærksomme på.

Jeg tror, man skal passe på med samtidig så, som jeg har forstået Venstre har gjort, at foreslå, at den danske model, vi har på arbejdsmarkedet, og som jeg synes er god, nu samtidig også skal gennemlilles, for så kan vi lige så godt skrotte alt det arbejde, vi har sat i gang omkring social dumping. Derfor skal man passe meget på og gøre den indsats omkring social dumping meget bred, så den virker ude på de enkelte arbejdspladser, og det er jo stort set kun fagforbundene, der sørger for det i dag, og samtidig skal vi sikre, at den danske model bevares.

Kl. 11:18

Formanden :
Den sidste korte bemærkning er fra hr. Frank Aaen.

Kl. 11:18

Frank Aaen (EL):

Tak. Det er sådan et holdningsmæssigt spørgsmål, jeg vil stille. Hvis nu et menneske gerne vil arbejde og det menneske kan arbejde, men ikke kan få et job, fordi der ikke er noget job at få, burde det så ikke være sådan, at samfundet sagde, at så får vedkommende dagpenge som arbejdsløs?

Kl. 11:19

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:19

John Dyrby Paulsen (S):

Det er jo det generelle princip både i vores danske model, altså den måde, løndannelsen foregår på i Danmark, og så det sikkerhedsnet, vi har, den såkaldte flexicuritymodel i Danmark. Der er det jo et generelt princip, at hvis man bliver arbejdsløs, holder vi hånden under folk i en vis periode og et stykke tid, så de har mulighed for stadig væk at have en indkomst og stadig søge et job. Vi har jo ikke i Danmark tradition for at have, og vi har heller ikke et ønske om at have det, man kunne kalde working poor, altså folk, der er i arbejde, men alligevel ikke har nok penge. Så de der meget lavt betalte job vil vi gerne af med, og derfor har vi det her sikkerhedssystem i Danmark. Det går vi jo alle sammen ind for. Det, vi kan diskutere, er, om det så skal gælde i al evighed. Det skal det selvfølgelig heller ikke, og det er det, at udfordringen lige nu er at finde den balance, der er rigtig. Jeg tror ikke, at der findes noget sådan helt entydigt svar på, hvor den rigtige balance er. Det må være en kombination af, at folk sikres sådan et økonomisk sikkerhedsnet, men at folk også animeres til at søge job og også søge job måske andre steder, end de lige har været vant til der, hvor de har været beskæftiget før.

Kl. 11:20

Formanden :
Hr. Frank Aaen.

Kl. 11:20

Frank Aaen (EL):

Det der med at animere til at søge et job har vi jo hørt før. Nu er det jo sådan, at hvis man er på dagpenge, men i stedet for kan få et job, vil man jo typisk fordoble sin indkomst. Det er da vistnok det, der kaldes at animere folk. Er man på kontanthjælp, er det måske en firedobling. For nogles vedkommende er det fra 0 kr. til at få en løn. Så der er jo sådan set masser af gode grunde til at tage et arbejde, hvis man kan få et, så jeg synes ikke, at det er der, vi har et problem. Problemet er jo ikke, at folk ikke gerne vil arbejde, at de ikke har fordele ved at arbejde. Problemet er jo, at der er for få job.

Derfor spørger jeg igen, for jeg synes, at det er helt enkelt, og det bliver måske stillet for sjældent i den offentlige debat: Hvis det er sådan, at folk kan arbejde, gerne vil arbejde, og det er samfundet, der ikke kan tilbyde folk et arbejde, hvorfor skal folk så straffes økonomisk, som det vil ske her fra nytår ved at få frataget deres ret til dagpenge? Det er det principielle synspunkt, som er en del af vores flexicurity og vores danske model, og det er vi stolte af. Hvorfor holder vi ikke fast i den i stedet for bare at se på, at der er tusindvis af arbejdsløse, der går fra dagpenge til 0 kr. efter nytår?

Kl. 11:21

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:21

John Dyrby Paulsen (S):

Men sandheden er jo, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at vi jo netop holder fast i det system og den gode danske flexicuritymodel. Der bliver en udfordring med dem, der risikerer at ryge ud af dagpengesystemet, ikke bare her til nytår, for der er jo også folk, der ryger ud af dagpengesystemet i dag, fordi de har været lang tid på dagpenge. Det er jo en fælles udfordring, og en del af den udfordring bliver løst ved den akutpakke, der nu er på plads. Man kan såmænd også forestille sig, hvis der er andre mulige løsninger, at man kunne bringe

dem med ind til forhandlingsbordet om finansloven, og det vil jeg da opfordre Enhedslisten til at gøre, og så tager vi drøftelsen og forhandlingerne i forhandlingslokalet.

Kl. 11:21

Formanden :

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 11:22

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Det er jo altid en spændende tid, når vi går ind i efteråret og der skal diskuteres finanslov. Det er jo hele det store budget, der er til debat på en og samme tid, og det er altid en særlig spændende tid politisk. Jeg tror, at i år havde mange af os set frem til, at det skulle være ekstra spændende, for nu har der jo været en periode på 10 år, fra 2001 til sidste efterår, hvor der har siddet sådan nogle fæle VK-regeringer, støttet af et fælt, fælt Dansk Folkeparti, som i den grad har trukket Danmark i den helt gale retning, fordi vi havde fornemmelsen af, at Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre havde en opsparet iver efter at vise danskerne, hvordan alting kunne laves om.

Når det nu så fundamentalt var så galt i de her 10 år, Danmark var drejet ind på en fuldstændig forkert vej, ville vi virkelig se sådan en opsparet iver efter at få frustrationerne ud, at vi med regeringens politik kunne se et helt nyt Danmark tegne sig. Finansloven for 2012 var sådan en mellemstation. Man var kommet til, men man skulle også lige sætte sig i sædet, det var nok ikke der, revolutionen skulle indtræffe sig. Den skulle nok først komme i 2013, når man havde haft måneder til at forberede finansloven for 2013. Det var der, det store slag skulle stå.

Så så vi regeringens forslag til finanslov for 2013, og så tror jeg, at en del af os tænkte: Nå, o.k., var det ikke andet? Det er nulvækst i den offentlige sektor i 2013, efter at man har talt om massakrer, blodbad, fyringsrunder, og jeg ved ikke, hvad man ikke har brugt af betegnelser, hvis der blev opereret med nulvækst i den offentlige sektor. Så sent som for et år siden, sagde man alle de ting.

Nu beslutter man sig for et finanslovsforslag for 2013 med en nulvækst. Man betoner vigtigheden af rammemæssigt at føre stort set den samme økonomiske politik som den politik, man overtog, fordi det jo handler om tillid på de finansielle markeder, og det jo handler om, at omverdenen kan se mod Danmark og se en bomstærk dansk økonomi. Vi ser, at nogle af de ændringer, der blev lavet, som man var allermost hidsig over, bare bliver videreført. Vi ser en statsminister, der for et år siden sagde, at der skulle vælges mellem velfærd og skattelettelser – vi måtte forstå, at hun valgte velfærd – og nu ser vi en regering, der her i sommer lavede et skatteforlig med skattelettelser og nu en finanslov med en nulvækst, der jo altså ikke vælger velfærd frem for skattelettelser, men skattelettelser frem for velfærd. Bare lige så det er sagt her ved førstebehandlingen af regeringens forslag til finanslov.

Hvis der sidder en enkelt dansker derude, som ser lidt måbende på det her og tænker på, hvad der egentlig lige skete, kan man jo ikke bebrejde den dansker noget. Hvis der er nogle danskere, der sidder og tænker, at det her er noget andet end det, de blev stillet i udsigt, kan man jo ikke rigtig fortænke de danskere i at tænke det. Vi andre ser måbende til. Tilsvarende gør danskerne ude i fædrelandet selvfølgelig.

Men vi går jo på med krum hals. Vi vil gerne have lidt indflydelse, men erkender også, at der er lagt op til, at Enhedslisten skal være regeringens forligspartner her i efteråret. Det kan da godt være, at Enhedslisten før sommeren svang sig lidt lystigt op og brugte nogle gloser, som man måske efterfølgende fortrød. Det kan da godt være, at man sagde, at det skulle være noget med krone til krone- kompen-

sation til dem, der måtte være ramt af reformer, der er lavet med fjenderne, men o.k.: Nu er det blevet efterår; lad os nu kigge lidt mere pragmatisk på det; vi finder nok hinanden. Så forventningen herinde er, uanset hvem man snakker med, jo selvfølgelig, at Enhedslisten nok skal falde til ro. Finansministeren får inviteret til tilstrækkelig mange møder, der fører til, at der bliver lavet et finanslovsforlig med Enhedslisten.

Det levner jo så mulighed for os for at få indflydelse enten i form af den overraskelse, at det ikke går som forventet, eller måske nok mest reelt mulighed for at få indflydelse på nogle afgrænsede områder, i det omfang regeringen bliver nødt til at lade, som om den vil det brede samarbejde, og derfor skal den også tale med nogle af os andre. Det vil vi selvfølgelig forsøge at udnytte til det yderste, må jeg fortælle finansministeren.

Vi håber, at det denne gang bliver til mere end den ene kop kaffe, finansministeren kunne levere sidste år ved det såkaldte sættemøde om finansloven. Vi kunne ikke engang få svar på de spørgsmål, vi stillede, da vi var hos finansministeren, for tanken var jo også ved det møde, at vi ikke skulle inviteres igen, så hvorfor så bekymre sig om at svare på vores spørgsmål? Den her gang håber vi som sagt på kander af kaffe og ikke kun på en kop kaffe, og vi håber på svar på vores spørgsmål, for vi vil i hvert fald gøre, hvad vi kan, for at få indflydelse på politikken. Vi sidder ikke fornærmede tilbage over, at danskerne har valgt en regering, vi ikke bryder os om, og som vi gerne vil af med så hurtigt som muligt. Vi vil tværtimod søge indflydelse.

Kl. 11:27

Det er klart, at der er en række områder, hvor vi er uenige. Vi synes jo ikke om, at regeringen øger usikkerheden for danskerne. Vi synes ikke om, at man, når man er i en krisesituation, forstærker krisen. Man gør i virkeligheden problemerne større, når man fører en politik, der ikke betrykker danskerne, og som skaber usikkerhed om danskernes økonomi. Og det gælder, uanset om det er danskernes privatøkonomi eller virksomhedernes økonomi, man skaber usikkerhed om, for så får man jo ikke folk til at sætte ting i gang. Det kan vi også se på privatforbruget, der jo er meget lavt.

Et af omdrejningspunkterne for at få gang i væksten i Danmark er, at danskerne føler tryghed om deres families økonomi, så de tør sætte flere ting i gang. Vi vil gerne prøve at være regeringen behjælpelig med at skabe danskerne sådan en større tryghed. Det gør man jo ikke ved at fjerne boligjobordningen, altså den her ordning, der betyder, at den enkelte danske husstand kan få fradrag for nogle udgifter, som folk afholder, når de køber en håndværker til at hjælpe sig i husstanden eller andre ting. Tværtimod er det jo ordningen, der skaber beskæftigelse, og som sætter nogle ting i gang helt i det små. Og når der sættes ting i gang helt det små, er det jo også oftere danske arbejdspladser, der bliver skabt, altså arbejdspladser for danske arbejdere snarere end udenlandske arbejdere. Så det er jo ikke en farbar vej, når regeringen fjerner sådan et fradrag som det i boligjobordningen. I den sammenhæng kan jeg nævne, at den jo også fjerner hjemmeservice til pensionisterne. Den rest af hjemmeserviceordningen, der havde overlevet, ryger jo så lige med i svinget. Jeg ved ikke, om regeringen overhovedet har været opmærksom på det, men jeg synes i hvert fald, det er et problem.

Man fjerner også den pulje, der gør det muligt at få faldefærdige rønner revet ned i landdistrikterne, så områderne kan forskønnes og bosætningen forøges, så der kan komme gang i væksten i landdistrikterne. Det er jo ikke fremmende for tingene, at man vælger sådan noget, eller at man holder fast i, at man har en kickstart, som man påstår virker, samtidig med at alle med det blotte øje kan se, at den ikke virker. Og hvis nogen så virkelig går til biddet og siger, at de da somme tider holder i kø ude på motorvejen, fordi der er nogle projekter, der er i gang derude, må man svare, at hvis man lige kigger sig for, vil man se, at det jo – som der allerede har været nævnt

her i debatten – ofte er udenlandske firmaer, der er løbet af med ordren, fordi sådan nogle projekter kommer i EU-udbud og ofte bliver vundet af andre end de danskere, som skulle have været i arbejde på grund af regeringens kickstart. Det er jo ikke synderlig smart. I det mere spøgefulde hjørne – men alligevel med alvor – er der nogle, der har sagt, at kickstarten sådan set har virket et enkelt sted, nemlig i grænsebutikkerne. Men det er jo heller ikke lige det, vi troede var tanken med kickstart.

Når vi kommer til regeringen i de talrige møder, vi håber at blive indbudt tilovre hos finansministeren – vi skal nok sætte tiden af til det – vil vi komme med nogle pakker til regeringen med forslag, hvor vi foreslår nogle ting, der koster nogle penge, men vi vil også fortælle regeringen, hvor vi foreslår, at vi så finder pengene henne. Eksempelvis som når vi foreslår, at fedtafgiften og den forhøjede sukkerafgift her fra 1. januar 2013 ikke bliver til noget. Det koster jo selvfølgelig nogle penge at fjerne fedtafgiften, men det vil være godt for danske arbejdspladser at gøre det, det vil være godt for handelen i Danmark frem for i udlandet. Så vi ønsker et konstruktivt forløb med regeringen, hvor vi får gjort op med fedtafgiften og får gjort op med den forhøjede sukkerafgift. Og et forslag til finansiering kunne jo være, at man hæver topskattegrænsen med mindre end det, der blev aftalt i sommer med nogle andre partier. Vi har jo forstået, at man ikke er forligsbundet, når man nu har trykket på knapperne hernede og vedtaget de ting, der er en del af skatteforliget, så bagefter kan man lave tingene om. Man kan altså hæve topskattegrænsen med mindre, dvs. man kan lade de bredeste skuldre i det her land finansiere fjernelsen af eksempelvis fedtafgiften og den forhøjede sukkerafgift, som jo i høj grad belaster de små indkomster. Det vil jo være en økonomisk omfordeling, som man må forstå burde tiltale flere af regeringspartierne, hvis man lyttede lidt efter i valgkampen sidste år.

Som nævnt vil vi også foreslå, at fradraget efter boligjobordningen bliver fortsat. Det koster jo også nogle penge. I stedet for at hæve udviklingsbistanden, som regeringen foreslår, vil vi sætte udviklingsbistanden til 0,7 pct. af BNI, som FN jo også har anbefalet de industrialiserede lande at gøre. Det skaffer os nogle penge, som vi så målrettet vil foreslå anvendt til boligjobordningen. Vi vil også gerne have en større bekæmpelse af social dumping. Vi vil have det sådan, at de, der arbejder her i Danmark, selvfølgelig skal arbejde på danske vilkår i højere grad end i dag. Jeg kørte tilfældigvis igennem Odense her for nylig, og pludselig så jeg en kassevogn med et skilt på, hvor der stod *aviskørsel*. Og jeg så nogle folk hoppe ind og ud af varebilen med aviser – der var altså tale om omdeling af aviser i det danske samfund. Det, jeg syntes var problemet ved det her, var bare, at det var en bil på polske nummerplader. Det synes jeg måske ikke sidder lige i skabet i forhold til danskere, der betaler rigelig høje registreringsafgifter på deres biler og må se sig udkonkurreret på den måde. Og det foregår inde i vores store danske byer i dag. Altså, det duer jo simpelt hen ikke.

Så på den måde er der en lang række ting at gøre, og vi glæder os til møderne. Vi vil komme med konkrete forslag og meget konkret finansiering til det, vi foreslår.

Kl. 11:32

Formanden :

Jeg har noteret fem medlemmer for korte bemærkninger, og vi tager dem efter partistørrelse. Først er det hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 11:32

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Jeg vil godt kvittere for det, jeg i hvert fald opfattede som en positiv indgang til finanslovforhandlingerne – så må vi jo se, hvor langt vi kan komme. Men jeg kunne godt tænke mig sådan holdningsmæssigt at spørge Dansk Folkeparti, om man står fast på det skattestop, som Venstre nu har introduceret. Er det også noget, som

Dansk Folkeparti kan tilslutte sig, hvis man forestiller sig, at Venstre om mange, mange år kommer til regeringsmagten i Danmark? Vil Dansk Folkeparti så tilslutte sig Venstres skattestop?

Kl. 11:33

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:33

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, holdningsmæssigt synes vi det vil være en god idé at have et skattestop, og vi håber da, at Venstre i bestræbelserne på at give danskerne den tryghed, der kan ligge i at have et skattestop, er interesseret i at tale med os om, hvordan det udformes. Vi ser meget gerne, at det inden det kommende folketingsvalg står lysende klart, hvad det er for en skattepolitik, som et alternativ til den nuværende regering vil føre, så danskerne er fuldt oplyst – i modsætning til det, der er sket ved det sidste valg, hvor der er kommet en tillidskløft mellem politikere og befolkning, fordi vi jo helt tydeligt har en regering, der på så mange områder gør det modsatte af, hvad den sagde til danskerne at den ville. Det har skabt en tillidskløft, og det betyder, at der frem mod næste valg er et behov for, at politikkerne er meget ærlige og redelige, i forhold til hvad det er for en politik, man vil føre efter et valg. Vi skal have genskabt tilliden mellem politikere og befolkning i forhold til det, der er sket efter det seneste valg.

Kl. 11:34

Formanden :

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 11:34

John Dyrby Paulsen (S):

Tak, og tak for svaret, som jeg tolker sådan, at Dansk Folkeparti også går ind for et skattestop. Jeg kunne godt have ønsket mig, at Dansk Folkeparti som parlamentets tredjestørste parti havde præsenteret et egentligt finanslovudspil. Jeg erkender, at det ikke er nemt, men jeg kunne godt have tænkt mig det, for så kunne vi jo have set, hvordan Dansk Folkeparti ville have implementeret skattestoppet, og hvordan Dansk Folkeparti så havde finansieret effekterne af det skattestop. Det er jo ganske rigtigt, som flere har sagt, at vi har haft underskud på de offentlige finanser i lang tid – vi bringer det så lidt ned til næste år, for det tror vi er nødvendigt. Men det interessante er jo, hvordan Dansk Folkeparti vil finansiere alle de mange ønsker, som Dansk Folkeparti har, hvis man samtidig går ind for et skattestop. Hvor skal pengene så komme fra?

Kl. 11:34

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:34

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er åbenbart, at frem mod et kommende folketingsvalg skal man lægge meget klart frem, hvad det er for en politik, man vil stå inde for efter valget, så danskerne ved, hvad de har at rette sig efter. Og hr. John Dyrby Paulsen har fuldstændig ret i, at der skal man også anvise, hvordan man så finansierer sin politik, altså hvordan man finder penge til de ting, man foreslår. Det er helt rigtigt.

Det, vi står med i dag, er, at regeringen har fremlagt et forslag til finanslov for 2013. Vi står i en parlamentarisk situation, hvor alles forventning er, som jeg også redegjorde for i min ordførtale, at Enhedslisten, der sidder hernede på stolene, nok skal finde en løsning med regeringen. Så er det dét. Vores mulighed består ikke i – det tror vi ikke, men måske fortæller hr. John Dyrby Paulsen mig pludselig noget andet – at komme ind og lave et samlet finanslovforlig

med den her regering. Det tror vi simpelt hen ikke at denne regering vil. Vi vil gerne prøve det af, men vi tror ikke på det, så vores mulighed består i at få indflydelse på nogle delområder, hvor vi kan presse regeringen til at måtte acceptere at lave nogle aftaler med os, fordi vores tilbud er ret attraktive. Og det er derfor, det er det, vi fokuserer på ved finansloven for 2013. Men det er klart, at hr. John Dyrby Paulsen har en pointe, i forhold til at man op mod et valg skal gøre klart, hvad det er for en politik, man vil gennemføre efter et valg, og hvordan man finansierer den politik.

Kl. 11:36

Formanden :

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 11:36

Marianne Jelved (RV):

Jeg ville da egentlig gerne opfordre Dansk Folkepartis ordfører på det her meget vigtige område til at hjælpe med at beskrive, hvad Dansk Folkeparti definerer som et skattestop. For jeg måtte forstå på svaret til hr. John Dyrby Paulsen for et øjeblik siden, at det ikke nødvendigvis er den måde, Venstre har defineret skattestoppet på. Kan vi komme det lidt nærmere?

Kl. 11:36

Formanden :

Værsgo.

Kl. 11:36

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, det tror jeg faktisk ikke vi kan i dag. Jeg tror ikke, at korte bemærkninger tillader, at man kan nå at komme til bunds i, hvordan et skattestop skal skrues sammen. Der har jo over tid været store diskussioner om, hvad der skulle inkluderes i et skattestop. Det afgørende for os er, at Venstre inden et valg – og det har også været vores opfordring til Venstre her den sidste måneds tid – meget klart anerkender logikken i, at man frem mod et folketingsvalg som opposition klart fortæller danskerne, hvad det er for en politik, de kan forvente bliver ført efter et valg. Den politisk skal finansieres. Man skal anvise, hvordan den hænger sammen. Det er en forpligtelse, man har som opposition frem mod et folketingsvalg.

Det er jo en forpligtelse, som er anderledes end den – som jeg lægger det op – de nuværende regeringspartier tog på sig før sidste valg, fordi man helt åbenlyst har accepteret en situation, hvor man har lovet guld og grønne skove, men ikke leverer efter et folketingsvalg. Det er jo derfor, at befolkningen er dybt frustreret over den situation, man er havnet i, og at der er større og større tillidskløft mellem politikere og befolkning. Men det er klart, at det jo ikke er her under førstebehandlingen af den nuværende regerings finanslov for 2013, at man kan komme i dybden med, hvordan et skattestop skal skrues sammen efter det kommende folketingsvalg.

Kl. 11:37

Formanden :

Fru Marianne Jelved.

Kl. 11:38

Marianne Jelved (RV):

Så må jeg spørge på en anden måde for at komme det lidt nærmere, for det er lidt mærkeligt, at man slet ikke kan sige noget som helst, især når det er hr. Kristian Thulesen Dahl, det drejer sig om.

Venstre og Konservative er med i en skatteaftale. Jeg sagde det forkert før i forbindelse med Venstres ordførertale, men det betyder bl.a., at afgifterne stiger 1,8 pct. frem til 2020. Det udløser en indkomst på 1,6 mia. kr. Det er jo udtryk for, at der er et alternativ til, at man lader afgifterne følge med inflationen, og at det giver nogle

penge. Derfor er det da interessant at vide, hvordan hr. Kristian Thulesen Dahl vil definere et skattestop og dermed også anerkende, at det koster nogle penge at have et skattestop, nemlig penge, som man ikke får ind – hvis det er Venstres definition.

Så jeg spørger, om det er klart for Dansk Folkeparti, at det er en prioritering af penge, der ellers skulle gå til at forbedre plejehjemmene for de gamle.

Kl. 11:39

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:39

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Den sidste bemærkning synes jeg måske var lidt vovet, eftersom den siddende økonomiminister i Deadline, efter at skatteaftalen vist var indgået, sagde, at den aftale gav anledning til, at der var færre penge at bruge på offentlig velfærd, end hvis man ikke havde lavet aftalen. Så jeg tror måske lige, at den del var lidt vovet.

Men sagen er, at det da er åbenbart, at man i skattepolitikken skal vælge, hvor mange penge man vil kræve ind. Og man kan have et afgiftssystem, der løbende år for år hæver afgifterne. Man kan sige, at det er i forhold til den almindelige prisudvikling, eller man kan hæve dem på anden vis. Men det er klart, at hvis ikke man gør det, så mangler man jo et eller andet sted de penge, hvis man gerne ville have brugt de penge. Og så må man selvfølgelig fortælle, hvor de penge kommer fra, eller hvor man finder de penge i den offentlige sektor. Det er jo bare det, jeg siger her – det synes jeg fru Marianne Jelved også skulle kvittere positivt for – nemlig at jeg mener, at man som opposition har en forpligtelse til at lægge sådan nogle ting frem før et valg, så der også er en realisme efter et valg. Så vi ikke havner i den samme situation, som vi var i sidste efterår, hvor befolkningen får et meget klart indtryk af, hvad man vil, hvis man kommer til. Så kommer man til, og alle mulige konditioner gør så, at det, befolkningen havde indtryk af de fik med en ny regering, fik de så ikke.

Kl. 11:40

Formanden :

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 11:40

Jonas Dahl (SF):

Jamen hvis vi så skal blive i det der med at fortælle, hvad man gerne vil, kunne jeg egentlig godt ønske mig, at hr. Kristian Thulesen Dahl fortalte lidt om, hvad Dansk Folkeparti vil. For der var tre pakker, tror jeg det blev beskrevet som i det indlæg, ordføreren holdt. Det gik på, at fedt- og sukkerafgiften ville man gerne fjerne, at man ville øge topskatten, at man ville bevare boligjobordningen og skære i ulandsbistanden, og så ville man gøre noget ved social dumping uden at fortælle, hvor pengene i øvrigt kom fra. Det var sådan set en opsummering af Dansk Folkepartis finanspolitik, hvis man skal tage ordførerens tale til indtægt for den. Jeg vil sige, at det så var en relativt kort version, men lad det ligge.

Jeg studsede så til gengæld over, at ordføreren til hr. John Dyrby Paulsen sagde, at Dansk Folkeparti gik ind for et skattestop, men at man så samtidig ville øge topskatten for at afskaffe fedtafgiften. For hvis man allerede er gået i gang med at hæve andre afgifter, inden man nærmest har fået sagt ordet skattestop, synes jeg, det klinger en lille smule hult.

Men så vil jeg vende tilbage til et konkret spørgsmål i forhold til det, som har svævet lidt i luften. Dansk Folkepartis skatteordfører kaldte Venstres finanslovudspil for dobbeltmoralisk, tror jeg der stod i en Ritzauoverskrift og den konservative leder, hr. Lars Barfoed, sagde, at han var i tvivl om, hvad det var for en linje. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, om Dansk Folkepartis kommende

formand – må vi formode – hr. Kristian Thulesen Dahl, så egentlig er mest enig i det finanslovudspil, som regeringen har lagt frem, eller i den dobbeltmoraliske pakke, der er kommet fra Venstre. Hvor placerer Dansk Folkeparti sig egentlig?

Kl. 11:41

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:42

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der blev jo nævnt mange ting her, og jeg vil meget gerne tage en diskussion om topskat med S-SF. Jeg synes jo nok, at SF vover sig ud på tynd is, hvis man vil tage en diskussion om, at man giver top-skattelettelse i forhold til det, man har stået for politisk og sagt til vælgerne at man ville gennemføre. Vi siger så, at vi ønsker at mindske den topskattelettelse, SF har lagt op til, for at finde penge til en afskaffelse af fedtafgiften og undgå en forhøjelse af sukkerafgiften, som belaster primært de små indkomster. Det burde SF jo juble over og glæde sig over i stedet for i virkeligheden at stå heroppe og begynde at tale om topskat med et helt andet udgangspunkt.

I forhold til de to oplæg, som spørgsmålet lyder på, vil jeg sige, at jeg synes, at der er rigtig mange gode takter i Venstres oplæg; det synes jeg. Når vi har kaldt det dobbeltmoralisk, er det jo bl.a. i forhold til sådan noget som fedtafgiften, hvor vi synes, det er mærkeligt, at man i en skatteaftale i juni måned går med til at forhøje fedtafgiften i de kommende år og så, inden det overhovedet er blevet vedtaget her i Folketingssalen, foreslår fedtafgiften afskaffet. Den dobbeltmoral kan vi så også genfinde hos regeringspartierne, for der gør man jo noget af det samme. Man har en skatteminister rendende rundt og sige, at man ønsker fedtafgiften afskaffet, samtidig med at man også har lagt det ind i skatteaftalen.

Det er sådan nogle ting, der gør, at vi synes, det må være svært for danskerne at få hold på, hvad det egentlig er, partierne her på Christiansborg vil. Det er noget af det, der er med til at forstærke den usikkerhed, jeg talte om i mit ordførerindlæg, og det indebærer en risiko for, at væksten ikke bliver så høj, som den ellers kunne være blevet.

Kl. 11:43

Formanden :
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 11:43

Jonas Dahl (SF):

Jeg er sådan set enig i, at hele forløbet omkring fedtafgiften er en smule mærkværdigt, men man kan så også spørge: Hvem var det, der indførte fedtafgiften? Det var den tidligere VK-regering, jo i øvrigt støttet af Dansk Folkeparti. Så jeg synes måske, at man skal passe lidt på med at diskutere det her med fedtafgiften.

Regeringen har sådan set sagt: Vi vil gerne være med til at diskutere afskaffelsen af fedtafgiften, men det kræver, at der skal findes finansiering for det. Ordføreren ved lige så vel som alle andre, at det har der været debat om hele sommeren igennem, og det var der i øvrigt også en diskussion om med de parter, vi nu forhandlede en skatteaftale på plads med. Jeg vil da gerne kvittere for, hvis Dansk Folkeparti vil være med til at diskutere afskaffelsen af fedtafgiften, men man skal jo dog trods alt huske på, at man også selv lagde stemmer til at indføre den sammen med Venstre og Konservative og i øvrigt selv bragte den på bordet, da den blev indført den 1. oktober 2011.

Men tilbage til diskussionen om Venstres finanslovudspil, som en ordfører for Dansk Folkeparti kaldte dobbeltmoralisk. Jeg kunne godt tænke mig at holde lidt fast i det, for kan ordføreren ikke uddybe lidt, hvad det dobbeltmoraliske er, og så i øvrigt svare på, hvad problemerne så er med det finanslovudspil, der er kommet fra rege-

ringens side? For viser det sig så ikke rent faktisk, at man i Dansk Folkeparti er mere enige med det udspil, der faktisk er kommet fra regeringen, end med det, der er kommet fra Venstres side, og som man selv kalder dobbeltmoralisk?

Kl. 11:44

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:44

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, skal vi prøve at bevare det gode humør i forhold til fedtafgiften og ligesom sige, at vi er enige om, at vi gerne vil have den afskaffet, fordi den ikke er god for dansk økonomi, ikke er god for danske arbejdspladser, ikke genererer større handel i Danmark, men måske flytter handel til udlandet? Vi vil gerne forhandle om det, vi håber, at vi kan finde hinanden, vi har anvist et forslag til finansiering, som gør, at man flytter udgiften til folk med mere brede skuldre, der kan bære lidt mere økonomisk. Og vi håber så, at SF internt i regeringen vil arbejde for, at regeringen samlet set tager imod det med åbne arme, og at vi forhåbentlig kan finde hinanden på det område.

Så vil jeg i forhold til de her forskellige oplæg sige, at jeg havde 10 minutter til mit ordførerindlæg, hvor jeg blev klandret for, at jeg ikke nævnte nok om, hvad Dansk Folkeparti ville. Men jeg brugte så dog en del tid på i stedet for at fortælle, hvad jeg syntes var problematisk i forhold til regeringens oplæg. Det håber jeg så også at man hørte i SF, Socialistisk Folkeparti, for der var en hel del ting, som jeg synes indebærer en forkert vej at gå, bl.a. det, at man afskaffer en fradragsordning, der skaber arbejdspladser lokalt, bl.a. det, at man ikke har mulighed for at udvikle landdistrikterne i vort land, bl.a. det, at den kickstart, man laver, er fokuseret på noget, der desværre skaber arbejdspladser i meget høj grad for udlændinge, der så på grund af de udbudsregler, der gælder i EU, kan tage jobbene i Danmark for næsen af danske arbejdere.

Der er en lang række områder, jeg ikke nåede at komme ind på i mit ordførerindlæg, bl.a. dagpengeområdet, som jeg meget gerne også vil komme ind på. Der synes jeg også at regeringens oplæg har nogle mangler, og det har vi været ude at sige flere gange her de seneste måneder. Så på den måde er der en hel del steder, hvor vi gerne vil hjælpe regeringen med at få ført en bedre økonomisk politik, hvis vi bliver indbudt og får mulighed for det inde ved bordet i Finansministeriet.

Kl. 11:46

Formanden :

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 11:46

Frank Aaen (EL):

For kort tid siden stemte Dansk Folkeparti for en halvering af den periode, hvori arbejdsløse kan få dagpenge, og man stemte samtidig for, at det blev endnu vanskeligere for mennesker, der var i et arbejde, at genoptjene dagpengeretten. Det er jo det, der gør, at der her til nytår vil være i tusindvis af danske arbejdsløse, der dratter ud af dagpengesystemet og som oplever, at de ikke længere kan få dagpenge som arbejdsløse – og flertallet af dem vil heller ikke kunne få kontanthjælp, fordi der er særlige regler vedrørende kontanthjælpen. Det vil gøre, at de vil komme ud af det med en indtægt på 0 kr., altså ingen indtægt, og det vil gøre, at rigtig mange familier i det her land vil opleve økonomisk ruin. Hvorfor stemte Dansk Folkeparti for at halvere dagpengeperioden? Hvorfor stemte Dansk Folkeparti for, at man gør det vanskeligere for mennesker, der er i arbejde, at få ret til dagpenge? Det kunne jeg godt tænke mig at få at vide. Og har man fortrudt, at man gjorde det?

Formanden :
Ordføreren.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi har ikke fortrudt dagpengereformen. Vi mener, at det er en dagpengereform, der på lidt længere sigt er rigtig for dansk økonomi; den styrker dansk økonomi på lang sigt. Men vi siger samtidig også, og det har vi gjort i meget lang tid – vi sagde det også før valget i september sidste år, og vi sagde det i foråret, da vi havde lovbehandlingen af den midlertidige forlængelse af dagpengeperioden fra sommeren til nytåret, og der har vi gjort det meget klart – at det ikke har noget at gøre med, om man på kort sigt skal tage nogle initiativer, der hjælper nogle mennesker, der ellers bliver ramt af dagpengereformen, fordi vi er i en situation, hvor der er så meget lavvækst i samfundet, hvor der ikke bliver skabt arbejdspladser, og hvor det er svært for de ledige at finde et job. Vi synes ikke, der er nogen modsætning mellem på den ene side at gøre det, der på lang sigt er godt for dansk økonomi, og på den anden side at tage nogle hensyn her og nu, der hjælper disse mennesker i den konkrete situation, de står i. Det er jo derfor, vi har foreslået en ny midlertidig forlængelse af dagpengeperioden fra nytår.

Jeg er glad for at kunne se, at det jo så er et område, hvor der er flere partier i Folketinget, der ønsker det samme. Det kan jo måske give en mulighed for, at man fra forskellig side kan presse regeringen lige præcis på det her punkt og så nå til et godt resultat.

Formanden :
Hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Det er jo lidt underligt, at man, når man ser effekten af ens egen lovgivning, som betyder, at der er i tusindvis af familier, der mister deres indkomst, deres forsørgelsesgrundlag, så kan stå her og sige, at man ikke fortryder det, nemlig fordi man synes, det er godt for dansk økonomi. Altså, det er en katastrofe for familiernes økonomi. Jeg kan slet ikke forstå, hvordan man kan synes, at det skulle kunne være godt for dansk økonomi, at der er nogle familier, der vil komme til at opleve ruin, men der må Dansk Folkeparti jo forklare, hvordan man kan synes at det er en god idé. Jeg spørger bare: Hvad er klogskaben bag, at man fratager mennesker, der er arbejdsløse, de dagpenge, som de så får som en erstatning for ikke at være i arbejde? Folk skal jo tage et job, hvis der er et job, de kan tage. Men hvis der ikke er et job, de kan tage, hvorfor skal folk så straffes personligt for det? Hvorfor skal de ikke have dagpenge, når samfundet ikke kan tilbyde dem et job? Kunne Dansk Folkeparti ikke forklare, hvad klogskaben bag den holdning er, altså at man, hvis samfundet ikke kan give folk et job, så skal straffe dem ved at tage pengene fra dem?

Formanden :
Ordføreren.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men jeg tror, vi her er inde på et område, hvor det har vist sig at det er på samme måde, som det er med hensyn til mange andre debatter her i Folketingssalen, nemlig at det sådan set er hr. Frank Aaen mod resten af Folketinget. Nu skal man jo passe på med ikke at tage folk til indtægt for noget, de ikke har sagt, og man skal sige, hvad man selv mener, men jeg tror, man kan sige, at det er sådan, at

Kl. 11:47 de fleste herinde – altså, alle undtagen Enhedslisten – har anerkendt, at der er en sammenhæng mellem det, som folk får, når de ikke er i job, og så deres iver i forhold til det at søge et job og deres engagement i forhold til det at finde et job; der er der en eller anden form for sammenhæng. Meningen med dagpengereformen var jo, at det, når ledigheden faldt, og når der kom vækst i samfundet, og når der igen blev skabt arbejdspladser, så var noget, der ville falde fint i hak med forkortelsen af dagpengeperioden, og at det ville være nemmere for de ledige, der ellers ville være faldet ud over kanten, at finde et job. Det er en kant, som det nu ser ud til – det er ganske rigtigt – at der er nogle, der vil falde ud over til nytår. For den vækst er ikke kommet. Den kickstart, som regeringen siger at den har lavet, har jo øjensynlig ikke virket; folk kan ikke finde et job. Så siger vi, at vi tager konsekvensen af det og gør det, som Arbejdsmarkedskommissionen jo i øvrigt allerede, da man lavede forslaget om det her, foresatte, nemlig at man, når ledigheden er forholdsvis høj, kan lave en midlertidig forlængelse af dagpengeperioden. Det er præcis det, vi foreslår her, og det burde Enhedslisten også være glad for.

Kl. 11:51

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 11:51

Ole Birk Olesen (LA):

Danmark står jo i en vækst- og jobkrise. Det står efterhånden klart for alle, at Danmark halter bagud, når det handler om at skabe fremtidens velstand og fremtidens arbejdspladser. Sammenlignet med andre lande ligger vi meget lavt i forventninger til, hvor høj en vækst vi vil have i de kommende år. Alt tyder på, at det er, fordi der er en dårlig konkurrenceevne i Danmark. Det er for dyrt at producere i Danmark. Hvad er egentlig Dansk Folkepartis forslag til, hvordan konkurrenceevnen for danske virksomheder kan gøres bedre?

Kl. 11:52

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:52

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, det er meget afgørende at være opmærksom på virksomhedernes omkostningsniveau, og jeg tror, det er meget vigtigt, hver gang man gennemfører en politik, at se på, om den giver en merbelastning for erhvervslivet, eller om den gør det modsatte. Når vi ser på denne regering, har den jo ikke holdt sig tilbage i forhold til at vælte nye byrder over på erhvervslivet, og det er klart, at det er et problem. Det er det specielt, hvis det er ordninger, der er meget bureaukratiske og administrativt bøvlede, for så giver det ekstra problemer og ekstra barrierer, i forhold til om man som virksomhedssejer vil have en virksomhed placeret her i Danmark frem for at have den placeret andre steder. Det er også derfor, at vi med vores mulighed for indflydelse har peget nogle steder ud, eksempelvis fedt- og sukerafgifterne, og sagt, at der her er et sted, hvor erhvervslivet fortæller os, at det er særlig problematisk og rammer danske arbejdspladser, og der spørger vi så, om vi kan finde enighed om at gøre noget på det område, så vi letter muligheden for at have danske arbejdspladser. Der er en masse andre ting, som jeg ikke kan nå at komme ind på her, som man kan gøre, og som ikke kun handler om omkostningsniveauet, men også om det generelle klima for erhvervslivet og om en dygtig, veluddannet befolkning, som gør, at man synes, det er interessant at have arbejdspladser her osv. Det vil jeg meget gerne komme tilbage til.

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:53

parti kan love vælgerne, at det så også bliver sådan efter et valg. Hvem er repræsenteret blandt disse 90 mandater?

Kl. 11:56

Kl. 11:53

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:56

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg glæder mig, hver gang vi – Dansk Folkeparti og Liberal Alliance – står her i Folketingssalen og taler imod nye byrder for erhvervslivet. Det er godt, at vi er enige om det. Men dansk erhvervslivs ringe konkurrenceevne begyndte ikke med fedtskatten. Det er et fænomen, der har været der i meget længere tid. Det handler ikke kun om, at vi skal forhindre nye byrder. Det handler også om, at vi skal afskaffe byrder, som har været der i år og årtier. Der har Liberal Alliance mange forslag både til, hvordan vi kan gøre det, og til, hvordan vi kan finansiere det.

Har Dansk Folkeparti forslag til, hvordan vi kan finansiere at lette byrderne for dansk erhvervsliv i en målestok, som ikke kun rummer fedtafgiften og andre ting, som Dansk Folkeparti i øvrigt har stemt for at gennemføre? Er der noget i Dansk Folkepartis politik, der for alvor rykker, eller må vælgere, som ser det her problem, og som ønsker at gøre noget ved det, konstatere, at det ikke er hos Dansk Folkeparti, der er noget at komme efter?

Kl. 11:54

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det jo en temperamentssag, hvad der rykker, og jeg tror egentlig aldrig, at jeg ville kunne tilfredsstille hr. Ole Birk Olesens niveau for, hvad der for alvor rykker – eller Liberal Alliances niveau for den sags skyld. Der tror jeg, man er parat til at tage fat med store nedskæringer i den offentlige sektor i et omfang, som vi i Dansk Folkeparti ikke engang kan komme på i mareridt. Jeg tror virkelig, at vi ser forskelligt på tingene der, og det synes jeg bare vi skal være enige om. Sådan er det.

Jeg synes, at man somme tider taler Danmark ned i forhold til vores muligheder. Vi så for nylig et regnskab fra Lego-koncernen, der i den grad var fremragende. Lego har insourcet arbejdspladser til Danmark. De har baseret sig på noget andet. Hvis man rejser rundt i verden, vil man kunne finde Lego på hylderne, som koster det samme som her i Danmark, og man tænker, at det egentlig er forholdsvis dyrt i forhold til alle mulige andre legetøjsproducenters varer. Men det kan godt lade sig gøre, fordi der er et købedygtigt marked derude, ikke kun for lavpriskategorier, men også for kvalitetsprodukter, som er gennemtænkte, og der har Danmark altså nogle muligheder. Vi er et lille land i den store verdensøkonomi. Vi skal ikke kun konkurrere på det omkostningsniveau, vi ser i verden omkring os, vi skal simpelt hen også gøre det ved, at vi er dygtige, og ved, at vi er bedre end dem på mange områder.

Kl. 11:55

Formanden :

De sidste korte bemærkninger i denne omgang er fra fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 11:55

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti vil fremlægge sine forslag til et skattestop inden et valg og ikke gå i dybden med det nu, og det er jo så sådan, det er. Men jeg går ud fra, at det så bliver fremlæggelsen af en definition af et skattestop og en skattepolitik med 90 mandater bag, for det er vel den eneste måde, hvorpå Dansk Folke-

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, jeg forstår godt interessen, og jeg forstår i særdeleshed godt interessen fra et regeringsparti, der har et ønske om at dreje fokus væk fra regeringens egen situation – regeringens problem med at skabe opbakning og begejstring i vælgerkorpset, regeringens problem med at antyde, at man bare på nogle felter gør det efter valget, som man som parti i hvert fald lovede før valget. Det er klart, at man som radikal fokuserer lige præcis på det her med, at S og SF jo lovede en hel masse før valget, men Det Radikale Venstre fik så oppe i det berømte tårn S og SF til at ville noget andet for at få regeringsmagten.

Derfor er det selvfølgelig også interessant fremadrettet, hvad det er for en troværdighed, der kan være bag valgløfter i en kommende valgkamp sandsynligvis – jeg havde nær sagt desværre – først om 3 år. Der må jeg bare sige at man må væbne sig med tålmodighed. Jeg tror, man må fokusere på sine egne gøremål, og så skal den aktive, konstruktive opposition nok vise sig frem mod det kommende valg som en opposition, der vil se attraktiv og troværdig ud for danskerne, håber jeg, også i forhold til at man så også holder de ting efter et valg, man lover før et valg.

Kl. 11:57

Formanden :

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 11:57

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg kan konstatere, at hr. Thulesen Dahl slet ikke ønsker at svare på mit spørgsmål. Jeg vil gerne gentage det: Planlægger man at fremlægge en samlet finansieret plan med 90 mandater bag, så danskerne, som hr. Kristian Thulesen Dahl efterlyser det, kan se en klar retning for de 90 mandater, som hr. Kristian Thulesen Dahl vil skrabe sammen for at finde en ny retning for Danmark? Bliver det så en samlet finansieret plan for Danmark, der indeholder et skattestop, Dansk Folkeparti vil være med til at fremlægge?

Kl. 11:58

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror egentlig bare, jeg vil sige, at jeg fornemmer en vis nysgerighed, og det anerkender jeg også, og jeg synes egentlig også, det er rart, at der er det. For det kan jo være, fordi ordføreren i virkeligheden tænker, at der er en vis realisme i, at der kan komme et nyt flertal efter et kommende folketingsvalg og derfor et regeringskifte. Og så er man allerede nu ved sådan at tænke sig ind i de baner. Det må jeg have respekt for, altså at en repræsentant for et regeringsparti kan stille sådan nogle spørgsmål.

Hvis jeg skal komme det nærmere, vil jeg egentlig bare sige, at jeg tror, at det, der skete i 2001, var noget, som rigtig mange danskere havde opfattelsen af havde stået rimelig klart før valget, altså hvad det var for en politik, man ville få efter et valg, hvis de partier, der så repræsenterede et flertal i november 2001 efter valget, kom til magten. Så det gik jo egentlig vældig godt, i forhold til at man fik bygget bro over den tillidskløft, der tidligere havde været mellem politikerne og befolkningen. Det var jo efter efterlønsagen i 1998, hvor der

også var kommet sådan en stor mistillid mellem politikere og befolkningen. Det er jo den samme mistillid, vi ser nu, og det er det samme reparationsarbejde, nogle må tage på sig frem mod et kommende valg – et arbejde, som Anders Fogh Rasmussen i høj grad stod for i perioden frem til november 2001.

Kl. 11:59

Formanden :

Tak til Dansk Folkepartis ordfører.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet starter igen kl. 13.00 med den radikale ordførers indlæg.

:

Mødet er udsat. (Kl. 11:59).

Kl. 12:59

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mødet er genoptaget.

Og det er fru Marianne Jelved som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Tak. For 2 dage siden offentliggjorde Nationalbanken tallene for august vedrørende valutareserven. Tallene viste, at nu var valutareserven på et meget højt niveau, nemlig på hele 514 mia. kr.

514 mia. kr. Hvad er det så egentlig udtryk for? Det er først og fremmest udtryk for, at der er en meget høj tillid til Danmark i vores omverden og hos dem, der placerer penge. Der er tillid til, at regeringen fører en sund økonomisk politik. Der er hos udenlandske investorer tillid til Danmark, som nu betragtes som det, man i den finansielle sektor kalder en sikker havn. De tør godt placere deres midler i Danmark. Det er, på trods af at vi har – jeg var lige ved at sige – verdensrekord i renteniveau, altså forstået som lave renter. Jeg ved ikke, om det er verdensrekord, men det nærmer sig i hvert fald. Så det er jo ikke et sted, hvor investorerne normalt vil investere deres midler, fordi de ikke får nogen særlig stor forrentning, men det vælger de altså alligevel at gøre, og det er udtryk for tillid til den danske økonomiske udvikling eller/og til den økonomiske politik, der føres i Danmark. Der er tillid til, at vi har orden i husholdningen, og at vi følger henstillingerne fra EU.

Den tillid er meget håndgribelig og har en direkte effekt på vores dagligdag. Når der er så mange rundtomkring i verden, der er villige til at placere deres penge i Danmark, så sker der det, at renten bliver meget lav. Den historisk lave rente, vi oplever nu, har holdt hånden under 40.000 job i 2012. Hvis renten havde været højere, havde vi haft færre i beskæftigelse, end vi har i dag. Den tillid, som investorerne i verden omkring os viser os, er meget svær at opnå. Eller man kan sige det på en anden måde: Den kan meget hurtigt mistes. F.eks. blev Frankrigs rating af de bureauer, der vurderer troværdigheden i den økonomiske politik i de forskellige lande, sat fra et meget højt niveau til et lavere niveau for ikke så længe siden. Det var formentlig, fordi Frankrig ikke har gjort nok ved sit pensionssystem, altså haft reformer nok.

Det minder mig om, at når man skal føre økonomisk politik, er der to ben at gå på: Der er det, man kan kalde det lange sigt, som betyder, at vi f.eks. laver tilbagetrækningsreform, som begynder at blive indfaset, når vi er mange år fremme i tiden. Det er altså ikke fra det ene år til det andet, der sker ændringer, men det er en indfasning, som strækker sig over ret mange år. Det er en skattereform,

som også strækker sig over en indfasningsperiode på mange år. Det er det lange sigt, som man bruger til at se fremad og vurdere, hvad der er brug for med hensyn til arbejdskraft i det her tilfælde. Reformen kan dermed også forbedre konkurrenceevnen og øge fleksibiliteten på arbejdsmarkedet og styrke beskæftigelsen. Men det er ikke nok at føre en økonomisk politik på det lange sigt. Derfor har regeringen også det andet ben med. Det er det, vi kunne kalde at lempe finanspolitikken på kort sigt for at afhjælpe ledigheden og holde hånden under beskæftigelsen. Så vi laver både reformer, der forbedrer f.eks. vores uddannelsessystem, så det fungerer mere hensigtsmæssigt, og vi laver en finanspolitisk lempelse i meget stor målestok.

Jeg tror, det er rigtigt at sige, at Danmark p.t. fører den mest ekspansive finanspolitik i hele OECD. Det er i en periode, hvor rigtig mange andre lande må spare. Regeringen har både i finansloven for 2012 og i forslaget til finanslov for 2013 sat gang i en række initiativer, der styrker aktiviteten i samfundet og dermed er med til at holde hånden under beskæftigelsen. Det er en fremrykning af offentlige investeringer for et beløb på knap 18 mia. kr. udtryk for; det er tilbagebetaling af efterlønsbidraget, som er et beløb på ca. 24-25 mia. kr.; det er skatteaftalen, der fremrykker og øger private investeringer på et beløb på 15-20 mia. kr.; det er en energiaftale, som øger investeringen i grøn energi over de næste 10 år med et beløb på 90-150 mia. kr. Det er helt konkrete initiativer, der styrker beskæftigelsen med henholdsvis 10.500 personer i år og 21.000 personer i 2013, som det er blevet regnet ud af Finansministeriet.

Kl. 13:05

Med hensyn til finanslovsforslaget, som vi diskuterer i dag, har vi endnu en udfordring, fordi vi har underskud på de offentlige finanser, der vil løbe op på 36 mio. kr. i 2013. Det er penge, vi ikke har, som vi skal ud at låne på finansmarkederne, og som vi må betale renter for. Men takket være vores ansvarlige økonomiske politik kan vi i modsætning til mange andre lande låne og endda til billige renter, men det ændrer ikke den bundne opgave, regeringen har påtaget sig, nemlig at låntagningen skal stoppe, og at underskuddet skal vendes til overskud.

I finanslovsforslaget har regeringen prioriteret og givet otte prioriteter.

En prioritet er investeringer i vækst og beskæftigelse, det er grønne infrastrukturinvesteringer med f.eks. nedsatte takster i den kollektive trafik, et nyt ungdomskort, der gør, at de unge, der læser og studerer, kan køre billigere med kollektiv trafik, det er eldrift på jernbaner, det er investeringer i energi og klima, og det er mere byggeri i universitetssektoren og hospitalsbyggeri.

En anden prioritet er den særlige ungeindsats og et uddannelsesløft for ledige, hvor der er afsat midler til en målrettet mulighed for at komme i uddannelse og beskæftigelse for dem, der er tættest på at falde ud af dagpengeperioden.

En tredje prioritet er flere i uddannelse og højere kvalitet. Det er ud fra den betragtning, at vi skal leve af uddannelse og forskning, vi skal have inspiration og viden, udvikling af nye virksomheder og nye muligheder for produktion, og derfor er det glædeligt, at der er et meget stort optag på uddannelserne i år. Der er blevet prioriteret midler til taxameterløft, til humaniora og samfundsvidenskab, der er praktikpladsinitiativer og midler til at øge kvaliteten i erhvervsuddannelserne.

En fjerde prioritet er forskning og udvikling som drivkraft for vækst. Forskningsbudgettet er på 1,07 pct. af bruttonationalproduktet, og der er den nyskabelse, som vi i Det Radikale Venstre er meget glade for, at universiteterne får 3 års basisforskningsmidler mod ellers kun at få for 1 år af gangen. Det er jo for at give en anden finansieringsform, som bedre gør det muligt at planlægge i kvalitetsudvikling af uddannelserne, og så man er sikker på, hvad det er for et grundøkonomisk vilkår, der er på universiteterne. Men der afsæt-

tes også midler til etablering af videncentre og forskning i produktionsfagene på produktionshøjskolerne, hvilket også er noget, Det Radikale Venstre har arbejdet på i mange år og sammen med andre partier i regeringen har prioriteret højt, også inden partierne kom i regering. Så det er et rigtig vigtigt skridt.

Så er der også en prioritet af indsats for bedre forebyggelse og fastholdelse på arbejdsmarkedet. Der er målrettede velfærdsforbedringer, bl.a. får psykiatrien flere midler, og der skal laves en landsdækkende handlingsplan. Der skal være ret til hurtig udredning af diagnoser, og aftalen om bedre normering i dagtilbuddene udmøntes og følges i kommunerne. Der skal også sættes målet ind til forebyggelse og hverdagsrehabilitering for ældre og til indsatsen over for kronisk syge. Så er der indsats for bedre forebyggelse og fastholdelse, hvor Forebyggelsesfonden finansierer i 4 år et særligt fokus på forebyggelse af nedslidning og fastholdelse på arbejdsmarkedet.

Endelig er der den grønne omstilling, som jo skal komme til at præge det danske samfund i de kommende år, hvis det står til Det Radikale Venstre og regeringen, altså at vi får en skridt for skridt-omstilling af samfundet i det, vi kunne kalde en grøn omstilling. Det vil sige mere bæredygtighed og mere sans for det, der får samfundet til at udvikle sig på en mere hensigtsmæssig måde end den måde, hvor vi slider ressourcerne op og slider på jordkloden med for meget affald. Der er afsat 2,7 mia. kr. over 4 år til en omstilling af energisektoren, og der er afsat knap 600 mio. kr. til næste år til forskning i fremtidens energisystemer. Det er et område, der efter vores opfattelse kan bruges til, at Danmark kommer i front og bliver inspirator for mange andre lande, sådan at vi får en omstilling i grøn og bæredygtig retning, som også kommer til at præge vores omgivelser. Så langt, så godt.

Allerede i 2013 vil det underskud, som vi kalder det strukturelle underskud, være 0. Det betyder, at hvis vi tager påvirkninger fra konjunkturudviklingen væk, passer indtægter og udgifter sammen til næste år, og det er egentlig imponerende, at det på 2 år er lykkedes regeringen at nå til det mål, men det har så også krævet hård prioritering og stram styring af udgifterne både i staten og i kommunerne, men det er lykkedes, og det er noget af det, der viser omverdenen, at man kan have tillid til den danske økonomi, og derfor hjælper det også med de meget lave renter, for det er den fordel, vi har af at gøre tingene på den måde.

Kl. 13:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Der er en række bemærkninger. Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:11

Frank Aaen (EL):

Det Radikale Venstre har jo været med til at vedtage en lovgivning, som betyder, at rigtig mange mennesker falder ud af dagpengesystemet her til nytår, fordi man har halveret dagpengeperioden og man i øvrigt også gør det meget sværere for dem, der er faldet ud af dagpengesystemet, at komme tilbage igen. Og så har jeg noteret mig, at fru Margrethe Vestager, der dengang var ordfører for De Radikale, sagde, at den her stramning af dagpengereglerne kun skulle ske under hensyntagen til udviklingen i arbejdsløsheden.

Nu er det jo sådan, at arbejdsløsheden er voksende. Kunne De Radikale så ikke se på det ud fra fru Margrethe Vestagers egne udtalelser? Jeg kan huske en valgkampagne, hvor Det Radikale Venstre sagde »Vi lytter – også til økonomer«. Jeg tror nok, at nogle af de økonomer, man lytter til, jævnligt skriver i Børsen. Vi kan tage Børsen fra i forgårs: Begge de to, der er refereret her, siger, at nu bør man nok ændre på dagpengereformen. Så derfor det helt enkle spørgsmål: Når så mange folk er ved at miste deres dagpenge og indkomst og er på vej ud i social ruin, skulle De Radikale så ikke være med til at ændre på det?

Kl. 13:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal lige sige, at fru Margrethe Vestager skal tituleres økonomi- og indenrigsministeren. (*Frank Aaen (EL): Jeg prøver.*)

Ordføreren.

Kl. 13:12

Marianne Jelved (RV):

Den bemærkning, som hr. Frank Aaen refererer økonomi- og indenrigsministeren for, er formentlig faldet i 2010, hvor dagpengeperioden bliver behandlet her i Folketinget, og hvor der er et flertal, der vedtager, at den skal halveres fra 4 til 2 år. Og det er jo en anden situation end nu. Hvis vi nu på det tidspunkt havde haft en regering, som virkelig havde sat reformerne foran og dermed også havde været foran på mange andre områder, så havde vi være bedre stillet i dag.

Når hr. Frank Aaen henviser til, at vi i Det Radikale Venstre lytter til økonomerne, så er det rigtigt, men det betyder jo ikke, at vi placerer vores egen dømmekraft og vores egne beslutninger uden for døren. Men vi lytter selvfølgelig til det, der bliver sagt, også fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Jeg skal bede om ro på tilhørerpladserne, tak.

Kl. 13:13

Frank Aaen (EL):

Jeg ved godt, at den formentlig korrekte tiltale er: tidligere fru Margrethe Vestager, nuværende minister. Sådan tror jeg det er. Men det er altså fru Margrethe Vestager, jeg mener.

Jeg siger bare, at Det Radikale Venstres ordfører – som er den rigtige betegnelse uanset navn – sagde: Vi havde meget gerne set en lempeligere indfasning, hvor der var taget hensyn til udviklingen i arbejdsløsheden, og hvor hensynet til provenuet i 2013 ikke blev det afgørende. Nu nærmer vi os jo en finanslov for 2013, hvor jeg har set at man indregner en besparelse på, at der er nogle arbejdsløse, der falder ud af dagpengesystemet. Og det er åbenbart ikke det, der er det afgørende – det er arbejdsløsheden, der er det afgørende. Når nu Det Radikale Venstre engang har sagt sådan noget relativt klogt, og når arbejdsløsheden nu stiger, skulle Det Radikale Venstre så ikke gå med på, at vi kigger lidt på dagpengereformen?

Kl. 13:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:14

Marianne Jelved (RV):

Regeringens politik på det område er meget klar, og den er udtrykt af adskillige ministre med statsministeren i spidsen: Der bliver ikke ændret på dagpengereformen. Der er ikke grundlag for at gøre det.

Man kan godt have et numerisk tal, som siger, hvor mange der er ledige nu og har en dagpengeperiode, der udløber den 1. januar et givet år. Men vi ved også fra tidligere, at det tal, det så bliver i virkeligheden, er et helt andet end det. Derfor er vi meget interesseret i, at beskæftigelsesministeren har lavet en aftale med arbejdsmarkedets parter og jobcentre om, hvordan man tager hånd om den problemstilling og hjælper mennesker, som er på kanten, som vi kalder det, af dagpengeperiodens udløb, med at komme i gang med uddannelse, omskoling, opkvalificering, jobrotation osv., så vi får skabt et bedre flow og bedre muligheder.

Kl. 13:15

Kl. 13:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:15

Ole Birk Olesen (LA):

Man kan jo sådan helt objektivt konstatere, at Danmark er i en vækstkrise. Når OECD forudsiger, at Danmark vil have den fjerde laveste økonomiske vækst i de næste 15 år af alle 32 OECD-medlemslande, så er det objektivt definerbart, at vi har en vækstudfordring. Det er jo, fordi danske virksomheder har en ringe konkurrenceevne på grund af de strukturer, de pålægges af dette Folketing.

Jeg kan forstå på den radikale ordfører, at løsningen på det problem – for det var det eneste, den radikale ordfører kunne sige om, hvordan vi kommer ud af vækstkrisen, hvordan vi skaber ny beskæftigelse – er, at der skal bruges flere penge på alle mulige tiltag i det offentlige. Jeg havde egentlig troet bedre om Det Radikale Venstre, der hævder et socialliberalt udgangspunkt – at man med et også liberalt udgangspunkt forstod vigtigheden af at holde offentlige omkostninger nede, så man ikke lægger så store omkostninger på erhvervslivet. Men er det slet ikke en del af Det Radikale Venstre længere?

Kl. 13:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:17

Marianne Jelved (RV):

Det, der efter Det Radikale Venstres opfattelse skal til, for at vi kommer ud af vækstkrisen, er, at vi laver strukturforbedringer i vores systemer, således at systemerne kommer til at fungere mere hensigtsmæssigt ud fra de udfordringer, som jo hele tiden skifter karakter. Derfor er reformstrategien en meget central strategi for også at forbedre vores konkurrenceevne. Den konkurrenceevne er blevet meget, meget forværret igennem en række år, inden den nye regering trådte til, og derfor har vi et efterslæb at indhente.

Men når vi samtidig på den korte sigt fremrykker investeringer, som alligevel skulle foretages, renovering af skolebygninger, almen-nyttige boliger, infrastrukturen, bygger en ny Storstrømsbro, fordi der er brug for det, så er det jo for at bidrage i en periode, hvor væksten ikke er kommet i gang, og hvor vi har mulighed for at bidrage ved at investere i ting, som vi alligevel skal have. Uanset hvem der har regeringsmagten, skal skolerne renoveres.

Kl. 13:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:18

Ole Birk Olesen (LA):

Men fremrykkede investeringer i det offentlige er jo bare at flytte et pengeforbrug i det offentlige fra fremtiden til nutiden. Det flytter også arbejdspladser fra fremtiden til nutiden, og derfor kan den nuværende regering så pynte sig med, at disse initiativer gør arbejdsløsheden lidt mindre, men til gengæld ved vi jo så, at den bliver tilsvarende større i fremtiden, fordi man ikke dér bruger pengene.

Den radikale ordfører siger, at det er strukturforbedringer, der skal til, og det er jeg helt enig i. Det var det, der var udgangspunktet for mit spørgsmål. Hvilke strukturforbedringer rummer det, som vi diskuterer i dag, nemlig regeringens forslag til finanslov? Hvilke strukturforbedringer er der i regeringens forslag til finanslov?

Kl. 13:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Marianne Jelved (RV):

Det er jo korrekt alt andet lige, som hr. Ole Birk Olesen siger, at ledigheden bliver større i fremtiden, fordi vi rykker nogle ting frem nu, men der er ideen jo, at væksten kommer i gang på grund af strukturforbedringerne i fremtiden og dermed skaber flere arbejdspladser og dermed sikrer, at ledigheden ikke bliver større.

Vi har lavet et meget omfattende reformarbejde med tilbagetrækningsreformen, med dagpengereformen, med førtidspensionsreformen og fleksjobreformen, og vi har foran os – det fremgår ikke af finansloven, men det er på regeringens arbejdsplan – en reform af uddannelsessystemet, SU-systemet, så vi får unge hurtigere igen. Det er jo også det, vi kalder en strukturforbedring, en systemforbedring. Vi har kontanthjælpsreformen foran os på et tidspunkt, når den tid er inde, bare for at nævne et par af de planer, der er. Vi siger jo ikke, at reformarbejdet dermed er slut, men det er dog en god bid vej.

Kl. 13:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:20

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Nu kan enhver, der lytter til fru Marianne Jelved, jo gøre sig bevidst om, at fru Marianne Jelved er en person, der i høj grad tænker over tingene, inden hun svarer. Med den store erfaring, fru Marianne Jelved jo har i det politiske liv – også som tidligere minister – så ligger der normalt en del bag fru Marianne Jelveds udtalelser, og derfor lyttes der jo også. Det er jo en af de ting, som jeg tror fru Marianne Jelved er tilfreds med, altså at der ofte lyttes, når hun taler.

Det blev der også i starten af august, hvor fru Marianne Jelved forholdt sig til regeringens kickstart, og hvor fru Marianne Jelved sagde, at den kickstart, som blev sat i gang, ikke har båret frugt endnu. Fru Marianne Jelved sagde det klart:

»Jeg vil interessere mig for, at vi tilsyneladende ikke kan se nogen effekt af kickstarten endnu. Den var jo tilrettelagt på en måde, så man burde kunne se det ret hurtigt«.

Hvorfor trak fru Marianne Jelved de udtalelser tilbage efterfølgende?

Kl. 13:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:21

Marianne Jelved (RV):

Jeg er sådan set selv overrasket over, at jeg kunne sige det der, for jeg ved jo godt, at man ikke kunne se på det ledighedstal, som kom i juni måned, tror jeg det var, eller i juli – i sommer i hvert fald – og som var steget med 1.500, hvad det ville have været, hvis ikke vi havde haft kickstarten. Derfor var det en for hurtig reaktion fra min side, og det, jeg jo sagde i samme omgang, var, at jeg ville tale med nogle ministre om det. Det har jeg gjort, og det, jeg har fået at vide, og det, jeg kan se nu, er, at tingene er sat i gang. Der er kun ét sted, hvor det halter, og det er renovering af almen-nyttige boliger, som kommer lidt senere i gang, og derfor er det måske ikke 18 mia. kr., men 17,5 mia. kr. eller sådan noget, der bliver investeret for. Jeg skal komme med det korrekte tal, når jeg kommer ned på min plads.

Kl. 13:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:22 for De Radikale, at uanset hvem man laver aftalen med, må det ikke forringe arbejdsudbuddet?

Kl. 13:25

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var også det svar, jeg forventede, for det er jo rigtigt, at der foregik en livlig debat efterfølgende med nogle ministre og måske også fru Marianne Jelveds partiformand, økonomi- og indenrigsministeren, som havde en anden holdning og en anden opfattelse. Vi får jo også lejlighed til at diskutere det her nærmere i Finansudvalget, hvor Dansk Folkeparti i hvert fald har indkaldt til et samråd for at diskutere den her kickstart.

Men gør det ikke indtryk på fru Marianne Jelved – hr. Frank Aaen gjorde jo også opmærksom på det her med, at man i Det Radikale Venstre ofte har slået sig op på, at man lytter, også til økonomer – at de økonomer, der kigger på regeringens politik, siger, at regeringen er alt for optimistisk? Altså, i forhold til bl.a. privatforbruget lægger man alt for optimistiske skøn for, hvordan det vil udvikle sig, og derfor når man frem til nogle vækstprognoser for dansk økonomi – sandsynligvis både i år og næste år – som er alt for optimistiske, i forhold til det som de fleste økonomer ser for sig som det realistiske billede.

Altså, gør det ikke indtryk – i særdeleshed på et parti, der normalt har slået sig op på, at man netop lytter til økonomer?

Kl. 13:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:23

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil godt gentage, at fordi vi lytter til økonomer og fagfolk i det hele taget, placerer vi jo ikke vores beslutningskraft uden for døren. Altså, vi må da forholde os til det, som vi selv mener er det rigtige. Og netop i forbindelse med den type tal, som hr. Thulesen Dahl henviser til – altså hvad vækstprognosen f.eks. er, og hvad ledighedsprognosen er osv. – er der jo en lang række institutter og organisationer, som laver prognoser, og man kan sætte dem op ved siden af hinanden og se, at de er forskellige. De har ikke det samme skøn over væksten.

Der er lige kommet et notat, som jeg også tror hr. Thulesen Dahl har fået, fra Økonomi- og Indenrigsministeriet – jeg tror, det er derfra – som viser en sammenligning mellem en række institutter fra DI over Det Økonomiske Råd til Nordea og Danske Bank osv. Her kan man se, at der er forskellige vurderinger af væksten.

Det er børnelærdom, og i regeringen gør man selvfølgelig det, der er det rigtige at gøre for en regering. Der er fagfolk til at ordne den slags ting; der bestemmer politikerne ikke en dyt. Det er fagfolkene, der laver de tal.

Kl. 13:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:24

Peter Christensen (V):

Nu håber jeg så at få et svar, der hverken overrasker mig eller fru Jelved selv.

Det, der er mit ærinde, er, at Det Radikale Venstre har været på reformsporet i mange år. Vi har jo lavet fælles aftaler. Det, vi dog har været vidne til – også ved finanslovforhandlingerne sidste år – er, at man så bruger den mellemliggende periode til at indgå aftaler, der trækker folk ud af arbejdsmarkedet. Er det noget, der efter De Radikales opfattelse, kan gentage sig, altså at man imellem finanslovperioderne retter op på økonomien sammen med de borgerlige partier, og når der så skal laves finanslov, gør man det hele værre sammen med Enhedslisten? Eller er det en grundlæggende præmis

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:25

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil godt lige korrigere hr. Peter Christensens udsagn om, at Radikale Venstre sammen med borgerlige partier retter op på økonomien. Det må være en fortalelse.

I 1990'erne blev der virkelig rettet op på økonomien, og da var det ikke med en borgerlig regering. Det er bare lige for at korrigere.

Men det er da korrekt, at det var et valg og en prioritering i finansloven for 2012 at skaffe i størrelsesordenen 5 mia. kr. ved at træffe nogle beslutninger, som ud fra en helt nøgtern vurdering trækker folk ud af arbejdsmarkedet. Det var et valg, fordi vi havde en prioritering, som gjorde, at vi gerne ville have midler til at afskaffe fattigdomsydelser og prioritere en række forskellige ting, som vi har diskuteret tidligere.

Det er ikke min opfattelse, at det igen ligger foran os, men i politik skal man også passe på med at være kategorisk og sige, at sådan noget aldrig vil ske. Det kan jeg jo ikke vide, men det er da ikke hensigtsmæssigt.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 13:26

Peter Christensen (V):

Det kan vi nemt blive enige om, altså at det ikke er hensigtsmæssigt at lave sådan en finanslov, som regeringen gjorde sidste år. Derfor vil jeg sådan set kvittere for svaret og ønske Det Radikale Venstre held med at få samlet regeringen om at lave en finanslovaftale med os; en aftale, hvor vi kan fortsætte reformsporet. Og jeg håber sådan set, at jeg kan fæste lid til, at vi – uanset forløbet – ikke kommer til at se en finanslov, der trækker flere folk ud af det danske arbejdsmarked.

Kl. 13:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:27

Marianne Jelved (RV):

Igen må jeg desværre korrigere hr. Peter Christensen. Jeg sagde ikke, at finansloven for 2012 ikke var hensigtsmæssig. Jeg udtalte mig om det principielle spørgsmål, som jeg fik stillet af Venstres ordfører, om måder at prioritere på, så man trak folk ud af arbejdsmarkedet. Og det er selvfølgelig ikke hensigtsmæssigt at gøre det, men det var en villet prioritering i 2012, og jeg kan ikke stå her på talerstolen og garantere, at vi ikke en gang til kan komme i en situation, hvor vi også vil det. Så må man bare håbe, at der er modforanstaltninger, der gør, at vi kan få flere ind på arbejdsmarkedet. Det er jo også det, der i givet fald bliver udfordringen.

Med hensyn til finanslovforhandlinger skal alle partier, der gerne vil bidrage og være med, være velkomne ved bordet.

Kl. 13:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

- Kl. 13:28 Kl. 13:31
- Mike Legarth (KF):**
Jeg vil gerne høre fru Marianne Jelveds opfattelse af status. Vi ved, at finansloven siger, at ledighedstallene stiger. De stiger mere, end vi forventer. Og vi har allerede – efter finanslovsoplæggets fremlæggelse – set nedjusteringer af konjunkturerne, både ledighedstal og væksttal, og der kommer flere fra EU og fra international side. Hvis fru Marianne Jelved kunne skrive finanslovsoplægget helt selv, skulle der så ikke nogle målrettede initiativer og tiltag til, som ville skabe arbejdspladser, hvilket fuldstændig mangler?
- Kl. 13:29 Kl. 13:31
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ordføreren.
- Kl. 13:29 Kl. 13:31
- Marianne Jelved (RV):**
Jeg er grundlæggende uenig med hr. Mike Legarth i, at der mangler den slags. Vi har lavet rigtig mange beslutninger og sat ting i gang, som skal øge væksten og beskæftigelsen og holde hånden under. Vi er i en situation, hvor verden omkring os er meget lidt hjælpsom. Danmark lever som en lille, åben økonomi af samhandel med vores naboer, og der er den økonomiske situation meget mere trængt, end det er ønskeligt for nogen som helst. Derfor smitter det selvfølgelig af på vores vilkår og dermed også på vores vækstmuligheder.
- Kl. 13:29 Kl. 13:31
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Hr. Mike Legarth.
- Kl. 13:29 Kl. 13:32
- Mike Legarth (KF):**
Jeg tror, fru Marianne Jelved er ret alene med det synspunkt. Der er hver dag folk, der mister deres arbejde. Folk bliver afskediget, der skabes utryghed i familierne, og der mangler initiativer. Der mangler en erhvervs pakke.
- Det, man har gjort i stedet for – og som fru Marianne Jelved så bakker op om – er, at man har fjernet 2 mia. kr. i erhvervsstøtteordninger, svarende til at man pålægger en udgift på 2 mia. kr., for man har ikke gjort noget direkte for at kompensere for det. I dag er der kommet nye nøgletal. I august er 500 virksomheder gået konkurs. Det er det højeste tal nogensinde i år. Altså, alle tegn i sol, måne og stjerner peger på, at vi mangler optimisme, gang i hjulene og tro på fremtiden, og det kan man kun skabe, hvis man er erhvervsvenlig og får skabt nogle arbejdspladser, og det mangler.
- Kl. 13:30 Kl. 13:32
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Fru Marianne Jelved.
- Kl. 13:30 Kl. 13:32
- Marianne Jelved (RV):**
De penge, som er taget ud af erhvervsstøtteordningerne, er jo brugt til andre formål som f.eks. flere uddannelsespladser, hvilket virksomhederne heller ikke kan undvære. Det er jo en meget mere facetteret palet, man skal arbejde med end udelukkende at se på erhvervslevens parametre. Derfor vil jeg bare gøre opmærksom på, at Radikale Venstre og regeringen ikke er de eneste partier, som har set på, om man kunne bruge erhvervsstøtteordninger på en anden måde. Det har samarbejdspartneren for Det Konservative Folkeparti, nemlig Venstre, også, jævnfør Venstres finanslovudspil.
- Kl. 13:31 Kl. 13:33
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Hr. Esben Lunde Larsen for en kort bemærkning.
- Kl. 13:28 Kl. 13:31
- Esben Lunde Larsen (V):**
Af regeringsgrundlaget fremgår det, at regeringen vil foretage en grundig analyse af det samlede erhvervsstøtteområde som forudsætning for den omlægning af erhvervsstøtteordninger, som regeringen nu her med finanslovsforslaget har foretaget. Er den grundige analyse foretaget?
- Kl. 13:31 Kl. 13:31
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ordføreren.
- Kl. 13:31 Kl. 13:31
- Marianne Jelved (RV):**
Ja, det mener jeg helt afgjort den er.
- Kl. 13:31 Kl. 13:31
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Hr. Esben Lunde Larsen.
- Kl. 13:31 Kl. 13:32
- Esben Lunde Larsen (V):**
Er det en analyse, der er kendt af andre end fru Marianne Jelved? For så vil jeg meget gerne høre om det.
- Men i relation til den grundige analyse vil jeg meget gerne spørge fru Marianne Jelved, hvordan det kan være, at man netop skærer ned på Højteknologifonden og på GTS'erne og på innovationsmiljøerne, når man tænker på, at det er her, jobskabelsen ligger. Og hvorfor er det – særlig set i relation til, at vi afventer en innovationsstrategi fra regeringen – at man på forhånd, altså inden man fremlægger en innovationsstrategi, skærer ned på nogle af de innovative tendenser, som netop skaber job og arbejdspladser?
- Kl. 13:32 Kl. 13:32
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ordføreren.
- Kl. 13:32 Kl. 13:32
- Marianne Jelved (RV):**
Jamen de er jo heller ikke ladt i stikken. Der er jo stadig væk midler til de funktioner, som ligger der, og som vi i øvrigt er enige om.
- Vi har været meget grundigt igennem erhvervsstøtteordningerne, og det er rigtig, rigtig svært at sanere i dem eller effektivisere dem, for de har alle sammen hver især et rigtig godt formål. Sådan er det, når man skal prioritere, og vi er nødt til at prioritere i dagens Danmark og skaffe midler fra ét sted til et andet sted, fordi noget bliver betragtet som vigtigere og uomgængeligt på nuværende tidspunkt, herunder at øge forskningsbevillingerne og øge uddannelsesindsatsen for alle i det danske samfund.
- Det er en kæmpe stor udfordring, vi står over for, og det er den, vi løser ved at prioritere midlerne på andre måder, end de blev før, fordi vi ikke bare kan gå ind og lade seddelpressen køre.
- Kl. 13:33 Kl. 13:33
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Fru Stine Brix for en kort bemærkning.
- Kl. 13:33 Kl. 13:33
- Stine Brix (EL):**
Jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren, om Det Radikale Venstre mener, at niveauet for arbejdsløsheden er relevant, i forhold til hvordan man skruer dagpengesystemet sammen, eller om det ikke er relevant.

- Kl. 13:33 Kl. 13:36
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ordføreren.
- Kl. 13:33
- Marianne Jelved** (RV):
Man kan ikke afvise, at det kan være relevant, men deri ligger ikke, at jeg mener, at man skal have et bestemt niveau for ledighed, før man kan have en dagpengeperiode på 2 år.
I 1990'erne – hvis jeg må have lov at prale lidt med det – satte vi også dagpengeperioden meget langt ned, i forhold til hvad den var. Der kom den samme diskussion, som der er nu, og det var meget få, der faldt ud af dagpengesystemet på grund af den situation.
- Kl. 13:34
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Fru Stine Brix.
- Kl. 13:34
- Stine Brix** (EL):
Men så kan jeg jo spørge fru Marianne Jelved, som var med dengang, om forskellen ikke var, at der dengang var gang i beskæftigelsen, men at regeringen nu forventer den samme ledighed næste år som i år. Er det ikke en afgørende forskel, i forhold til hvilke muligheder man har som arbejdsløs for at løse den uheldige situation, man står i, hvis man er ved at miste sine dagpenge?
- Kl. 13:34
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ordføreren.
- Kl. 13:34
- Marianne Jelved** (RV):
Jo, det er da ulykkeligt, og vores bestræbelse er jo, at der skabes mere beskæftigelse, og at der skabes vækst. Og man kan ikke både det ene og det andet på en gang. Man er nødt til at vælge en linje, som bevæger Danmark i den rigtige retning med mere beskæftigelse og mere vækst. Det er det, der er regeringens målsætning. Vi kan så være uenige om nogle af redskaberne.
- Kl. 13:35
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.
- Kl. 13:35
- Anders Samuelsen** (LA):
Det, vi i bund og grund har brug for i Danmark, er en LEGO-kur. LEGO var i en kæmpemæssig krise i starten af 00'erne, 2001, 2002, 2003 og 2004, så ryddede de op, skar til, de fokuserede og sikrede, at deres konkurrenceevne gik op. Vi har lige nu fået tal, der viser, at LEGO, på trods af at legetøjsmarkedet på verdensplan skrumper, vokster.
Det er jo det, vi skal gøre herhjemme i Danmark. I stedet for at stå og henvise til, at der er krise ude i verden, skal vi jo tænke som LEGO og sige, at selv om der er krise i andre lande og økonomierne skrumper, kan Danmark godt vokste. Lige nu har vi minusvækst. Regeringen forudsiger med den finanslov, der ligger her, at vi til næste år, på trods af at vi nu har en minusvækst, skal have en vækst på 1,7 pct. Tror ordføreren på, at vi med de tiltag, der ligger nu, får en vækst på 1,7 pct. næste år i Danmark?
- Kl. 13:36
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ordføreren.
- Marianne Jelved** (RV):
Jeg ville nu ikke være særlig tilfreds med at skulle anskue Danmark og det danske samfund som en parallel til LEGO. Der er rigtig mange ting, som vi i det danske samfund allerede nu, f.eks. i den offentlige sektor, har lagt en meget stram styring ned over, vi har vedtaget en budgetlov, som skal sikre, at vi holder budgetterne, osv.
Man kan ikke bare drive Danmark som en virksomhed som LEGO, men vi skal selvfølgelig bestræbe os på at komme den vej, hvor vi får reguleret vækst og dermed beskæftigelse. Vi vil jo gerne have, at den vækst er en grøn vækst og dermed mere bæredygtig, end den ellers ville være. Så det er en stor omstillingsproces, vi er i, og der er ikke nogen, der skal opgive mulighederne for at bidrage til, at vi kommer på ret køl igen. Vi er på vej.
- Kl. 13:37
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Hr. Anders Samuelsen.
- Kl. 13:37
- Anders Samuelsen** (LA):
Her er vi så uenige, og det er måske ikke så overraskende. Vi mener i Liberal Alliance, at man kan se på Danmark som en virksomhed, der skal fungere med en bundlinje, der hænger sammen. Vi bliver nødt til at skabe rammerne for, at der kan skabes de arbejdspladser i erhvervslivet, som gør, at vi har indtægter, som gør, at vi kan gøre de gode ting, som vi gerne vil gøre. Vi bliver nødt til at tage ved lære af, hvordan de gør det ude i erhvervslivet. Da der kom en finanskrise, var der jo ikke en virksomhed, der ikke måtte opleve at måtte skære 5 pct. Det var nødvendigt at tilpasse og justere, blive skarpere og forsøge at genvinde konkurrenceevnen. Det er det, LEGO har gjort, og det er selvfølgelig også det, vi skal gøre herhjemme.
Jeg spurgte faktisk, om ordføreren tror på, at vi får en vækst på 1,7 pct. næste år, på trods af at vi nu har en minusvækst på 0,5 pct. Det er jo et ekstremt hop, der pludselig skal komme ud af nærmest ingenting, når man ikke har taget tiltag som at halvere selskabsskatten, sænke skattetrykket og forbedre rammerne for erhvervslivet. Hvor skal det komme fra? Sandheden er jo i det svar, vi har fået fra Finansministeriet i dag: Hvis der ikke kommer en vækst på 1,7 pct., men f.eks. bare en vækst på 0 pct., altså ingenting, hvilket er bedre end det, vi har i dag, er der op imod 25.000 ekstra arbejdsløse næste år, i forhold til det, regeringen forudsætter. Så tror ordføreren selv på – det her bliver jo noteret skriftligt efterfølgende – at vi får en vækst på 1,7 pct. næste år? Ja eller nej?
- Kl. 13:38
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ordføreren.
- Kl. 13:38
- Marianne Jelved** (RV):
Jeg har ikke noget som helst grundlag for ikke at tro på det. Det er et gæt, hr. Anders Samuelsen vil have mig til at komme med. Derfor støtter jeg mig selvfølgelig til de prognoser, der ligger fra regeringens hånd. Jeg har ingen grund til ikke at tro på dem.
Så vil jeg lige gøre opmærksom på, at vi faktisk har sparet rigtig mange penge i Danmark i den offentlige sektor i de sidste par år, rigtig mange penge. Og vi kører det meget stramt i den offentlige sektor, i modsætning til hvordan det var i 00'erne, hvor der blev ført en meget lempelig finanspolitik i en højkonjunktursituation, hvilket er rystende uansvarligt. Der kunne vi have forberedt os på en langt bedre måde med en anden finanspolitik. Det er bare ærgerligt, men det er vilkårene og udgangspunktet, så det behøver vi ikke at bruge man-

ge kræfter på. Vi skal finde ud af, hvordan vi kommer videre. Og det er regeringens hensigt at styrke væksten.

Kl. 13:42

Kl. 13:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 13:39

Mikkel Dencker (DF):

Tak. Jeg vil spørge ordføreren om, hvorfor Det Radikale Venstre vil afskaffe den såkaldte boligjobordning, som jo har været en succes; den har skabt beskæftigelse inden for især håndværksfagene, og det kan vi jo alle sammen være enige om er tiltrængt, og den har også været med til at fjerne sort arbejde.

Det er derfor, jeg ikke forstår, hvorfor Det Radikale Venstre vil være med til at fjerne denne gode ordning, når man også tager i betragtning, at regeringens egne initiativer med den såkaldte kickstart jo mildt sagt ikke har været nogen succes. For man kan jo altså ikke aflæse noget resultat af kickstarten i ledighedstallene.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:40

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre indgår jo en lang række kompromiser, ligesom alle andre partier i Folketinget gør, når de skal have indflydelse på tingene. Vi har også tidligere været med til, at man fik en hjemmeserviceordning, som jo ligner det her en lille smule, selv om Det Radikale Venstre ideologisk set var imod den. Så vi indgår kompromiser, og det er man nødt til at gøre i politik.

Vi var imod hjemmeserviceordningen på det tidspunkt, hvor det var in med den, og det var jo, fordi vi mente, at der var meget dødvægt i den. For vi ville under alle omstændigheder i min familie have fået fældet de træer, og vi ville også gerne have betalt for det, men vi kunne få en rabat via hjemmeservice. Det synes jeg sådan set er spild af penge.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 13:41

Mikkel Dencker (DF):

Jamen jeg forstår udmærket godt, at nogle mennesker ville have fået udført de samme opgaver, uanset om de fik tilskud til det eller ej. Det er så de mennesker, der er så heldige, at de altid har penge nok til at kunne hyre arbejdskraften udefra. Men der er også nogle, som ikke er så velbeslåede, som ordførerens egen familie måske er, og som enten må gøre det som gør det selv-arbejde eller måske ty til sort arbejde, og der må Det Radikale Venstre vel også anerkende, at boligjobordningen faktisk er med til at konvertere en masse sort arbejde til hvidt arbejde og dermed med til at skabe en hel masse gode arbejdspladser, som der netop er brug for i håndværksfagene, men måske også inden for ufaglærte fag.

Så jeg forstår simpelt hen ikke, at man vil afskaffe så god en ordning midt i en krisetid og så stædigt holder fast ved den her kickstart, som jeg jo må sige ikke skaber nogen synlige resultater i ledighedstallene.

Kl. 13:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Marianne Jelved (RV):

Det sidste kan hr. Mikkel Dencker ikke vide noget om, for vi ved jo ikke, hvordan det ville have været, hvis vi ikke havde haft den kickstart. Så kunne ledigheden have udviklet sig til at være endnu værre. Derfor vil jeg bare endnu en gang sige, at det jo er en symptombehandling at lave den type tilskudsordninger; det er jo symptomet på, at skattesystemet er skruet forkert sammen. Der ville vi egentlig hellere have haft, at der var sket endnu større ændringer.

Kl. 13:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Den sidste, vi desværre kan nå nu, er hr. Joachim B. Olsen – ja, det er altså ikke desværre, fordi det er hr. Joachim B. Olsen, men vi når ikke flere. Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:42

Joachim B. Olsen (LA):

Mange tak. Jeg vil gerne spørge fru Marianne Jelved: Hvad er det i den her finanslov, der gør, at der kommer vækst i Danmark? Hvad er det, der sådan helt fundamentalt ændrer på de vilkår, som der er for dansk erhvervsliv, i den her finanslov, som gør, at nu bliver Danmark et vækstland, nu bliver Danmark et land, hvor virksomheder siger, at her vil de blive, og her vil de investere, og at virksomheder fra udlandet siger, at de vil til Danmark og investere, fordi det er her, det sker? Hvad er det i den finanslov, der gør, at man kunne få den udvikling?

Kl. 13:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:43

Marianne Jelved (RV):

Der er en prioritering i finansloven, som hedder forskning og uddannelse, og det er en meget markant prioritering, som også skal bidrage til, at virksomhederne kan samarbejde med forskningsinstitutionerne om at skabe nye former for virksomheder, nye produkter, nye løsninger, innovation osv. Vi skal leve af forskning og uddannelse i fremtiden – det skal vi også nu, men altså! – så det er en meget central prioritering, som jeg ikke har hørt nogen virksomheder kritisere, tværtimod. Vi har lavet en skattereform, som også gerne skulle bidrage til, at rammerne bliver bedre for virksomhedernes muligheder for at investere i arbejdspladser i Danmark. Vi skal selvfølgelig forbedre vores konkurrenceevne, og det er jo et meget, meget vanskeligt og langt, sejt træk, som vi ikke kan løse fra det ene år til det andet, og det er en kæmpestor udfordring at få den løftet.

Kl. 13:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:44

Joachim B. Olsen (LA):

Men Danmark er jo et af de lande, som historisk set har brugt allerflest ressourcer på uddannelse. Det er jo ikke noget, der lige er sket. Det har jo været igennem de sidste 20-30 år, at vi har brugt betydelig mere på uddannelse i forhold til vores BNP end lande, der ligger omkring os, og alligevel står vi i en vækstkrise, som rækker langt ud i fremtiden, så hvis det at investere i mere og mere uddannelse var svaret på alt, stod vi jo slet ikke i den her krise lige nu. Så hvad er det, der skal gøre, at der kommer vækst i Danmark? Hvad er det, den her finanslov bidrager med, når den ikke tager fat på de helt fundamentale problemer, vi har, nemlig at det er for dyrt at producere i Danmark, i forhold til hvad det er i de lande, der ligger omkring os?

Mener fru Marianne Jelved virkelig, at den her finanslov tager fat på det helt grundlæggende problem, at det er for dyrt at producere i Danmark?

Kl. 13:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:45

Marianne Jelved (RV):

Den fordyrelse, der er sket i Danmark ved forringelsen af konkurrenceevnen igennem de sidste 10-12 år, er jo noget, som skal indhentes. Det er en meget stor forringelse af konkurrenceevnen, og det er jo konkurrenceevnen, der er hovedproblemet. Derfor må vi bare tage det lange, seje træk, der gør, at vi gradvis kan få den konkurrenceevne forbedret. Nu har vi så fået tal fra World Economic Forum i dag, som viser, at vi har fået forringet den igen, og det er 2011-tallene. Det kan vi bare ærgre os over, og så må vi se fremad og finde ud af, hvordan vi så gør det videre, og hvordan vi løfter den opgave. Vi kan ikke løfte den fra det ene år til det andet via en finanslov. Det lader sig ikke gøre. Det er lange, seje træk, som ændrer systemerne og dermed måden, som samfundet fungerer på.

Kl. 13:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg siger tak til ordføreren. Herefter er det SF's ordfører, hr. Jonas Dahl.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Når vi ser ud over Europa, er der sådan set ikke nogen tvivl om, at vi befinder os i en svær og udfordrende tid. Den økonomiske situation har alvorlige konsekvenser for rigtig mange europæere, og selv om vi heldigvis ikke er lige så hårdt ramt som mange sydeuropæiske lande, mærker vi selvfølgelig også krisen her i Danmark. Det præger selvfølgelig også det her års finanslov.

Da vi overtog regeringsmagten for et års tid siden, var der først og fremmest behov for et grundigt eftersyn af dansk økonomi, og da vi gjorde kassen op, stod det også klart, at væksten ville blive lavere og ledigheden højere. Det har vist sig, at vejen ud af krisen er længe, end vi kunne ønske, og derfor findes der heller ikke nogen lette løsninger. Det kommer til at tage tid. Men vi har dog en kortere vej end mange andre lande, og hvis vi ser på udviklingen i renten, kan vi se, at de internationale markeder sådan set har større tiltro til de danske boligejere, end de har til flere europæiske stater. Ungdomsarbejdsløsheden er høj i Danmark, ja, men i seks europæiske lande var den over 30 pct. ved udgangen af sidste år. Vi står i en vanskelig situation, men fordi regeringen har ført en ansvarlig og fornuftig politik, er vejen kortere, end den kunne have været.

Men lad os også lige tage en tur i tidsmaskinen. I 2009 sagde daværende finansminister Claus Hjort Frederiksen, at han ikke havde set krisen komme, og blev taget på sengen. Daværende statsminister Lars Løkke Rasmussens budskab i afslutningsdebatten i 2011 fortjener sådan set at blive læst op:

»Da jeg stod her for 1 år siden, så vi tilbage på et år, hvor opgaven var at betale den umiddelbare regning efter krisen. Den opgave løste vi også. I år er vi nået et historisk skridt videre. Med krisen bag os har vores opgave i dette folketingsår været at se frem ...«

Det er rigtigt, at opgaverne i 2010 og 2011 var at komme igennem en krise, men regningen var ikke betalt. Danmark nåede ikke et historisk skridt videre, og krisen var ikke bag os, så på den måde må man også sige til sig selv, nu da Venstre fremlagde sit finanslovsforslag den anden dag, at der stadig væk ikke er tegn på, at Venstre er kommet ud af sengen eller hængekøjen. Omvendt skal man også

kvittere for det, synes jeg, når alle partier, herunder både Venstre og Enhedslisten, lægger op til forhandlinger og er villige til drøftelser af finansloven. Men der er desværre også fantasipenge og ukonkret gætværk. Jeg nævner i flæng: yderligere nedskæringer i erhvervsstøtten, en kontanthjælpsreform, som skal skaffe 1,5 mia. kr. om 3½ måned, frasalg af skove og Statens Serum Institut på selv samme tid.

Men pengene er knappe, og derfor er det også nødvendigt at foretage svære og hårde prioriteringer. Regeringen har det sidste halve år lagt skinnerne, der baner vejen for en ansvarlig økonomi frem mod 2020. Det har været nødvendigt, men nu er det også tid til at fokusere på de nære problemer. I SF har vi været optaget af, at finansloven for 2013 skal prioritere tre områder, som har en meget konkret betydning for danskernes hverdag: flere arbejdspladser i form af flere grønne job, kampen mod ungdomsarbejdsløsheden og et styrket sundhedsvæsen. Og derudover skal der også fokus på de mest udsatte. Derfor er vi selvfølgelig også tilfredse med, at alle tre områder får et løft med den her finanslov.

I Danmark har vi formået at skabe muligheder for vækst og nye arbejdspladser i modsætning til vores europæiske partnere og andre lande med økonomiske besværligheder. I år er vi det OECD-land, der lempet finanspolitikken mest. Vi har altså trods alt skabt råderum til ekspansion midt i krise og økonomisk tilbagegang i landene omkring os. Med dette finanslovsforslag halverer vi underskuddet på statens finanser, vi nedbringer det strukturelle underskud i henhold til henstillingen fra EU, og vi sikrer, at der fortsat er tillid til dansk økonomi. Samtidig skaber vi tusindvis af arbejdspladser til de arbejdsløse, der desværre må se langt efter et job. Vi sætter fortsat gang i offentlige investeringer, men der kommer også flere private investeringer i 2013. Investeringerne vil ikke bare skabe job her og nu, men også fremadrettet, fordi vi sætter fokus på at styrke nogle af de ting, som vi skal leve af i fremtiden. Det gælder især satsningen på grøn omstilling og grønne job.

Med finanslovsforslaget for 2013 skabes der 21.000 job i 2013. Det løser selvsagt ikke hele ledighedsproblemstillingen, men det bidrager til at holde hånden under beskæftigelsen og sikre et fald i ledigheden til næste år. Havde regeringen ikke satset så massivt på vækst og job, havde vi set helt andre dystre ledighedstal. De 21.000 job skaber vi således: Vi foretager offentlige investeringer i folkeskoler, daginstitutioner og plejehjem. Vi sikrer job og forbedrer forholdene for vores børn og vores gamle. Vi sikrer fremrykningen af erhvervsinvesteringer, og så skaber vi mere gang i den indenlandske efterspørgsel efter arbejdskraft, og det er med til at bidrage til at få Danmark ud af krisen. Vi skaber klimainvesteringer, der mindsker risikoen for oversvømmelser i kommunerne og på sigt sparer os alle sammen for unødige udgifter, når kælderen skal tømmes for vand, og ikke mindst medvirker det til at udvikle teknologier, som vi også kan eksportere til hele verden. Med renoveringen af 15.000 almene boliger får vi bedre boliger og bedre energistandarder, der både sikrer energibesparelser og gavner miljøet. Med energiaftalen vil der blive skabt tusindvis af grønne job med investeringer i vedvarende energi og energieffektiviseringer.

Kl. 13:53

Derudover har regeringen gennemført en række forbedringer for danske virksomheder, og det øger udbuddet af nye job. Vækstfonden har finansieret henved 20.000 job i løbet af i år. Små og mellemstore virksomheder har forbedret deres lånevilkår i samme tid, hvor lånemulighederne ellers har været stramme og vanskelige. Ud over de kendte investeringer er der altså grobund for flere job i 2013.

De unge rammes særlig hårdt af krisen, og derfor er det også helt afgørende, at vi tager hånd om netop dem. Vi må ikke gentage erfaringen fra 1980'erne og tabe en hel generation på gulvet. Derfor har det også været helt afgørende for regeringen og SF, at vi med denne finanslov tager hånd om de unge. Der er brug for hver og en af dem, og derfor skal vi også satse på mere og bedre uddannelse. Og så skal

vi sikre en særlig hjælp til dem, der første gang skal ind på arbejdsmarkedet. Erhvervsuddannelserne skal styrkes, så vi kan sikre den faglærte arbejdskraft, vi også får brug for i årene fremover.

Regeringen har sikret penge til de mange uddannelsessøgende, der har søgt ind på en uddannelse i år. Det er vi glade for at de har gjort, og derfor er det også vigtigt at sikre finansieringen. Knap 3 mia. kr. til det rekordstore optag på ungdomsuddannelserne og de videregående uddannelser. Det er mange penge, men det er en afgørende prioritering. Alle skal have mulighed for at få en praktikplads, så de kan gennemføre deres uddannelse. Og for de unge på erhvervsuddannelserne bliver kvaliteten forbedret. Vi sikrer flere praktikpladser, så alle kan komme igennem deres uddannelse. Der er nedsat et hurtigtarbejdende udvalg, der her i efteråret præsenterer konkrete løsninger på problemerne.

Endelig skal der dæmmes op for den høje ledighed blandt de unge. Alt for mange unge kommer bagest i arbejdsløshedskøen efter endt uddannelse og får en rigtig dårlig start på arbejdslivet. Ikke alene har det store personlige omkostninger for den enkelte, men også samfundsøkonomisk er det tudeosset, at vi ikke får unge med efter endt uddannelse. Derfor er det både det rigtige og ansvarlige at gøre at sætte fokus på ungdomsarbejdsløsheden.

Regeringen lægger op til mere jobrotation, flere penge til videnpilotordninger – nogle af de tiltag, der skal til for at sikre nye jobmuligheder til de mange nyuddannede.

Endelig sikrer vi yderligere prioritering af et stærkt offentligt sundhedsvæsen, som er helt afgørende for, at vi kan bevare velfærdssamfundet. For SF er det afgørende at få øget lighed i sundhed, og det gælder både i forhold til det økonomiske og i forhold til behandlingen af sygdomme. Det gik vi i gang med i finansloven for 2012, og vi tager endnu et skridt med finanslovsforslaget for 2013.

Vi afsætter 1 mia. kr. ekstra til sundhedsvæsenet. Psykiatrien får et løft på 200 mio. kr. I SF har vi længe ønsket at skabe øget fokus på nogle af de områder, der har været så underprioriteret i alt for mange år. Det langsigtede mål bør være, at alle patienter får en ordentlig behandling, uanset om de kommer med et brækket ben eller en knækket sjæl. Med finansloven for 2013 tager vi endnu et skridt i den rigtige retning.

Vi afsætter 300 mio. kr. til at styrke forebyggelsesindsatsen i kommunerne, og forebyggelse er sammen med det psykiatriske område to af de områder, der virkelig har behov for et løft efter de seneste 10 år.

Derudover sikrer vi patienterne retten til hurtig udredning af deres sygdom; en hurtig diagnose er alt andet lige forudsætningen for en hurtig behandling. Samtidig lægger vi op til en rimelig behandlingsgaranti, så de mest alvorlige syge kommer forrest i køen og sikres hurtig behandling.

Endelig er der afsat midler til særlig udsatte grupper i form af bl.a. et forbedret tilbud til voldtægtsofre.

Der er rigtig mange gode prioriteringer i det her finanslovsforslag – vigtige prioriteringer for regeringen, men mest af alt vigtige prioriteringer for den enkelte dansker. Jeg er sådan set stolt over, at det også er lykkedes at lave dem i en svær økonomisk situation. Sidste år lagde vi en kurs, en kurs med fokus på lighed, ambitiøse mål og en politik, der også rækker længere ud i fremtiden, en ny kurs, der sikrer vækst, mindre ulighed, mere velfærd – den kurs fastholdes, samtidig med at vi får rettet op på økonomien.

Kl. 13:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:57

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Når man har hørt den her SF-ordførertale i dag, har man jo indtryk af, at det bare er alle tiders, at det kører. Befolkningen har ikke

nødvendigtvis opdaget det endnu, men så kan man jo få det at vide her ved Folketingets behandling af finansloven for 2013.

Hvis jeg sidder tilbage med en eller anden fornemmelse af, at alle de her fantastiske ting, hr. Jonas Dahl netop har læst op, og som han mener sker med finansloven for 2013, faktisk sker med en finanslov med nulvækst i den offentlige sektor, og at Socialistisk Folkeparti før valget sidste år i september mente, at nulvækst var det samme som en massakre for den offentlige sektor, sidder jeg så tilbage med en fornemmelse, der er ukorrekt? Eller sidder jeg så tilbage med en fornemmelse, som jeg skal have korrigeret? For så synes jeg egentlig, at vi skal benytte anledningen med den stilfærdige diskussion, vi har her i Folketingssalen i dag, til lige at få det på plads.

For jeg sidder i hvert fald tilbage med den fornemmelse, at man tidligere sagde, at nulvækst i den offentlige sektor kunne man ikke køre med, at det ville ikke kunne lade sig gøre, at det ville kræve forringelser og fyringer.

Kl. 13:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:58

Jonas Dahl (SF):

Det er jo svært at gøre sig klog på hr. Kristian Thulesen Dahls mavefornemmelser, og det ville måske trods alt også være vanskeligt for mig at skulle gøre det. Men jeg tror, det er helt afgørende, at vi faktisk erkender – det var også det, jeg indledte med – at vi står i en vanskelig krise. Krisen har også ramt Danmark. Vi er ikke helt så hårdt ramt som en lang række andre lande, men Danmark er selvfølgelig ramt, og derfor handler det selvfølgelig også om netop i en krietid at vise økonomisk ansvarlighed. Og det gør vi faktisk med den her finanslov. Vi halverer det underskud, som den tidligere regering lagde op til med deres finanslovsforslag for 2012; det bliver nu halveret med finanslovsforslaget for 2013. Det synes jeg faktisk er et udtryk for økonomisk ansvarlighed. Og så fastholder vi netop prioriteringerne, både i forhold til ungdomsarbejdsløsheden og i forhold til vores velfærdsstat.

Så jeg synes faktisk, at vi i en vanskelig økonomisk situation globalt set og særlig i Europa formår at prioritere og faktisk formår at prioritere nogle af de ting, der er behov for at prioritere i den danske velfærdsstat; det drejer sig bl.a. om uddannelse, og det drejer sig om sundhed. Så i den vanskelige situation synes jeg faktisk at vi gør det rigtige.

Kl. 13:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:59

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu talte hr. Jonas Dahl i sit indlæg om et andet partis udspil om fantaspilpenge. Jeg vil nu læse noget op, og det er om Jammerbugt Kommunes velfærd, hvis SF kommer til magten:

»Regeringens« – og det var altså den daværende regerings – »fine ord om ”nulvækst” er jo reelt nedskæringer. For når udgifterne til det samlede budget ikke må stige, så er kommunerne jo nødt til at dække udgifter til bl.a. flere ældre ved at skære på andre områder. Det betyder mange steder voldsomme nedskæringer på daginstitutioner, skoler og hjemmehjælp. SF og Socialdemokraternes løsningsbetryder derimod at Jammerbugt kommune får 57,5 mio. kr. ekstra i forhold til i dag. Pengene vil kunne gå til bedre ældrepleje, folkeskolerne, børnehaverne osv.«

Der sætter man direkte det med nulvækst i relation til, at så kan man ikke give det velfærdsloft, man vil. Det var i øvrigt også kort efter, at SF's formand, der nu er udenrigsminister, sagde i sin 1. maj-

tale, at han forstod, at det ord, massakre, han havde brugt tidligere om den offentlige sektors udvikling, havde vakt anstød. Og for ikke at krænke folk unødigt, sagde han videre: Jeg vil i stedet bruge ordet blodbad. Det sagde han på et tidspunkt, hvor vi havde vækstprocenter i det offentlige på 1-2 pct., og nu foreslår SF så næste år nulvækst.

Kl. 14:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:00

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror, vi må anerkende, at det er en vanskelig situation, vi står i, men det er også derfor, det netop er vigtigt at prioritere vores børn og unge og vores ældre. Det er jo baggrunden for, at vi f.eks. med sidste års finanslov for 2012 afsatte 0,5 mia. kr. til bl.a. daginstitutionsområdet, som helt konkret skulle bruges på pædagoger, så det kunne mærkes for den enkelte familie. Det er jo netop et udtryk for, at man faktisk prioriterer det borgernære, altså netop sætter pengene af til rent faktisk at prioritere derude, hvor borgerne mærker velfærd. Det er jo også baggrunden for, at vi med den her finanslov sætter 1 mia. kr. af til vores sundhedsvæsen, altså fordi vi synes, det er helt afgørende, at vi prioriterer vores sundhedsvæsen. Vi prioriterer bl.a. vores psykiatri, vi prioriterer forebyggelse.

Så det her er jo netop et udtryk for, at vi selv i en vanskelig situation og selv i et år, hvor vi faktisk halverer det underskud, som den tidligere regering lagde frem med deres finanslovsforslag sidste år – vi halverer det underskud og sikrer en strukturel balance – faktisk alligevel formår at prioritere de områder, vi gerne vil. Det synes jeg faktisk er ret fornuftigt, og jeg håber da sådan set også, at hr. Kristian Thulesen Dahl vil anerkende det med de spande kaffe, som jeg kunne forstå at man nu skal drikke senere på året.

Kl. 14:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 14:02

Ole Birk Olesen (LA):

Udenrigsministeren, som også er formand for ordførerens parti, SF, har sagt, og jeg citerer:

»SF er optaget af at have et ordentligt forhold til vores parlamentariske grundlag, Enhedslisten. Det er derfor meget naturligt, at vi ligesom sidste år kommer til at lave finanslov med Enhedslisten.«

Jeg vil gerne høre hr. Jonas Dahl, om det var en fortalelse, eller om det er sådan, at SF allerede nu har besluttet sig for, at den her finanslovforhandlingsituation skal ende med, at Enhedslisten og regeringen indgår en aftale, og at regeringen ikke indgår en aftale med de borgerlige partier.

Kl. 14:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:02

Jonas Dahl (SF):

I SF har vi ikke truffet nogen beslutning om, at vi skal lave en finanslovaftale med det ene eller andet parti. Vi og regeringen i sin helhed har lagt vores finanslovsforslag frem. Så bider jeg mærke i, at der i hvert fald fra nogle partier er kommet nogle finanslovudspil, og så tager vi selvfølgelig en politisk drøftelse på den baggrund. En regerings målsætning er selvfølgelig altid at lave den bedste mulige finanslov med de partier, der nu vil være med til at bidrage.

Jeg vil gerne kvittere for, at Enhedslisten har meldt sig ind i den diskussion. Jeg synes sådan set, det var konstruktivt, selv om der er nogle finansieringsmæssige udfordringer i forhold til det, Venstre har lagt frem, men vi kommer til at tage drøftelser med alle Folketingets partier. Jeg har ikke hørt andet fra finansministeren, og jeg tror også, at hr. Ole Birk Olesen bliver inviteret til kaffe. Spørgsmålet er så selvfølgelig, om han vil være med til at deltage i forhandlingerne. Jeg synes ikke, at det er min opgave at stå her og konkludere det. Alt andet lige har vi heller ikke hørt, hvilke krav f.eks. hr. Ole Birk Olesen har. Det kan da sagtens være, at vi kan blive enige om en finanslov med hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:03

Ole Birk Olesen (LA):

Hvis det står åbent, hvem regeringen vil lave finanslov med, hvorfor siger udenrigsministeren så, at for at bevare det gode forhold til Enhedslisten foretrækker han og synes, det er mest naturligt, at man laver en finanslovaftale med Enhedslisten? Det er da noget mærkeligt noget at sige, hvis man går helt åbent til tingene.

Vi kan jo konstatere, at det er de borgerlige partier, som har taget bedst imod regeringens finanslovsforslag, mens Enhedslisten har kritiseret det sønder og sammen. Så man ville jo tro, at pilen peger på en finanslovaftale med de borgerlige partier, medmindre selvfølgelig regeringen har et ønske om, at der skal laves finanslov med neokommunisterne i Enhedslisten, fordi regeringen gerne vil gå i den retning og ikke vil gå i retning af en mere borgerlig politik.

Kl. 14:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:04

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes altid, man skal tale pænt om andre partier, specielt når de ikke har mulighed for at replicere. Det er bare sådan, jeg ser på det.

Vi har haft et godt samarbejde med Enhedslisten. Jeg synes også, jeg har set Enhedslisten være villig til at bidrage til de forhandlinger, der nu kommer til at pågå. Så for mig at se er der ikke noget til hinder for, at der kan laves en aftale med Enhedslisten. Jeg har også hørt, at Enhedslisten er interesseret i et forhandlingsforløb med regeringen.

Jeg har også hørt andre partier sige præcis det samme, og jeg forventer da også – jeg har heller ikke hørt noget andet fra finansministeren – at man selvfølgelig har en åben dør og tager en dialog med alle Folketingets partier. Det plejer at være kulturen herinde.

Der er mig bekendt ikke lavet nogen forhåndsaf tale om, at man har lavet det. Det kan godt ske, der var det under den tidligere regering, VK-regeringen, men for mig at se er det et spørgsmål om, at man lægger sin politik frem. Det har regeringen gjort. Så tager vi selvfølgelig de politiske forhandlinger. Det helt afgørende er selvfølgelig, at man kan få flertal for en finanslov. Og det er helt oplagt, at man selvfølgelig drøfter det med sit parlamentariske grundlag, og det gør vi selvfølgelig også med Enhedslisten.

Kl. 14:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:05

Peter Christensen (V):

Det er lidt en opfølgning på hr. Ole Birk Olesens spørgsmål: Hvordan ser SF på det videre forløb, når SF allerede har lagt sig fast på, at det skal være Enhedslisten, man indgår en finanslovaftale med?

Det synes jeg er skammeligt for resultatet. Men er det, fordi man har det svært med en finanslov, der bygger på nulvækst? Er det, fordi man vil have et resultat, hvor nulvækst ikke er nulvækst, men hvor en aftale skal bidrage til et højere offentligt forbrug? Eller hvad er tænkningen i SF?

Kl. 14:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:06

Jonas Dahl (SF):

Tænkningen i SF er, ligesom den er i resten af regeringen, at vi fremlægger vores finanslovudspil, og det gjorde vi her forrige mandag. Nu tager vi en førstebehandling af finanslovsforslaget. Jeg bider mærke i, at Venstre er kommet med deres finanslovudspil. Der er også andre partier, der har meldt ind med deres ønsker og bidrag til en finanslov. Så tager man – det burde hr. Peter Christensen alt andet lige vide, for han har i 10 år siddet ved den anden side af bordet – selvfølgelig politiske drøftelser med Folketingets partier. Det gør regeringen selvfølgelig også den her gang. Jeg forventer da, at der er drøftelser med alle Folketingets partier, når Folketinget starter op her i starten af oktober.

Kl. 14:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:07

Peter Christensen (V):

Jamen jeg kan jo også spørge endnu kortere: Har SF det godt med nulvækst?

Kl. 14:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:07

Jonas Dahl (SF):

SF har det godt med økonomisk ansvarlighed. I den her konkrete situation er man nødt til at sige, at der vil være en begrænset vækst, for det her handler også om at kunne holde styr på dansk økonomi. Vi igangsætter samtidig en kickstart, som netop er med til at sikre nye arbejdspladser i Danmark. Vi igangsætter en yderligere prioritering af vores uddannelsessystem, således at vi sikrer, at vores unge er i stand til at bidrage, når vi kommer om på den anden side af krisen. Hvis man har set den rapport, der er kommet i dag, om vores konkurrenceevne, peger den jo ret præcist på, at en del af udfordringen for Danmark er at prioritere uddannelse. Det gør regeringen med det her finanslovudspil. Det er netop et forsøg på faktisk at knække kurven og rent faktisk sikre, at vi også på den anden side af krisen kan klare os godt i Danmark.

Jeg er helt overbevist om, at de prioriteringer, vi nu lægger frem, er de rigtige. Vi halverer underskuddet på statens finanser, vi sikrer en strukturel balance. Det synes jeg faktisk er et udtryk for økonomisk ansvarlighed, og det håber jeg sådan set også at Venstre anerkender.

Kl. 14:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 14:08

Karina Adsbøl (DF):

Tak for ordet. Hr. Jonas Dahl erkender nu, at Danmark står i en krise. Det er lidt forunderligt, at SF ikke erkendte det før valget, for da var der jo ikke grænser for, hvad de kunne gøre for at gøre alting meget bedre.

Men når nu ordføreren siger, at kickstarten har givet arbejdspladser, og at det virkelig rykker, så kunne jeg godt tænke mig at høre ordføreren, hvor meget den her kickstart har givet i reelle arbejdspladser. Kan ordføreren sætte tal på, hvor mange arbejdspladser kickstarten har medvirket til, så vi i hvert fald kan få fakta på bordet, med hensyn til hvor mange arbejdspladser den har medvirket til?

Kl. 14:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:09

Jonas Dahl (SF):

Det er jo regeringens vurdering, at ved udgangen af 2012 har kickstarten medvirket til 9.000 arbejdspladser. Og i forhold til finanslovåret 2013 gælder jo også – det er en del af finanslovsforslaget – at de samlede initiativer, regeringen lægger frem, vil betyde 21.500 nye job. Det handler netop om, at man prioriterer en række investeringer – jeg var også inde på det i min ordførertale – i vores infrastruktur, men også i forhold til vores velfærdssystem, vores skoler, vores hospitaler. Her er en lang række investeringer, vi har behov for. Dem igangsætter vi nu. Det er med til at skabe arbejdspladser. Særlig i en situation, hvor arbejdsløsheden er høj, også for høj – det tror jeg vi alle sammen er enige om – handler det jo netop om at få mange af de mange ledige, der desværre er, ud på arbejdsmarkedet og sikre, at de fastholder deres kompetencer. Så når de internationale konjunkturer vender, er der sådan set også plads til og brug for dem på arbejdsmarkedet, fordi de vil være i stand til at gå over i andre job.

Så jeg tror faktisk, at kickstarten er den rigtige strategi. Jeg tror, det er den rigtige måde at gøre det på, for det handler om at skabe arbejdspladser. Jeg synes, at noget af det mest ulykkelige da er, at vi ser så mange ledige, som vi gør. Det har vi da i den grad en opgave i at undgå, altså at vi fortsat ser en vækst i ledigheden.

Kl. 14:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:10

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ordføreren, men jeg fik jo egentlig ikke nogen reelle tal på, hvad kickstarten har givet af arbejdspladser indtil videre. Ordføreren snakker om noget fremadrettet, og hvad der sker, kan vi jo sådan set ikke vide. Men ordføreren har måske nogle tal på, hvilke arbejdspladser der er skabt indtil videre, og han har måske et tal, så vi kan se, at den her kickstart virkelig har virket.

Jeg kunne egentlig også godt tænke mig at høre, om ordføreren mener, at akutpakken er god nok i forhold til alle de mennesker, der ryger ud af dagpengesystemet nu. Det havde man jo ikke troet fra SF's side. Der havde man jo virkelig troet, at der ville komme noget mere på banen end en akutpakke, som egentlig bare gør det, som de i forvejen gør i dag, men måske effektiviserer det lidt. Men det giver jo stadig væk ikke dagpengemodtagerne penge. Man gør en indsats,

men de får ligesom ikke nogen penge ud af det. Det kunne jeg godt tænke mig at høre ordførerens svar på.

Kl. 14:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:11

Jonas Dahl (SF):

Hvad angår kickstarten, tror jeg ikke, der er nogen tvivl om, at den netop er med til at holde hånden under beskæftigelsen i de her måneder og år, fordi kickstarten jo netop er med til at sikre, at nogle af dem, der ellers ville gå som ledige, faktisk har et arbejde at stå op til om morgenen. Det er for mig at se rigtig vigtigt. Jeg synes, vi er nødt til at prioritere det. Og når vi samtidig har nogle ting, der rent faktisk er behov for, nemlig reovering, tilbygninger, eller hvad det nu er, så jeg synes faktisk, det er vigtigt netop at sikre en kickstart, som holder hånden under beskæftigelsen. Og det gør den kickstart, regeringen har igangsat.

I forhold til hele diskussionen om dagpengene er der for mig at se ingen tvivl om, at akutpakken er den rigtige vej at gå. Jeg synes netop, at det viser, at vi tager problemstillingen rigtig alvorligt fra regeringens side. Så kan vi altid tage en diskussion om, hvorfor Dansk Folkeparti i sin tid var med til at halvere dagpengeperioden. Det kan vi måske få et svar på senere på dagen. Men for mig at se tager vi faktisk et vigtigt skridt i den rigtige retning med akutpakken. Det er med til at sikre, at nogle af de mange langtidsledige, der desværre er, rent faktisk får muligheden for at få løftet nogle af deres kompetencer, således at de er i stand til at træde ud på arbejdsmarkedet igen.

Kl. 14:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 14:12

Mikkel Dencker (DF):

Tak. Jeg vil indlede med at læse et citat op for hr. Jonas Dahl. Det lyder sådan her:

»Man kalder det en socialt afbalanceret skattereform, selv om der gives 500 kr. til de 10 pct. dårligst stillede, og over 16.000 kr. til de 10 pct. mest velstillede. Det lyder ikke socialt afbalanceret i mine ører«.

Det var hr. Jesper Petersen, der sagde sådan ved førstebehandlingen i 2008 af den skattereform, som den daværende regering havde indgået med Dansk Folkeparti. Altså, SF mente, at en skattereform, som gav 500 kr. mere til de 10 pct. dårligst stillede, var socialt ude af balance. Her i sommer har SF som en del af den nuværende regering indgået en ny skattereform med Venstre og Konservative, og de beregninger, der er lavet til den lovgivning, der følger med, siger, at de 10 pct. ringest stillede taber 630 kr. på den reform. Til sammenligning med den skattereform, som Dansk Folkeparti lavede sammen med den daværende regering for 3 år siden, fik de 10 pct. dårligst stillede 500 kr. ekstra. Vil hr. Jonas Dahl så også mene, at den skattereform, som er indgået her i sommer, også er socialt ude af balance, sådan som man må konkludere at hr. Jesper Petersen nok også synes at den er?

Kl. 14:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:13

Jonas Dahl (SF):

Nej, jeg synes, at den reform, vi lavede her i sommer, faktisk er rigtig fornuftig og afbalanceret modsat rødovinsreformen i sin tid, for

det, der er helt afgørende, er jo bl.a. også, at vi hæver marginalskatten. Så sikrer vi rent faktisk, at nogle af dem, som i dag er på arbejdsmarkedet, får et løft. Jeg synes faktisk, at det er helt afgørende. Vi har hele tiden fra SF's side ikke lagt skjul på, og det har regeringen i sin helhed i øvrigt heller ikke, at det her handlede om at sænke skatten på arbejde. Jeg tror, at der er en lang række andre initiativer, der skal til for dem, der i dag af den ene eller anden grund står uden for arbejdsmarkedet. Det handler bl.a. om at styrke vores psykiatri, det gør vi med det her finanslovudspil. Det handler om at tage hånd om nogle af de langtidsledige, det gør vi med den akutpakke, som regeringen lagde frem for 1½ uge siden.

Så jeg synes faktisk, at vi tager nogle initiativer netop for dem, der i dag er uden for arbejdsmarkedet. Det tror jeg er helt afgørende. Men vi har ikke lagt skjul på, at det handler om at sænke skatten på arbejde med den skattereform, som vi jo så også endte med at sænke skatten på arbejde med.

Kl. 14:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 14:14

Mikkel Dencker (DF):

Jeg tror, at hr. Jonas Dahl fik pakket det rigtig godt ind i en masse ord, men jeg skal bare lige kort og klart få bekræftet, at SF mener, at det er socialt i balance, at man laver en skattereform, som tager 630 kr. fra de 10 pct. af befolkningen, der tjener mindst. Hvordan hænger det sammen med, at SF for 3 år siden mente, at en skattereform, som gav 500 kr. til de 10 pct. af befolkningen, der tjener mindst, var socialt ude af balance? Hvordan er der en sammenhæng imellem, at man synes, at det var ude af balance at give noget til de ringest stillede, mens det er socialt i balance at tage penge fra dem, der tjener mindst?

Kl. 14:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:15

Jonas Dahl (SF):

Baggrunden for, at det er en afbalanceret skattereform, som vi lavede i sommer, er jo bl.a., at vi sikrer, at den enlige pensionist, den fattige pensionist får en forhøjet ældrecheck på 5.000 kr. Det er jo et helt markant løft for de allerfattigste ældre. Det er sådan set noget af det, som Dansk Folkeparti tidligere har været fortalere for. Nu ender vi faktisk med at eksekvere det fra regeringens side, idet vi rent faktisk løfter de fattigste pensionister. Den enlige forsørger på arbejde får et kontant løft på små 9.000 kr., tror jeg det er. Jeg synes, det er helt markant, at vi faktisk tager fat på nogle af de grupper, som af den ene eller den anden grund har behov for et løft – og så kan vi altid diskutere, hvad Dansk Folkeparti gjorde i sin tid med ældrechecken. Det synes jeg er fornuftigt. Jeg synes, at det er afbalanceret.

Så anerkender vi også fuldt ud, at der også er behov for at gøre noget for dem, der i dag står uden for arbejdsmarkedet. Det gør vi ved at styrke psykiatrien. Det gør vi ved en akutpakke, der tager hånd om nogle af de langtidsledige. Vi sætter fokus på hele ungdomsarbejdsløsheden. Det er jo netop nogle af de grupper, som af den ene eller anden grund ikke har fodfæste på arbejdsmarkedet. Dem skal vi hjælpe med igen at få fodfæste på arbejdsmarkedet.

Kl. 14:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til SF's ordfører. Herefter er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 14:16

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er sagt nogle gange i løbet af dagen, at finansloven her vil blive lavet sammen med Enhedslisten. Til det vil jeg bare svare, at det håber vi. Det vil være bedst for danskerne, det vil være bedst for beskæftigelsen, det vil være bedst for velfærden i vores samfund. Det vil også være klogt af regeringen, for hvis man laver aftalen med os, bliver det nemmere at se forskel på den nuværende regering og den tidligere regering. Men forudsætningen er selvfølgelig, at den aftale, der skal laves om finansloven, viser, at der er en forskel, en synlig forskel, og sådan er det altså ikke med det, der ligger på bordet i dag. Alle de positive bemærkninger, vi har hørt i pressen op til i dag og i dag fra de borgerlige partier, viser jo i alt for høj grad, at der er for lidt forskel, en nærmest usynlig forskel; at det nærmest lige så godt kunne være forelagt af den tidligere regering. Og det siger jeg ikke, fordi jeg mener, det er ligegyldigt, om vi har fået en ny regering – vi har jo selv støttet, at vi har fået ny regering – men fordi det skal være meget tydeligere, at der er en forskel på den gamle regering og den nye. Vi er også nødt til at sige, at hvis det skal lykkes, skal den nye regering hjælpes. Jeg tror, den har brug for rigtig meget pædagogisk bistand.

Det siger jeg ikke mindst på baggrund af nogle af de ting, der er gennemført på det seneste. Der var jo f.eks. en skattereform, en skatteaftale. Vi har lige fået et svar fra finansministeren, der viser, at for dem, der har allermindst at leve for – det er kontanthjælpsmodtagere af forskellig art, bl.a. familier – står der minus som resultat af skatteaftalen. 4.220 kr., 4.980 kr., 11.710 kr., det er minusserne. Og hvor er plusserne så? Ja, plusserne er oppe i direktørfamilien, godt 18.000 kr., og hos de højtloønnede funktionærer, som får godt 20.000 kr. Det er så skæv en skattereform, som i den grad bare rammer dem, som har mindst, og giver til dem, der i forvejen har mest. Det er jo ikke sådan, at de mennesker, jeg lige har nævnt, der får de store plusser, er de fattigste, tværtimod. Det er jo sådan set dem, der i forvejen er på toppen af samfundspyramiden, og så skal de bare have endnu mere betalt af dem, der har mindst.

Vi undrer os også meget over, at man laver et finanslovsforslag, hvor der – lad mig bare tage de små ting først – skal spares på DSB. Altså, helt ærligt, sidste år aftalte vi, at DSB skulle have flere penge, fordi vi har brug for en bedre kollektiv trafik. Der skal spares på danskundervisning for indvandrere. Jamen hvem er det nu, der har brug for danskundervisning? Det er da folk, der er kommet hertil. Hvorfor skal der spares der?

Det er rigtigt, at regeringen siger, at der gives flere penge til uddannelse og forskning. Det meste af det, man giver til forskning, er det, man kalder hulopfyldning eller kløftopfyldning. Det vil sige, at man har nogle budgetter, der er indrettet sådan, at det bare ville falde dramatisk, og så putter man lige i, så det ikke falder så dramatisk. Og det er rigtigt, at der gives flere penge til uddannelserne. Men det er jo sådan, at der er kommet mange flere unge ind i uddannelserne – og det er jo rigtig godt – men så kan det jo ikke nytte noget, at man ikke fylder op, sådan at der ikke stadig væk sker fald i den gennemsnitlige bevilling pr. uddannelse.

De her ting er slemme nok, men det, vi synes er allerværst, hænger sammen med, at regeringen kom til for at knække arbejdsløshedskurven. Det var jo det, den blev valgt på i sin tid. Det måske stærkeste argument, regeringen havde i hele valgkampen, var, at det her gælder om, at vi skal arbejde os ud af krisen, vi skal ikke spare os ud af krisen. Der var lidt diskussion om, hvad vi mener med det med at arbejde; statsministeren havde en lidt underlig opfattelse af, at det drejede sig om, at vi så skulle fjerne nogle helligdage og sådan noget, men lad det nu være. Selvfølgelig det grundlæggende, nemlig at det gælder om at arbejde os ud af krisen og ikke at spare os ud af krisen, var jo i virkeligheden regeringens vigtigste argument i valgkampen.

Og hvad er det så, vi har set, og hvad er det, vi ser? Jamen det er, at arbejdsløsheden stiger og økonomien skrumper. Og så er det jo virkelig, vi må undre os over, at man, når arbejdsløsheden stiger og økonomien skrumper, så kommer med et finanslovsforslag, som siger nulvækst i det offentlige forbrug og oven i købet har en negativ effekt på beskæftigelsen. Jeg tror, man siger 9.300 færre beskæftigede på grund af finansloven. Altså, i min økonomiske lærebog – og jeg tror sådan set, at finansministeren har læst den samme i sin tid og tror mere på den end jeg i øvrigt – stod jo, at når man har dårlige tider i økonomien, skal man sørge for at bruge flere offentlige midler på at sætte gang i beskæftigelsen for at sørge for, at der sker en udvikling af økonomien. Og så er det bare, jeg siger: Hvordan kan regeringen så komme med et udspil, som i virkeligheden påvirker beskæftigelsen negativt?

Kl. 14:21

Jeg ved godt, at vi af regeringen – og det kommer også her om kort tid, når finansministeren skal på talerstolen – får fortalt alt det gode, man har gjort for beskæftigelsen. Men det skal jo kunne ses. Noget af det har vi jo stemt for, og vi er ikke spor i tvivl om, at det har været godt for beskæftigelsen. Men det er jo ikke nok, at man har gjort noget for beskæftigelsen, hvis arbejdsløsheden stadig væk vokser. Det er derfor, vi synes, der bør ske noget mere.

Vi har faktisk taget regeringen på ordet, når vi snakker om beskæftigelse og arbejdsløshed. For vi hører til hudløshed, at det er bedre, at folk kommer i arbejde, end at de får dagpenge, og så har vi sagt til regeringen: Jamen top, den køber vi; så sørg da for, at folk kommer i arbejde; tilbyd folk et arbejde. Det er jo i virkeligheden det hovedkrav, vi har til den her finanslov; altså, vi siger, at dem, der står i fare for at dratte ud af dagpengesystemet, skal tilbydes et arbejde. Vi har kaldt det en jobgaranti. Vi har også sagt det på den måde, at kan den jobgaranti ikke opfyldes, skal folk fortsat have ret til dagpenge. Det gør vi jo, fordi det, der ellers er alternativet, er, at tusindvis af mennesker står til at falde ud af dagpengesystemet, og når folk falder ud af dagpengesystemet, kan man altså se en familie, hvor en indkomst går fra løn og til det, der måske er det halve, når man kommer på dagpenge, og når man så går fra dagpenge og ud, fordi man ikke længere har ret til dagpenge, så kan man komme ud for, at det er 0 kr. Det er jo en dramatisk udvikling – fra en almindelig løn og så til at få 0 kr. – som betyder, at familier i stort tal vil komme i økonomisk ruin, og det kan vi altså ikke bare se på. Og det kan den regering, som er kommet til som værende mere socialt ansvarlig og mere ansvarlig i forhold til økonomien og beskæftigelsen, altså heller ikke bare se på.

Jeg vil godt sige, at vi har været relativt hårde, nogle siger for hårde, i vores retorik. Men folk skal jo kunne forstå, hvad vi siger, og folk skal vide, at vi mener det alvorligt. Og vi mener det altså alvorligt med, at folk skal have en garanti for enten at få beskæftigelse eller som minimum dagpenge.

Kan det lade sig gøre? Spørger man så. Jamen det kan det da. Jeg så i dag i Politiken en kommentator, der sagde: Tilbyd da folk et servicejob i det offentlige. Jeps, den er vi med på. Det er oven i købet noget, Socialdemokratiet og De Radikale tidligere har gennemført, så det er jo ikke helt fremmed for den her regering. SF og Enhedslisten støttede det i sin tid, altså at man giver kommunerne penge, hver gang de ansætter en ledig. For det er da bedre, at folk laver velfærd, end at de går og ikke har noget at lave og alternativt kommer ud i økonomisk ruin, fordi de falder ud af dagpengesystemet. Lad os udvide rotationsordningerne, altså uddannelsesrotation osv. Lad os da lave sociale klausuler, når det offentlige køber ind. Jeg har forstået, at der er store problemer nede omkring Femern med, om folk kommer i arbejde, og hvem der kommer i arbejde. Nu har jeg ikke noget imod, at folk fra udlandet kommer i arbejde, de skal bare have en ordentlig løn. Men når vi har så store anlægsprojekter som f.eks. på Femern, så lad os da sige til den virksomhed, som får jobbet, at

de skal sørge for at ansætte både nogle praktikanter, altså unge, og også sørge for, at langtidsledige kommer i arbejde. Det er et ganske almindeligt socialt krav, man må kunne stille til virksomheder, der har store ordrer for det offentlige.

Vi foreslår også en lang række ordinære job, hvor man skal have mulighed for genoptjening, og en grøn jobplan. 20.000 job har vi foreslået – vi mener, der er masser af muligheder. Vi peger selvfølgelig også på dagpengesystemet. Vi bliver nogle gange spurgt, om vi ikke tænker på dem, der er faldet ud af dagpengesystemet. Jo, det gør vi, og derfor ønsker vi, at den optjeningsret, der er, til muligheden for igen at få dagpenge bliver halveret i forhold til den forringelse, der er sket under Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti.

Jeg skal også sige, at vi har en lang række forslag til, hvordan pengene skal findes. Jeg håber, at nogle vil spørge til, hvor vi synes de skal findes, så skal jeg underholde med det.

Kl. 14:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 14:27

Karina Adsbøl (DF):

Tak for ordet. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad der konkret skal til, for at Enhedslisten vil stemme for en finanslov. Nu har Enhedslisten stillet mange kritiske spørgsmål om akutpakken. Er det sådan, at Enhedslisten vil stille som ultimatum, at der kommer en forlængelse af dagpengeperioden for dem, der ryger ud af dagpengesystemet? Jeg har ikke brug for, at hr. Frank Aaen fortæller om, hvad Dansk Folkeparti, Venstre eller andre har gjort. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad Enhedslisten vil stille som ultimatum for at støtte den her finanslov: Hvad mere end den her akutpakke skal der til for Enhedslisten?

Kl. 14:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:27

Frank Aaen (EL):

Det ville ellers være tillokkende lige at sige et par ord om, hvordan det nu er os, der skal redde de mennesker, som kommer i klemme på grund af Dansk Folkepartis halvering af dagpengeperioden og forringelse af dagpengesystemet i almindelighed. Men da det ikke er ønsket af spørgeren, og det forstår jeg sådan set godt, vil jeg nøjes med at svare på det andet.

Vi har sagt, at vi ikke stiller et ultimatum ved finanslovforhandlingerne. Men vi har sagt, at hvis der ikke kommer en løsning for dem, der er ved at falde ud af dagpengesystemet, i form af at de får tilbudt et job eller får forlænget deres ret til dagpenge, bliver det ret umuligt for os at se en aftale med regeringen.

Kl. 14:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:28

Karina Adsbøl (DF):

Jeg ved ikke, om hr. Frank Aaen kan huske, hvem der fremsatte den her dagpengereform i Folketingssalen. Det kan godt være, at hukommelsen svigter lidt. Før valget blev der sagt, hvad man ville gøre, men efter valget blev der sagt noget andet. Men nok om det, for det var sådan set ikke det. Men det er jo altid sådan, at det er lidt svært for Enhedslisten at se realiteten i øjnene, som er, at det jo altså var fru Mette Frederiksen, der stod hernelde og fremlagde den her dag-

pengereform. Er vi ikke enige om det? Eller husker jeg forkert? Det skal vi jo huske på.

Så vil jeg bare gerne høre, for Enhedslisten må da have et helt specifikt krav her, om de overhovedet kan stemme for en finanslov, som går ud over de her borgere. Hr. Frank Aaen har jo lige opridset en hel liste minusser og plusser, som de har fået fra Ritzau.

Kl. 14:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal lige sige, at ministrene skal tituleres ved deres ministertitel.

Hr. Frank Aaen, ordføreren.

Kl. 14:29

Frank Aaen (EL):

Jeg kan da godt forstå, at Dansk Folkeparti har lyst til at løbe fra answeret. Det var altså Dansk Folkeparti, der sammen med Venstre og De Konservative sikrede en aftale, der dramatisk forringede vilkårene for de arbejdsløse. Man fik så desværre også Det Radikale Venstre med, og dermed fik man den nye regering med. Det er meget beklageligt. Men det er jo fakta, at den forringelse af dagpengeperioden og af muligheden for at optjene ret til dagpenge ikke var sket uden Dansk Folkeparti. Det synes jeg da bare at man skal stå ved.

Så har jeg jo sagt, at hvis der ikke kommer en løsning for de mennesker, der kommer i klemme på grund af Dansk Folkeparti, bliver det meget vanskeligt at se, at der kan vedtages en finanslov sammen med Enhedslisten. Jeg tror ikke, at det kan siges meget tydeligere.

Kl. 14:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 14:30

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil spørge lidt ind til den skattereform, som regeringen indgik aftaler med Venstre og Konservative om her inden sommerferien; den ved jeg godt at Enhedslisten ikke er med i, og vi har også hørt, hvad Enhedslisten mener om indholdet af den aftale. Men jeg vil egentlig høre, hvad der er Enhedslistens syn på SF's rolle i det her forløb, for jeg tænker tilbage på, at SF jo betegnede forårspakke 2.0, dvs. skatteaftalen, der blev lavet i foråret 2009, som socialt ude af balance. Det var endda en aftale, som gav 500 kr. til de 10 pct. ringestillede dele af befolkningen, mens den nye aftale, der blev lavet her i sommer, tager 630 kr. fra de 10 pct. af befolkningen, der tjener mindst, for at give pengene i skattelettelser til de rigeste. Hvad mener Enhedslisten om SF's kursskifte på skatteområdet?

Kl. 14:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:31

Frank Aaen (EL):

Jeg mener jo i virkeligheden, tallene er meget værre. Jeg tror, jeg nævnte en hel del af dem i mit ordførerindlæg og noget om, hvordan man i den grad tager fra dem, der har allermindst, som f.eks. kon-tanthjælpsmodtagere. Vi kunne også have taget folkepensionister, et antal på ca. 100.000, og vi kunne have taget mange andre grupper, som kommer til at betale for den her skattereform.

Jeg tror ikke, der er nogen i Danmark, der er i tvivl om, hvad Enhedslisten mener om den aftale. Jeg tror, det blev sagt nogenlunde så klart, at alle hørte det, og det gælder selvfølgelig også SF's deltagelse i det, naturligvis. Men hvis man vil diskutere det yderligere, synes jeg, man skal rette spørgsmålet til SF og ikke til Enhedslisten.

- Kl. 14:32 Kl. 14:34
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Hr. Mikkel Dencker.
- Kl. 14:32 Kl. 14:34
- Mikkel Dencker** (DF):
Jamen jeg har allerede rettet spørgsmålet til SF, og de har også givet et svar, som er helt som forventet. Men jeg interesserer mig også for, hvad Enhedslisten mener om spørgsmålet, i og med at Enhedslisten jo lægger stemmer til en regering, der fører en så borgerlig politik, som tilfældet er, og det kan jeg slet ikke forstå man gør med den observans, som Enhedslisten har, og den politik, som Enhedslisten altid har lagt frem.
Jeg kan ikke forstå, at man vil støtte en regering, der fører en så borgerlig politik, og som begår den her massakre på folk, som er pensionister, eller som er ledige, altså at de reelt skal have udhulet deres rådighedsbeløb, for at der kan finansieres topskattelettelser. Hvordan kan Enhedslisten blive ved med at lægge stemmer til sådan en regering?
- Kl. 14:32 Kl. 14:35
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ordføreren.
- Kl. 14:32 Kl. 14:35
- Frank Aaen** (EL):
Nu har vi eksempel nummer to fra Dansk Folkeparti på, at tyv tror, hvermand stjæler.
Vi stemmer *ikke* for ting, vi er imod. Dansk Folkeparti har stemt imod ting, som de i dag siger de er imod, og som de i tidernes løb har sagt de var imod. De stemte alligevel for det, hvis de kunne få en eller anden fra et andet land buret inde oppe i en flygtningelejr.
Det er altså Dansk Folkeparti, der nogle gange stemmer imod det, som de selv siger de mener. Enhedslisten stemmer *ikke* for ting, vi er imod, og derfor stemmer vi selvfølgelig også på mandag og på onsdag, tror jeg det er, imod skatteaftalen. Selvfølgelig gør vi det.
- Kl. 14:33 Kl. 14:36
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.
- Kl. 14:33 Kl. 14:36
- Peter Christensen** (V):
Det har egentlig undervejs stået lidt uklart, hvad Enhedslisten mente, når de talte om dagpengeområdet, men skal det forstås sådan, at hvis ikke man får lavet om på en 2-årig dagpengeperiode eller lavet jobgaranti, så er det umuligt for Enhedslisten at stemme for en finanslovaftale?
- Kl. 14:34 Kl. 14:36
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ordføreren.
- Kl. 14:34 Kl. 14:36
- Frank Aaen** (EL):
Det er imponerende, nu har vi den tredje, som selv har ansvaret for ulykken, nemlig at rigtig mange arbejdsløse kommer i klemme, og som nu har travlt med at høre, om Enhedslisten ønsker at ændre på det. Vi har sagt helt tydeligt, at der skal findes en løsning for de mennesker, der kommer i klemme på grund af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, og at vi ikke kan forestille os en finanslov, uden at det sker. Men metoden har vi ikke lagt os fast på. Vi har sagt, at vi er meget fleksible over for, hvad regeringen måtte komme med af forslag til, hvordan man redder de mennesker.
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Hr. Peter Christensen.
- Kl. 14:34 Kl. 14:36
- Peter Christensen** (V):
Det er lidt vigtigt at vide, for reformerne er jo lavet for at sikre en holdbarhed på lang sigt i dansk økonomi, og derfor skal hr. Frank Aaen jo ikke synes, at det er så urimeligt, at der bliver spurgt til, hvad det er, der skal til, for at Enhedslisten er tilfreds. Jeg opfattede det lidt sådan, men det var måske forkert, at det skulle være en længere jobperiode eller jobgaranti, for jeg forstod det sådan, at det ellers var umuligt for Enhedslisten at stemme for. Men man ville måske endnu en gang lige stramme den og så bakke allerede et halvt sekund efter igen, eller hvordan skal det egentlig forstås?
- Kl. 14:35 Kl. 14:36
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ordføreren.
- Kl. 14:35 Kl. 14:36
- Frank Aaen** (EL):
Vi bakker ikke en millimeter, vi siger det, vi har sagt hele tiden, nemlig at der skal findes en løsning, men vi har også sagt, at vi ikke har lagt os fast på løsningen. Hvis hr. Peter Christensen kender lidt til dagpengelovgivningen, vil han vide, at løsningen inden for dagpengeområdet kan findes, for der er så ufattelig mange hjørner, der kan røres ved der, som kan hjælpe folk, hvis man vil. Og vi har sagt til regeringen: Kom med en løsning, der sørger for, at de her folk ikke kommer i klemme den 1. januar. Der har vi ikke rykket os en eneste millimeter. Jeg har aldrig nogen sinde forstået, hvordan det skulle være sådan, at det, at man tager penge fra arbejdsløse eller erstatter deres dagpenge med 0 kr., skulle være godt for den danske økonomi. Men det kan selvfølgelig godt være, at man har den opfattelse, at hvis bare man stjæler fra dem, der har mindst, er det godt for økonomien i almindelighed.
- Kl. 14:36 Kl. 14:36
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Mange tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.
- Kl. 14:36 Kl. 14:36
- (Ordfører)
Ole Birk Olesen (LA):
Danmark står over for store udfordringer i den internationale konkurrence om fremtidens velstand og arbejdspladser, og de er så store, at Folketingets partier på nær et har valgt at ignorere dem. Det er nemmest på den måde, tænker de, problemet bliver nok ikke for alvor synligt inden næste folketingsvalg, siger de til sig selv – den tid, den sorg.
Men de forregner sig. Danskerne ved godt, at den er gal, selv om mange er usikre på, hvad der skal gøres ved det. Danskerne kan se, at arbejdspladserne forsvinder ud af landet. I omegnen af 14.000 arbejdspladser flytter hvert år til udlandet. Det er stillinger, som vi her i Danmark ikke længere har mulighed for at søge. Årsagen er ligetil: Det kan bedre betale sig. Det er blevet for dyrt at producere i Danmark, det er nemmere at klare sig i den internationale konkurrence, hvis man placerer sin virksomhed i andre lande end Danmark. Derfor bliver danskerne afskediget, mens f.eks. tyskere og svenskere og polakker bliver ansat i de samme virksomheder, som nu bare har fået en ny, udenlandsk adresse.
World Economic Forum har på blot 2 år rykket Danmark 9 pladser ned på organisationens liste over verdens mest konkurrencedygti-

ge lande. Men den 12.-plads, som Danmark nu befinder sig på, er endda efter alt at dømmes urealistisk højt sat. OECD vurderer nemlig, at Danmark i de kommende 15 år vil have den fjerdelaveste vækstrate af 32 OECD-medlemslande. Hvis regeringen gennemfører reformer, der indfrier alle regeringens egne forhåbninger om at kunne øge udbuddet af arbejdskraft, vil Danmark i stedet have den niendelaveste vækstrate af 30 OECD-lande. I 23 ud af 32 OECD-medlemslande vil man være bedre til at skabe økonomisk vækst end i Danmark, selv hvis alle regeringens planlagte reformer gennemføres med det ønskede resultat.

Økonomisk vækst handler ikke kun om velstand, det handler også om arbejdspladser, det er arbejdspladser, som vi går glip af i Danmark. Det er arbejdspladser, vi går glip af, når vi ikke formår at skabe forudsætningerne for ny vækst. Det er mennesker af kød og blod, som får sværere ved at finde arbejde. Det er unge, som efter endt uddannelse gerne vil bruge det, de har lært, og som gerne vil stifte familie, men som får svært ved det, fordi de ikke kan få en fast tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er 40-årige, som ikke får det tilbud om nye, spændende arbejdsopgaver og forfremmelse i et andet firma, fordi der ikke er et andet firma, som forsøger at headhunte dem. Det er midaldrende, som ikke havde tænkt sig at gå på pension endnu, men som tvinges til det af t job et andet sted.

Danmark var for 40 år siden det rigeste land nord for Alperne. Vi var rigere end tyskerne, vi var rigere end englænderne, vi var rigere end hollænderne, vi var rigere end svenskerne, vi var rigere end dem alle. Med de lave vækstsatal, som vi nu har udsigt til, forventes vi om blot 5 år at være det fattigste land nord for Alperne. Tre eksempler: For 40 år siden var vi 17 pct. rigere end tyskerne, om 5 år forventes tyskerne at være 8 pct. rigere end os; for 40 år siden var vi 3 pct. rigere end svenskerne, om 5 år forventes svenskerne at være 17 pct. rigere end os; for 40 år siden var vi 7 pct. rigere end hollænderne, om 5 år forventes hollænderne at være 18 pct. rigere end os.

Tænk, hvor går vi glip af meget. Tyskerne, svenskerne og hollænderne kan bruge af deres ekstra velstand til alle mulige ting. De kan f.eks. holde mere fri, hvis de ønsker det, bruge tiden sammen med deres børn eller med deres bedsteforældre. De kan skaffe mere plads til familien i en større bolig, eller de kan få råd til bedre sundhedsbehandling, når de er på sygehus. Mulighederne for at gøre fornuftig brug af ekstra velstand er nærmest uendelige, og derfor vil vi alle hellere være velstående end fattige, og derfor er det for alle bedre at leve i et velstående samfund end i et fattigt samfund.

Kl. 14:41

Den finanslov, som vi førstebehandler i dag, tager ikke fat om de grundlæggende økonomiske udfordringer, som Danmark står over for. Liberal Alliance har alligevel rost regeringen, fordi den ikke gør forholdene væsentlig værre. Vi havde forventet af denne regering, at den med sin finanslov for 2013 ville trække Danmark i en forkert retning, og vi er derfor blevet glædeligt overrasket over, at regeringen har nøjedes med sådan cirka at bevare status quo. Danmark kommer ikke med denne finanslov til at stå bedre i den internationale konkurrence om fremtidens velstand og arbejdspladser, men hvis der laves forholdsvis små ændringer af finanslovsforslaget, kommer vi heller ikke til at stå dårligere. Det er som sagt bedre, end vi havde forventet det af en regering, hvor finansministeren er socialdemokrat, og hvor skatteministeren er fra SF, men det er langtfra godt nok – især ikke i den situation, som Danmark står i i disse år.

Det, der er brug for, er, at den offentlige sektor, som år efter år, årti efter årti, er vokset og vokset, nu giver plads til, at den private sektor i de kommende år kan vokse. Danmark står svagt i den internationale konkurrence om fremtidens vækst og arbejdspladser, fordi den offentlige sektor i Danmark er verdens største, og fordi den kræver, at danske lønmodtagere og danske virksomheder betaler verdens højeste skatter. Danmark har verdens højeste skattetryk. I ingen andre lande betaler man så høje skatter, som vi gør her i Danmark. Det

gør det dyrt at producere i Danmark, det gør det svært at drive erhvervsvirksomhed i Danmark, og det gør det attraktivt at flytte produktionen til udlandet, hvor omkostningerne til skat er så meget mindre. Derfor kan vi ikke nøjes med, at regeringen næsten holder det offentlige forbrug i ro i sin finanslov for 2013. Danmark må slå ind på en reformkurs, der kan nedbringe de offentlige udgifter i de kommende år. Lavere offentlige udgifter giver plads til lavere skatter, og lavere skatter giver plads til, at det igen kan betale sig at etablere erhvervsvirksomhed i Danmark frem for at gøre det i udlandet.

Det er det spor, som Liberal Alliance vil sætte Danmark på. Til vores glæde har især de unge fået øjnene op for, at Liberal Alliance som det eneste parti ikke bare lukker øjnene for Danmarks økonomiske udfordringer. For nylig viste en omfattende analyse af danskeres partivalg, at jo flere leveår danskerne har tilbage, desto vigtigere synes de det er, at Liberal Alliance får afgørende indflydelse i dansk politik. Blandt de 18-24-årige er Liberal Alliance således det tredje største parti, større end Socialdemokraterne, større end Det Radikale Venstre, større end SF og større end Dansk Folkeparti. Det er de unge, der for alvor har noget på spil her, for det er dem, der skal leve i længst tid med resultaterne af, at resten af Folketinget blot ser til, mens økonomien er i stilstand, fordi Danmarks konkurrenceevne er på vej nedad. Vi håber, at regeringen også ser skriften på væggen. Kun 29 pct. af de unge ville stemme på et af de tre regeringspartier, hvis der var valg i dag. Det skyldes, at regeringen har forsømt at give troværdige svar på, hvordan den vil sikre, at der i Danmark er mulighed for at skabe ny vækst og arbejdspladser i de kommende år.

Vi hjælper gerne regeringen med at gennemføre en ambitiøs reformpolitik. Vi er ikke kræsne med, hvem vi samarbejder med. Hvis blot vi kan være med til at trække Danmark i den rigtige retning, står vi klar. Liberal Alliance ser frem til at blive indbudt til forhandlinger.

Kl. 14:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Herefter er det den konservative ordfører, hr. Mike Legarth.

Kl. 14:46

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, formand. Regeringen har fremsat forslag til en ny finanslov for 2013 under titlen »På vej mod et stærkere Danmark«. Det var en titel, som umiddelbart gjorde mig glad og forventningsfuld.

For det første var det glædeligt, at regeringen overhovedet havde fundet noget, den kunne kalde en vej. Hidtil har regeringen fulgt en slingrekurs, som oftest er endt i blindgyder.

For det andet var det glædeligt, at regeringen nu ville en vej, som skulle gøre Danmark stærkere. Hidtil har regeringen mest haft travlt med det modsatte.

Men her stoppede glæden så også brat. For selve indholdet i regeringens finanslovsforslag kunne desværre ikke leve op til den fine titel. Danmark står lige nu med en konkurrenceevne i frit fald. Virksomhederne kan ikke konkurrere med de udenlandske konkurrenter, de må skære ned og afskedige medarbejdere. Tusindvis af danskere mister deres job, og det bliver kun værre over det næste år med den politik, som regeringen har lagt frem.

Ledigheden er den store udfordring, som Danmark står over for. Derfor skal vi gøre det nemmere og billigere at drive virksomhed og skabe arbejdspladser i Danmark. Det burde være en målsætning, som vi alle kan bakke op om herinde.

Men hvad gør regeringen? Ja, den gør det modsatte. Nu skal det være dyrere at være virksomhed. Regeringen lægger op til at tage 2 mia. kr. fra erhvervslivet i form af mindre erhvervsstøtte. Det svarer altså til at øge virksomhedernes omkostninger med et tilsvarende be-

løb. Og øgede omkostninger i, til og for virksomhederne medfører ikke flere, men derimod færre beskæftigede.

Regeringen burde arbejde ihærdigt på at gøre det nemmere at skabe job. Men når det ikke er tilfældet, er det godt, at Danmark har Det Konservative Folkeparti, for vi er på borgernes og virksomhedernes side i kampen om at skabe job og fremgang.

Det har vi vist utallige gange, senest med den nye skattereform, der gør det mere attraktivt at arbejde og yde en ekstra indsats. Vi er gået forrest i kampen mod bøvl og administrative byrder i virksomhederne, ligesom vi altid arbejder på at give den størst mulige frihed til virksomhederne, samtidig med at vi sænker deres samlede omkostninger, så det kan betale sig at producere og investere i danske virksomheder.

Det Konservative Folkeparti mener, at der er brug for en erhvervsplan, der kan sikre virksomhederne bedre vilkår og skabe grobund for flere job og økonomisk fremgang. Behovet for en særlig indsats, der kan skabe job i den private sektor, bekræftes af de seneste ledighedstal. Alene i juli måned stod 1.500 flere danskere uden job end ved målingen før. Nu er der hele 165.700 ledige danskere. Det er en alvorlig udvikling. Og det er bekymrende, at regeringen bare ser til fra Christiansborg, mens folk ude i landet mister deres job.

Vi mener, at der lige nu er et særligt behov for en målrettet indsats mod den voksende grænsehandel. Alt for mange job er flyttet syd for grænsen. Derfor må vi sætte ind med tiltag, der kan få den store handel og de mange job tilbage til Danmark.

For det første er der en række afgifter, ikke mindst fedt- og sukkerafgiften, som burde fjernes, ligesom vi også burde se på muligheden for at sænke afgifternes størrelse på det, man kalder lokkevarerne, altså det, folk især kører efter. Det vil have en positiv effekt her og nu i form af flere job og større omsætning. Dermed vil flere danskere få mulighed for at tjene deres egne penge og blive selvforsørgende frem for at være overladt til forsørgelse af det offentlige.

For det andet er der brug for en generel styrkelse af virksomhedernes rammevilkår, herunder lavere afgifter og sænkning af skatter, for det vil styrke virksomhedernes muligheder for at vokse og dermed kunne ansætte flere medarbejdere.

For det tredje skal der sættes massivt ind over for det voksende bureaukrati og det administrative bøvl. Vi skal effektivisere og gøre hverdagen nemmere og mere enkel, både for borgere og virksomheder. Vi skal ganske enkelt bruge kræfterne på at skabe noget og ikke på at administrere og kontrollere hinanden.

Hvis Danmark skal ud af det økonomiske dødvande, er der brug for en ny kurs, hvor vi tør satse på vores virksomheder i den private sektor. Vi skal give dem frihed til at udvikle, producere og sælge deres produkter. Det vil give Danmark fornyet økonomisk vækst, og det har vi brug for.

Kl. 14:50

Regeringens såkaldte kickstart af dansk økonomi er faldet til jorden. Den er endt med hverken at være et kick eller en start. Det er ikke blot partierne i oppositionen, som peger på regeringens mislykkede økonomiske politik, også blandt regeringens egne folk har der lydt kritik. Ifølge De Radikales finansordfører, fru Marianne Jelved, har regeringens kickstart, der skulle skabe tusindvis af job, ikke haft nogen effekt. Fru Jelved har siden foretaget et kursskifte i forhold til den oprindelige udtalelse, men det er kun forståeligt, for så passer det hele ligesom bedre sammen med regeringens overordnede slingerekurs.

Apropos kursen er regeringen ikke alene. Også Venstre har haft sine besværligheder med at finde en fast kurs i skattepolitikken og det offentlige forbrugs størrelse, men det er da glædeligt, at Venstre nu tilsyneladende vender tilbage til en mere traditionel borgerlig økonomisk politik. Konservative havde selvfølgelig gerne set, at Venstre havde stået på vores side i valgkampen og kæmpet for de

helt nødvendige lettelser i skatten for både borgere og virksomheder, ligesom vi også gerne så Venstre melde sig under fanerne og tale for et mindre offentligt forbrug i stedet for at konkurrere med de røde partier og Dansk Folkeparti om, hvem der kan bruge mest løs af offentlige midler frem til 2020.

Regeringen er, for så vidt angår næste år, kommet på rette vej, når det gælder mådehold i det offentlige forbrug. Det kan bare stadig undre mig, hvordan de nuværende regeringspartier under valgkampen kunne tordne mod den tidligere VK-regerings reformer af den offentlige sektor med ord som social massegrav og meget andet, når man nu selv anlægger samme linje i dag. At den nuværende regering har set nødvendigheden af økonomiske reformer og stram styring af det offentlige forbrug, er kun glædeligt, men samtidig er det også skræmmende, når ledende politikere i regeringen med så få måneders mellemrum mener så modsatrettede ting om så betydningsfulde forhold i dansk økonomi.

Alligevel vil Konservative godt give regeringen en lille velment ros for, at man er vågnet op til dåd og er kommet på bedre tanker og nu ønsker at begrænse den offentlige vækst. Vi håber bare, at det ikke kun gælder næste år. Vi kvitterer også for den øgede satsning på uddannelse, men der er brug for en langt mere vidtgående indsats, når det gælder udviklingen af folkeskolen. Vi vil give de danske skoleelever de bedste forudsætninger for at kunne realisere deres drømme. Derfor vil vi hæve antallet af undervisningstimer i skolen, sikre højere faglighed og give mere frihed lokalt til at drive folkeskolen. Kun gennem et højt uddannelsesniveau sikrer vi en arbejdsstyrke med de rette kvalifikationer, og det hele begynder med folkeskolen. Derfor skal vi sætte ind dér.

Vi vil også sikre de socialt udsatte bedre vilkår og styrke retspolitikken. Vi mener, der er brug for en håndsrekning til de særlig udsatte i Danmark som f.eks. hjemløse og stofmisbrugere, og der er brug for konsekvens, når det gælder bekæmpelsen af kriminalitet og ikke mindst bandekriminaliteten og ghettovolden.

For Konservative er budskabet klart: Der er brug for en erhvervsplan her og nu, der fjerner stopklodser og barrierer for at starte og drive virksomhed i Danmark, og som kan tiltrække nye og fastholde de virksomheder, vi har. Vi skal af med bureaukrati og administrativt bøvl. Det skal være nemmere og billigere at være virksomhed, så vi kan få skabt nogle job i den private sektor til alle de danskere, der lige nu står uden arbejde.

Finanslovsforslaget har nogle positive elementer, men der er overordnet set tale om en finanslov, som ikke tilstrækkeligt giver svar på landets økonomiske udfordringer. Vi møder konstruktive op til forhandlingerne. Vi bidrager gerne til at sikre en sund økonomi i Danmark, hvor der skabes job, og hvor de offentlige udgifter holdes i ro. Vi har allerede medvirket til flere reformer sammen med regeringen – ikke mindst skattereformen og reformen af førtidspensionssystemet og fleksjobordningen – og nu vil vi gerne hjælpe regeringen på rette vej med en finanslov, som for alvor skal gøre Danmark stærkere.

Kl. 14:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til den konservative ordfører. Herefter er det ordføreren for Si-umut ... nej, jeg vil lige bede ordføreren blive stående. Det havde vi ikke set registreret. Nu ser vi det. Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 14:55

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg beklager, hvis jeg ikke havde fået trykket mig ordentligt ind på systemet her.

Men jeg har et spørgsmål til den konservative ordfører, for der har jo over tid været nogle forskelle på den måde, vi har set man skulle tackle den økonomiske situation på, bl.a. også i forhold til

hvilken form for europæisk samarbejde Danmark skulle være medlem af.

Det vakte jo nogen overraskelse her for omkring halvandet års tid siden, da den konservative formand, hr. Lars Barfoed, gik ud og sagde, at Danmark burde have en afstemning om euroen. Altså, i lyset af at euroen har været i krise og at de økonomiske forhold jo har åbenbaret, at der er stærke problemer med euroen, var det måske ikke lige det, man så komme. Et forslag om, at vi skulle til at have afstemning om, hvorvidt Danmark skulle gå ind i det her projekt med euroen, var lidt overraskende, specielt måske også fra en konservativ partileder, men det sagde han faktisk.

Hvad er De Konservatives synspunkt nu? Er det, at det ville være en god idé for Danmark at gå ind i eurosamarbejdet? Ville det gøre de økonomiske vilkår bedre for danske virksomheder og for Danmark i det hele taget? Eller er man nået frem til den erkendelse, som vi i hvert fald er nået frem til i Dansk Folkeparti, at det ville være skadeligt for dansk økonomi at være med i euroen, at det er godt, vi har vores egen valuta – kroner – og at vi skal holde os ude af europrojektet?

Kl. 14:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:56

Mike Legarth (KF):

Sådan som situationen er i dag, og som den også var på det tidspunkt, som der refereres til, anbefaler formanden for Det Konservative Folkeparti, hr. Lars Barfoed, ikke, at vi skal tage afstemningen nu. Han sagde, at det havde været bedst under optimale vilkår: Hvis tingene havde fungeret, markedsvilkårene havde virket, og det europæiske samarbejde og gældsituationen havde været i orden, så havde vi været medlem af det. Men det er klart, at sådan som den politiske situation er nu, anbefaler vi ikke, at vi skal have en afstemning om euroen.

Man kan spørge, hvad der ville ske, hvis eurosystemet brast sammen og det ene land efter det andet i Sydeuropa kuldsejlede på grund af den gældssituation, de er i. Nu er det jo hovedsagelig Grækenland og Spanien, der er klemte lige nu. Men der er ingen tvivl om, at det ville få en ganske betragtelig virkning på Danmark. Så hvis det hele i værste tilfælde kuldsejler, vil Danmark jo blive påvirket. Men det ændrer ikke ved, at vi i dag ikke mener, sådan som den politiske situation er, at det vil være fornuftigt at bede om den afstemning.

Kl. 14:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:57

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er der lidt ulige vilkår i sådan en debat, for jeg har det, hr. Lars Barfoed rent faktisk sagde i marts 2011, stående her på sådan en lille maskine, som vi har i vore dage.

Det, der var overraskende, var jo, at han sagde: »Vi skal have taget opgøret med både euroen og de andre forbehold.« Han sætter det i relation til europagten, som han siger i høj grad er en »sag, der vil lægge et yderligere pres på os om, at vi må gøre op med os selv, om vi virkelig vil stå udenfor, eller om vi vil være en del af det«. Han gør det klart:

»Du får mig ikke til at sætte en præcis dato på, men afhængig af hvordan forløbet omkring europagten udvikler sig, så mener jeg, at det aktualiserer en afstemning ganske meget« siger altså den konservative formand, hr. Lars Barfoed.

Så er det bare, jeg siger: Er det også De Konservatives position i dag, at europagten betyder, at Danmark bør tage stilling til euroen,

og som han siger: meget snart? »Meget snart« fra marts 2011 – nu er vi i september 2012 – må jo så rykke tættere på, end det var i marts 2011. Ellers er der ingen logik.

Kl. 14:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:58

Mike Legarth (KF):

Vi hylder jo det europæiske samarbejde, og vi tror ikke på, at vi kan have den frihed, vi har, uden at vi har et godt, tæt europæisk samarbejde. Men vi sagde også dengang, og formanden sagde, som hr. Kristian Thulesen Dahl citerede: Jeg sætter ikke dato på.

Det var meget klogt sagt. Tingene skal passe sammen. Situationen skal være rigtig. Vilkårene, præmisserne skal være fornuftige, fordelagtige, for at vi skal gå ind i det. Derfor afventer vi, at tingene bliver normaliseret og kommer til at virke, før vi vil anbefale den form for afstemning.

Kl. 14:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 14:59

Ole Birk Olesen (LA):

Den konservative ordfører kritiserer Venstre for at have brugt for mange penge i den offentlige sektor. Jeg går ud fra, at det også gælder VK-årene fra 2001 til 2011. Jeg kan nævne, at fra 2002 til 2010 var der en vækst i det offentlige forbrug på 1,8 pct. gennemsnitligt om året.

Dengang var jeg jo journalist herinde på Christiansborg, og jeg hørte aldrig nogen sinde, at De Konservative var utilfredse med det. Tværtimod hørte jeg De Konservative prale af, hvor mange ekstra penge man brugte i sundhedsvæsenet, og hvor mange ekstra penge der var til de ældre, undervisning og forskning osv. Ikke engang når man talte uden for citat hørte jeg konservative kilder sige, at internt i regeringsarbejdet arbejdede Det Konservative Folkeparti hårdt på at påvirke Venstre til, at der ikke skulle være den høje vækst i det offentlige forbrug. Er der noget, jeg har misforstået der? Kæmpede Det Konservative Folkeparti internt eller eksternt imod den høje vækst i det offentlige forbrug, som var der i VK-regeringens tid?

Kl. 15:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:00

Mike Legarth (KF):

I al den tid, jeg kan huske, har Det Konservative Folkeparti ønsket at minimere den offentlige sektor og lade den private sektor vokse. Det var selvfølgelig de synspunkter, vi havde. Og jeg mener, at hr. Ole Birk Olesen må have lidt problemer med hørelsen, for det var ikke det, jeg sagde om Venstre. Det er klart, at de beslutninger, der blev truffet under VK-samarbejdet, er truffet af et kollegium, af regeringen, og dem står vi til ansvar for. Men samtidig har hvert parti jo sin politiske platform og gør opmærksom på, hvad de selv står for.

Det må også for hr. Ole Birk Olesen være en kendt sag, at vi eksempelvis har arbejdet imod efterlønnen og har været igangsættere af den reform, der kom senere. Vi har også forsøgt at tale det offentlige forbrug ned i forbindelse med regeringssamarbejdet. Det er foregået i god ro og orden. Men det er klart, at alle ikke kan få alt. Man må jo give noget, når man sidder i regering. Det kan vi jo se den nuværende regering lide under. Det giver store udfordringer. Sådan er det.

Kl. 15:01
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Hr. Ole Birk Olesen.

Ole Birk Olesen (LA):

Nu bliver det lidt teknisk, for jeg bliver lige nødt til at sige, at efterlønnen jo ikke er en del af det offentlige forbrug. Sådan defineres det ikke. Det er penge, som det offentlige bruger, men det er ikke det, vi kalder det offentlige forbrug. Det går nemlig især til ansatte i den offentlige sektor.

Hvad angår det, er det bare sådan, at det, jeg husker fra tiden, hvor De Konservative sad i regering, er, at De Konservative var mindst lige så vilde som Venstre med at udvide det offentlige forbrug og pralede mindst ligesom meget af, hvor mange ekstra der var ansat i forskellige funktioner i sundhedsvæsenet og andre steder, som Venstre gjorde.

Nu står hr. Mike Legarth så og kritiserer Venstre for at være aktive i forhold til at bruge pengene i den offentlige sektor. Betyder det, at Det Konservative Folkeparti fortryder Det Konservative Folkepartis egen indsats i de år, man var i regeringen, hvor man hvert år sagde ja til at øge det offentlige forbrug med gennemsnitligt 1,8 pct.?

Kl. 15:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
 Ordføreren.

Kl. 15:02

Mike Legarth (KF):

Det, det handler om, og det, jeg er talsmand for, er, at Det Konservative Folkeparti i lang tid har talt for, at vi skal holde den offentlige sektor i ro, og at vi gerne vil have nulvækst. Det var det, jeg antydede over for Venstre i min tale. Det var det, jeg refererede til.

Jeg synes, det er en vigtig dagsorden. Vi vil gerne lade den private sektor vokse. Så kan man diskutere, hvilke kasser der kommer hvorfra, men nu fortæller jeg, hvad De Konservatives synspunkt er: Vi skal være et konkurrencedygtigt samfund omkostningsmæssigt, lovgivningsmæssigt, administrationsmæssigt, planlægningsmæssigt og frihedsmæssigt for virksomhederne, og det skal være attraktivt at tage et arbejde. Så vi skal have så få offentlige udgifter som muligt, så vi kan satse på den private sektor. Det er det konservative synspunkt.

Kl. 15:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til den konservative ordfører. Så er det fru Doris Jakobsen som ordfører for Siumut.

Kl. 15:03

(Ordfører)

Doris Jakobsen (SIU):

Jeg vil gerne starte med at udtrykke min glæde over, at bloktilskuddet til Grønland nu er blevet fastsat ved lov. Dermed slipper vi for at høre på de forslag, der var, om, at det var et tilskud, der skulle sænkes drastisk, hvilket tidligere var noget, der nærmest var en fast bestanddel af denne finanslovdebat. Men først og fremmest slipper vi for at se tilskuddet stige alt for meget hvert år og dermed konstant øge vores afhængighed. Nu står det fast, både i Danmark og Grønland, hvilket arbejde der er omkring bloktilskuddet, nu og i fremtiden. Men der er naturligvis en række andre områder under den danske finanslov, som stadig angår Grønland, og som ikke reguleres via bloktilskuddet, ligesom forholdene for de grønlandske borgere, der har bosat sig her i Danmark, selvsagt er afhængige af den danske fi-

nanslovs bestemmelser. Det gælder også for det beredskab, der er ud for Grønland, og som i vidt omfang varetages af det danske forsvar.

I den forbindelse vil jeg gerne takke for de klare meldinger, som den danske forsvarsminister er kommet med efter sit besøg i Grønland. Han har fastslået, at udviklingen i Arktis kræver en stigende indsats på beredskabsområdet, og at han vil sørge for at sikre det danske forsvars muligheder for at kunne leve op til det. Det tegner godt, også hvis man samtidig kan etablere et tættere samarbejde med det frivillige beredskab i Danmark, og hvis vi kunne høste af deres erfaringer, ville det gavne yderligere. Men inden vi er nået så langt, vil jeg sige, at man har et akut problem, der skal løses.

Air Greenland udfaser nu de sidste af de store, gamle helikoptere i Grønland. Det er desværre de samme helikoptere, som i dag bruges til beredskabsarbejdet, fordi de er store nok til at have hejs påmonteret. Der skal inden årets udgang findes en form for afløsning for disse helikoptere og deres rolle i beredskabet.

Må jeg i denne forbindelse henvise til, at det af finanslovsforslaget fremgår, at staten i år som medejer af Air Greenland har hævet 7,5 mio. kr. i udbytte af flyselskabet. Det er første gang nogen sinde, at der er blevet betalt et udbytte til den danske stat fra Air Greenland, og det er et udbytte, der end ikke er blevet modsvaret af nogen som helst løbende investeringer fra staten i selskabet igennem det forløbne år. Finanslovsforslaget indregner det samme beløb i 2013 og i det kommende år. Når disse millioner åbenbart ikke skal bruges til at aflaste de enorme priser, der er for Air Greenlands passagerer, eller til at lette erhvervslivets transportomkostninger i Grønland, så bør de i hvert fald indgå i løsningen af beredskabsopgaven.

Der er et andet område, jeg gerne vil rette opmærksomheden mod, og det er de grønlandske borgere, der er i Danmark, og som har brug for hjælp. Vi har igennem det sidste år kunnet gøre en indsats for dem via satspuljemidlerne. Det er bl.a. sket gennem projekter i Det Grønlandske Hus' regi. Der er desværre intet, der tyder på, at satspuljen vil levne plads til dette i de kommende år. Det er et stort problem for de mange, der er i nød, og det bør vi prøve at finde nogle nye løsninger på. Den viden om håndteringen af grønlanderes problemer i Danmark, der er oparbejdet under satspuljen, må nu blive en del af den helhedsplan, som socialministeren har ønsket på dette område. Det er så en helhedsplan, der fremover må blive brugt i det almindelige sociale netværk. På den måde kan de nødvendige nye tiltag for de grønlandske borgere blive indarbejdet direkte i det danske sociale system, så det ikke blot tabes på gulvet.

Jeg skal også kommentere de problemer på retsområdet, som vi stadig har i Grønland, og som er en direkte følge af en prioritering af dette område, der gennem flere år har været alt for lav. Det har længe været almindeligt anerkendt, at ventelisten til afsoning af domme i Grønland var alt for lang. Der er for lidt plads i de grønlandske anstalter, og situationen er indtil nu blevet stadig værre. Det er aldeles utilfredsstillende, både for de ofre, som må se på, at deres gerningsmand kan gå frit og ustraffet rundt i årevis, og for gerningsmændene selv, når de ikke kan få deres straf udstået og kan få den bragt ud af verden.

Jeg har med glæde noteret, at justitsministeren nu har afsat bevilninger til, at det midlertidige fængsel i Kangerlussuaq kan genåbnes. Det er kommet sent, men det er kommet. Desværre er det indtil nu kun for 1 år. Nu forventer vi så de mere permanente løsninger på dette område, som snart skal komme; den nuværende situation er ganske enkelt uholdbar, og ansvaret er Danmarks.

Kl. 15:09

Jeg har med glæde lagt mærke til den gode stemning, der var på det rigsmøde, der lige er blevet afholdt i Grønland. Udmeldingerne var klare. De enorme udfordringer, som klimaforandringerne i Arktis medfører, kalder på et nyt og et mere dynamisk og globalt samarbejde, også i rigsfællesskabet. Netop set i det lys virker det ikke særlig klogt at skære ned på de forskningsbevillinger, der vedrører det ark-

tiske område. Hvis dette finanslovsforslag vedtages, sådan som det foreligger, vil det betyde, at der fremover bliver skåret ned på Sirius, som er en institution, der forestår en række forskningsopgaver i Grønland. Samtidig fjernes det danske tilskud til det virtuelle arktiske universitet. Det er et tilskud, som det i tiden som opposition har kostet Siumut og Socialdemokraterne flere års arbejde at få på finansloven. Tiden er ikke inde til at skrue ned i forhold til opsamlingen af viden om det arktiske område. Danmark bør i stedet investere i at sikre hele riget den bedste viden på netop dette område, for det er her, fremtidens udviklingspotentiale ligger, også for Danmark. Det viser de nye, positive toner, der har været inden for rigsfællesskabet, og det bør der følges op på på alle områder.

For Siumut er det åbenlyst, at den nuværende danske regerings holdning i forhold til Grønland er en holdning, der er ny og langt mere ligeværdig, end vi nogen sinde tidligere har mødt det. Det kan vi se af statsministerens besøg, af forsvarsministerens udmeldinger om et bedre beredskab, af justitsministerens sikring af nye og langt bedre forhold for kommunefogederne, af kirkeministerens sikring af en grønlandsk præst til de grønlandske borgere i Danmark, af socialministerens samarbejde i forhold til en bedre behandling af de grønlandske borgere, der flytter hertil, og ikke mindst af den fremragende aftale, som klimaministeren lige har indgået med Naalakkersuitsut.

Vi er i Siumut derfor også sikre på, at vores beslutning om et tæt samarbejde med Socialdemokraterne er en beslutning, der har båret den frugt, vi ønskede. Der er ting, vi gerne så var bedre, også i denne finanslov. Det er noget, vi i det daglige forhandler videre om med vores samarbejdspartnere, og vi ved, at vi bliver hørt.

Vi kan derfor naturligvis også støtte regeringen i arbejdet med at gennemføre denne finanslov.

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til fru Doris Jakobsen. Så giver jeg ordet til hr. Edmund Joensen fra Sambandspartiet på Færøerne.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

Min tale her i dag vil fokusere på den del af finansloven, der omhandler Færøerne og rigsfællesskabet.

Mine forgængere i færøsk politik plejede at sige, at rigsfællesskabet ikke skal gøres op i kroner og øre. Jeg må sige, at jeg er ganske enig. Derfor er det med skepsis, man kan følge den aktuelle offentlige debat om rigsfællesskabet. Flere har nemlig en stærk økonomisk eller finansiell tilgang til rigsfællesskabet. Det er en fejltagelse.

Der er så meget andet større og vigtigere end pengestrømme, tilskud, overførsler, og hvad vi ellers kalder det. Der er andre pejlemærker og målepunkter, og rigsfællesskabet skal f.eks. måles på den måde, vi er på over for hinanden og behandler hinanden. Fællesskabet bør også bedømmes ud fra kvaliteten af vores samarbejde, om vi i rigsfællesskabet interesserer os for hinanden, om vi ved nok om og forstår hinanden, om vi taler ned til eller forbi hinanden.

Der er selvfølgelig også økonomi i vores fællesskab, og mit fokus i dag ligger på omfordelingen, altså bloktilskuddet. Tilskuddet er med i finanslovsforslaget med 624 mio. kr. Hvorfor er der overhovedet et bloktilskud? kan man spørge.

Jo, det er, fordi staten og hjemmestyret har et fælles projekt for Færøerne, nemlig et velfærdsprojekt. Det er nok det vigtigste projekt for Færøerne overhovedet. Det drejer sig specielt om sundhedssektoren og socialvæsenet, som er selve grundlaget for det færøske velfærdssamfund.

Traditionelt har vi delt udgifterne til de to områder nogenlunde ens, men sådan er det ikke længere. 10 års fastfrysning af bloktilskuddet har betydet, at fordelingen af udgifterne nu er blevet skæv – både til sundhedsudgifterne og socialvæsenet. Lad mig sætte nogle

forholdstal på. For 10 år siden afholdt Færøerne 47 pct. af sundhedsudgifterne. I dag afholder Færøerne 67 pct. Statens andel er således nede på 37 pct. I samme periode har fordelingen af omkostningerne til socialvæsenet forskudt sig ca. 10 pct. den forkerte vej. Det trækker tænder ud af Færøernes begrænsede offentlige budget. Og det trækker tænder ud af velfærden på Færøerne, for selv med omfattende besparelser og nedskæringer er der mangel på midler til disse to allervigtigste områder i vores fællesskab, nemlig social- og sundhedsvæsenet. Der er virkelig brug for et løft på området.

Færøernes landsstyre har i den anledning anmodet regeringen om en normalisering af bloktilskuddet. Ikke med tilbagevirkende kraft – som det fejlagtigt blev påstået – men for igen at finansiere sundhedsvæsenet, socialvæsenet og de andre fællesområder, sådan som hensigten var. Ønsket er, at vi igen indfører en mere solidarisk finansiering af vores fælles projekt i rigsfællesskabet. Det var jo den oprindelige idé.

Regeringen har hidtil afvist landsstyrets anmodning, men om kort tid er der igen forhandlinger om bloktilskuddets størrelse. Her bør regeringen imødekomme landsstyrets ønske om at normalisere bevilningen. Det ville være i rigsfællesskabets ånd, at vi enedes om en normalisering til fordel for vores fælles velfærdsprojekt.

Kl. 15:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til hr. Edmund Joensen, som var den sidste i den første ordfører-runde.

Nu giver jeg ordet til finansministeren, og efter hans tale kan der stilles korte bemærkninger i en time.

Værsgo til finansministeren.

Kl. 15:18

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak for det, og tak til partiernes ordførere for en, synes jeg, interessant debat. Den har jo grundlæggende – i hvert fald for mit vedkommende – formet sig ganske forventeligt med en lang række indlæg, som vel alle sammen må siges at være kendetegnet ved et stort engagement.

Imidlertid er det jo sådan med debatterne her i Folketinget, at til trods for ordførernes dygtighed, så fjerner debatterne sig nogle gange en smule fra virkeligheden og begiver sig ind i sådan et politisk parallelunivers, der måske ligger et stykke vej fra realiteterne, i hvert fald på visse punkter. Derfor skal jeg netop starte med realiteterne og nogle ord om den økonomiske situation, vi står i, og det finanslovsforslag, vi i dag konkret diskuterer.

Først om den økonomiske situation:

Den er uden tvivl ganske alvorlig. Den udvikling, vi har set de seneste måneder og år, står i en meget stærk kontrast til den vurdering, som landets tidligere statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, gjorde gældende på sit pressemøde den 3. maj 2011, hvor det blev konkluderet, at Danmark var kommet igennem krisen, og at vi havde lagt krisen bag os.

Den vurdering var grundlæggende helt forkert og måske endnu værre: grundlæggende udtryk for en mangel på forståelse for selve krisens karakter. For krisen ligger desværre ikke bag os. Tværtimod står vi nu i den ganske alvorlige situation, at den krise, der startede i 2008, fortsat raser, og antallet af arbejdsløse i Europa har ikke været højere de seneste 17 år. Økonomien i USA er fortsat skrøbelig, og selv den kinesiske økonomi viser krisetegn. Det er faktisk sådan, at netop i dag, hvor vi har debatteret næste års finanslov i Danmark, har resten af Europa haft øjnene stift rettet mod Den Europæiske Centralbank, som har fremlagt forslag, der skal dæmpe op for den grundlæggende frygt, der nu i lang tid har været, for at der vil ske et egentligt sammenbrud af eurozonen og den fælles valuta.

Den slags nøgletal og begivenheder skaber usikkerhed, og det gælder også i Danmark. Så meget desto mere påhviler det os som

ansvarlige politikere i et lille land med en åben, eksportorienteret økonomi og et stærkt fællesskab, at vi samarbejder, at vi sikrer tillid til dansk økonomi, og at vi gør alt, hvad vi kan, for at vi går op imod udviklingen ved at investere i nye arbejdspladser både på kort og på lang sigt. Det er på den baggrund, vi i dag debatterer, det er på den baggrund, vi inden længe forhandler, og det er på den baggrund, at regeringen har fremlagt et ansvarligt og progressivt finanslovsforslag.

Det, forslaget viser, og det, vi demonstrerer i praksis med de mange sider, finanslovsforslaget udgør, er, at man med den rigtige økonomiske politik kan skabe stabilitet og række ud efter ny økonomisk fremgang selv i en krisetid. Finanslovsforslaget bygger på nogle meget klare værdier. Det er værdier om, at alle skal bidrage, om at alle skal have reelt lige muligheder, om at vi skal drage omsorg for de mest udsatte i samfundet, om at uddannelse og forskning er den vigtigste vej til nye fremskridt, og om at Danmark skal gå forrest på miljø- og klimaområdet.

Det er også et forslag, der bygger på en klar og realistisk erkendelse af, at vi lever midt i en krisetid. Det er en krise, som skaber utryghed og ændrer den verden, vi lever i. Det er der ikke nogen nemme løsninger på, men med forslaget skubber regeringen Danmark fremad i en tid, hvor stort set alle andre lande omkring os står stille. Det indebærer, at dem, der kan, skal være villige til at yde lidt mere. Det indebærer, at alle må acceptere, at der skal prioriteres lidt skarpere, og det indebærer, at vi skal løfte i flok.

Men samlet set tager regeringen ansvar for en realistisk og ambitiøs økonomisk politik og for et forslag til finansloven for 2013, som kan blive et markant skridt på vej mod et stærkere Danmark. Lad mig bare kort erindre om hovedtrækkene i det forslag. De kan opsummeres i 6 punkter:

Med forslaget ønsker regeringen for det første at holde hånden under beskæftigelsen. Vi har på intet tidspunkt undervurderet dybden og rækkevidden af den globale økonomiske krise, der har raset siden 2008. Den globale økonomi er, som jeg har beskrevet, skrøbelig, og der er fortsat behov for, at vi understøtter vækst og beskæftigelse.

Når vi fremlægger finanslovsforslaget giver det os en god lejlighed til at sammenligne vores økonomiske politik med udviklingen i resten af Europa. Den sammenligning viser meget klart, at kun Danmark og ganske få andre lande i hele OECD-området har haft vilje til og mulighed for at lempe finanspolitikken i 2012. Stort set alle andre lande har ført en meget stram finanspolitik. I Danmark fører vi derimod en politik, der skaffer arbejdspladser, og som samlet set sikrer 21.000 nye arbejdspladser i 2013.

Kl. 15:23

Konkret kommer jobvirkningen af regeringens kickstart og i forlængelse af den en meget lang række initiativer, som følger af forårets energiaftale, investeringsvinduet, økonomiaftalerne med kommuner og regioner, boligaftalen m.v. Det er investeringer, der er vigtige for Danmarks fremtid, og de skal samlet ses som en markant udvidelse af vores oprindelige kickstart fra finansloven for 2012.

For det andet har vi med finanslovsforslaget erkendt en særlig forpligtelse til at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed. Derfor foreslår vi en markant indsats for at bane vejen for de unge, der står uden for arbejdsmarkedet. De unges kvalifikationer skal forbedres, de skal have værdifuld erhvervs erfaring, så det bliver nemmere at finde et job efterfølgende. Derfor har vi fremlagt en ungepakke, som målrettet sætter ind over for de grupper af unge, der er særlig ramt af ledighed. Det er en pakke, der bl.a. skal hjælpe unge under uddannelse til at få et ordentligt fodfæste i uddannelsessystemet og give flere unge mulighed for at oparbejde konkret erhvervs erfaring.

For det tredje ønsker vi også at give ledige et særligt uddannelsesløft, så f.eks. ufaglærte ledige kan blive faglærte eller foretage et sporskifte i deres arbejdsliv. Samtidig ønsker vi at styrke indsatsen for de ledige, der er i risiko for at miste dagpengerechten. Derfor

fremlægger regeringen i efteråret 2012 en plan for et uddannelsesløft af ledige og en målrettet job- og uddannelsesindsats for de dagpengemodtagere, der er i risiko for at miste retten til dagpenge.

For det fjerde sætter regeringen markant på uddannelse og forskning. Uddannelse er en hovedprioritet for regeringens økonomiske politik som sådan. Ideen om at gøre næste generation til den dygtigste nogen sinde er vores vigtigste nøgle til en fremtid med økonomisk fremgang. Det gælder altså i forhold til målet om at skabe vækst og beskæftigelse, og det gælder også i forhold til vores mål om et stærkt fællesskab med lige muligheder. Her er det positivt, at der aldrig før er blevet optaget så mange på ungdomsuddannelserne eller de videregående uddannelser. Det betyder, at indfrielsen af vores ambitiøse uddannelsesmålsætninger er rykket et stort skridt nærmere. Vi vil samtidig styrke erhvervsuddannelserne gennem en grundlæggende og langsigtet løsning på praktikpladsområdet og øget kvalitet på erhvervsuddannelserne. Forskning er en investering i fremtiden, og det er en vigtig kilde til fornyelse og værdiskabelse. Også der ønsker regeringen et højt investeringsniveau. Det er en central forudsætning for, at vi også i fremtiden har en konkurrencedygtig økonomi og kan skabe gode arbejdspladser herhjemme. Derfor fastholder vi det høje ambitionsniveau på forskningsområdet. Pengene går bl.a. til stærke universiteter. Vi afsætter basisforskningsmidler til universiteterne for en 3-årig periode. Det giver bedre muligheder for langtidsplanlægning og gode vilkår for grundforskning og udbud af uddannelser på et højt internationalt niveau.

For det femte ønsker vi at prioritere en bedre omsorg for de mest udsatte grupper. Vi vil bl.a. som et første skridt i en socialreform styrke tilsynet med sociale tilbud, og herudover vil regeringen med sit forslag til udmøntningen af satspuljen bl.a. rette fokus mod sundhed for udsatte grupper.

Endelig vil regeringen for det sjette investere markant i en ambitiøs grøn omstilling. Det gør vi af hensyn til miljø og bæredygtighed, men også for at sende Danmark helt i front på nye globale vækstmarkeder for grønne løsninger.

Med den politik, regeringen fører med det finanslovsforslag, vi behandler her i dag, formår regeringen at balancere mellem et stærkt fokus på jobskabelse og en meget ansvarlig økonomisk politik. Vi forventer, at forslaget vil sikre, at der er balance på den strukturelle saldo i 2013, og at vi dermed lever op til EU's henstilling om forbedring af de offentlige finanser. Der er høj international tillid til dansk økonomi. Kreditbureauerne giver os flotte karakterer, og renten er meget lav til gavn for os alle.

Balancen mellem de hensyn, jeg har beskrevet, er grundlæggende vigtig for regeringen. Man vil nemt kunne præsentere forslag med mere vidtrækkende forbedringer på kort sigt, hvis man oprådt uansvarligt i forhold fremtiden. Omvendt er det nemt at løse alle langsigtede økonomiske problemer på papiret, hvis man svækker fællesskabet og tror på, at markeds kræfterne af sig selv styrker Danmark tilstrækkeligt på den korte bane. Regeringen vil ingen af delene. Vi tager ansvar for, at tingene hænger sammen. Det viser vores finanslovsforslag.

Med det udgangspunkt ser jeg frem til forhandlingerne om finansloven i den kommende tid og indbyder naturligvis alle partierne til at deltage konstruktivt i forhandlingerne.

Kl. 15:27

Det fører mig til nogle bemærkninger om de enkelte partiers stilling og om de signaler, jeg har noteret mig i debatten her i dag. Først har jeg en helt grundlæggende betragtning om oppositionen og det alternativ til regeringen og regeringens økonomiske politik, der fremstår på baggrund af dagens debat.

Der er én ting, der samler på tværs af alle holdningsforskelle, og det er det negative, det er kritikken. Det er måske ikke så overraskende, sådan er spillereglerne her i Folketingssalen.

Men ser man på det konstruktive, på det, oppositionen selv vil med fremtidens Danmark, ser på den udvikling, der konkret kan forventes, hvis flertallet skulle skifte, så synes jeg, der efter debatten i dag og også efter den debat, der udfolder sig i offentligheden, breder sig en helt grundlæggende usikkerhed. Der er, så vidt jeg kan høre mig til, kun meget få punkter, der konkret samler de borgerlige partier, når det gælder den økonomiske politik, og dermed ikke noget seriøst, samlet alternativ til det forslag og den økonomiske linje, jeg netop har gennemgået.

Ser jeg nærmere på særlig partiet Venstre, vil jeg gerne kvittere for de positive tilkendegivelser, der har været om regeringens finanslovsforslag. De pæne ord om ansvarlighed er leveret med skæve smil og syrlige bemærkninger, men alligevel: Lidt har også ret.

Bag Venstres bemærkninger ligger der jo en grundlæggende anerkendelse af meget mere end bare regeringens konkrete finanslovsforslag for 2013. Der ligger vel det forhold, at selv ikke Venstre kan spinne sig uden om den kendsgerning, at regeringen fører en økonomisk politik, som er meget bredt fagligt anerkendt. Det er ikke på nogen måde gået, som Venstre i sin skræmmekampagne gjorde gældende før valget. Tilliden til dansk økonomi er høj, og renten er rekordlav. De internationale kreditbureauer giver vores økonomiske politik topkarakter.

Det gælder også, når man spørger danske økonomer. Umiddelbart før sommerferien offentliggjorde Ritzau en rundspørge blandt 39 førende danske økonomer. 80 pct. gav regeringen topkarakter. Da den samme rundspørge blev lavet om VK-regeringen i 2010, var resultatet, at 40 pct. var tilsvarende positive.

Men også i videre forstand ligger der vel en grundlæggende indrømmelse i det, der er sagt fra Venstres side, og måske snarere eller i videre forstand i det, der *ikke* er sagt.

Husk lige på Venstres lodrette afvisning af behovet for at holde hånden under vækst og beskæftigelse med en yderligere fremrykning af investeringer, som var unødvendig set fra Venstres synspunkt for blot kort tid siden.

Husk lige på, at havde man fulgt den økonomiske politik, der blev lagt op til fra den tidligere regerings side, fra det tidligere flertals side, ville man trække vækst og beskæftigelse ud af økonomien til næste år. Vi gør det modsatte, fordi vores analyse af krisen stemmer med realiteterne.

På det punkt har man så som finansminister fornøjelsen af det, der vel bedst kan betegnes som at få en stille indrømmelse fra Venstres side. Der siges ikke meget om det punkt længere. Det ser ud, som om Venstre stiltiende accepterer kickstarten og behovet for, at vi støtter vækst og beskæftigelse, også i 2013.

Ser jeg på det forslag, Venstre selv har lagt frem, ser jeg en række konkrete problemer. Det mest grundlæggende er en markant forskel på de mange kræfter, der er lagt i at beskrive ting, man vil bruge penge på, og de meget få kræfter, der åbenbart er ofret på at beskrive finansieringen, som på alt for mange punkter forekommer luftig, som også regeringspartierne ordførere har peget på, og dermed samlet set betyder, at forslaget ikke kan betegnes som ansvarligt.

Dernæst vil jeg sige et par ord om og til oppositionens næststørste parti, Dansk Folkeparti. I ordførertalen fra partiets kommende leder, hr. Kristian Thulesen Dahl, havde man for mit vedkommende fornøjelsen af genkendelsens glæde; de ting, der blev sagt, har jeg hørt mange gange før, og det skal der bestemt ikke lyde nogen kritik af fra min side.

Særlig markant var det gentagne ønske om store mængder kaffe. Det håber jeg så hr. Kristian Thulesen Dahl har mave til. Min erfaring ved skatteforhandlingerne var jo, at jeg serverede ganske udmærket og ganske omfattende mængder kaffe for Dansk Folkeparti, som man så på et tidspunkt ikke længere ønskede at få skænket op, og som man via pressen meddelte at man ikke længere var interesseret i at forhandle under udskænkning af. Jeg håber ikke, at det går

sådan, når det gælder finanslovsforhandlingerne. Jeg håber, at maven er i orden – så er der også kaffe på kanden hos os.

Jeg vil imidlertid gerne hæfte mig ved én forholdsvis ny melding, der trods alt kom fra Dansk Folkepartis kommende leder ved debatten i dag. Den er, at man med rimelighed kan forvente et samlet bud på en alternativ økonomisk politik fra den borgerlige opposition inden næste valg.

Det er, synes jeg, interessant. For efter den, synes jeg, rimelige konstatering følger der en total uvilje til at bevæge sig længere. Der følger ikke noget svar på, hvad Dansk Folkeparti vil medvirke til, hvis flertallet skifter. Som jeg forstår det, støtter Dansk Folkeparti måske et skattestop, men man vil ikke sige hvilket skattestop, og man foreslår samtidig selv at hæve nogle af de skatter, som Venstre, De Konservative og Liberal Alliance vil sænke, f.eks. topskatten.

Det hænger, så vidt jeg kan høre, ikke sammen, og jeg glæder mig til at følge hr. Kristian Thulesen Dahls videre kamp med og mod de andre borgerlige partier om at præsentere et samlet, troværdigt alternativ til regeringens økonomiske politik. I den sammenhæng har jeg respekt for, at ting tager tid, og det er en respekt, jeg glæder mig til at se gengældt, når jeg møder hr. Kristian Thulesen Dahl her i Folketingssalen om onsdagen for at besvare spørgsmål om regeringens planlægning af det økonomisk-politiske program.

Ét og bare ét meget enkelt spørgsmål kunne jeg godt ønske mig at få besvaret meget snart og gerne under den resterende del af dagens debat. Det forholder sig sådan, at Venstre kræver et skattestop, som Dansk Folkeparti nok nærmest støtter. Det betyder, så vidt jeg har forstået, at ingen skat kan sættes op. Samtidig kræver Venstre og i endnu højere grad de øvrige borgerlige partier, at skatten sættes markant ned. Faktisk synes jeg, at dagens debat har vist, at det vel nærmest er det eneste virkemiddel, man er i stand til at pege på i forhold til løsningen af Danmarks mange komplekse økonomiske problemer.

Så er spørgsmålet jo bare, hvordan skattelettelserne skal finansieres. Er Dansk Folkeparti klar til skattelettelser, enten helt ufinansierede eller ved brug af nogle af de finansieringskilder, de øvrige borgerlige partier af og til peger på? Og hvis ikke, hvad er så med Dansk Folkepartis egne ord det, der sådan positivt samler de borgerlige partier i den økonomiske politik?

Dernæst har jeg et par bemærkninger til ordførerne fra Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance. Der har man jo som regel lejlighed til at overvære en fascinerende kappestrid om, hvem der er i stand til at lægge sig længst til højre i den økonomiske politik. Det gælder også i dag, og den følger jeg – og det tror jeg også gælder resten af Folketinget – med stor interesse.

Jeg skal ikke være i stand til at spå om slutresultatet, men én ting står vel klart, uanset hvem der slutter øverst på podiet i den gule trøje: Det er fuldstændig utvivlsomt, at begge partier stiller sig kritisk over for Venstres finanslovsforslag og nærmest formulerer ethvert forslag i lodret modstrid med de meldinger, der kommer fra Dansk Folkeparti. Det er samlet set ikke et overbevisende alternativ.

Lad mig slutte med et par bemærkninger til Enhedslistens ordfører, som jo præsenterede en række velkendte og markante synspunkter under debatten i dag. Jeg vil gerne understrege, at der på afgørende punkter er forskel, afgørende forskel, på regeringens og Enhedslistens opfattelse, når det gælder den økonomiske politik og de grundlæggende sammenhænge i den økonomiske politik. Men det ændrer efter min opfattelse ikke på, at der med et udgangspunkt i vores finanslovsforslag, i den balance, der er i vores finanslovsforslag, er rum til at forhandle med Enhedslisten om at række ud efter en række af de målsætninger, Enhedslisten lægger særlig stor vægt på.

Der gælder i øvrigt også for Folketingets øvrige partier. De vil i den kommende tid blive indkaldt til forhandlinger i det håb, at der vil vise sig vilje til, at man søger indflydelse og tager ansvar. Med det finanslovsforslag, vi i dag debatterer, er der skabt et solidt grund-

lag for, at det kan lade sig gøre. Og midt i en krisetid vil det være uansvarligt at lade være.

Kl. 15:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til finansministeren. Der er foreløbig elleve, der har bedt om ordet: Peter Christensen, Frank Aaen, Kristian Thulesen Dahl, Mike Legarth, Ole Birk Olesen, Anders Samuelson, Hans Kristian Skibby, Kristian Jensen, Johanne Schmidt-Nielsen, Mikkel Dencker og Torsten Schack Pedersen.

Hvis alle overholder deres taletid, vil næsten alle kunne nå at få ordet. Jeg giver først ordet til hr. Peter Christensen.

Kl. 15:36

Peter Christensen (V):

Jeg kan ikke lade være med lige at hæfte mig lidt ved den historiske gennemgang. Det er jo fuldstændig korrekt, at Venstre har rost finanslovudspillet, fordi det ligger på lige linje med VK-regeringens politik. Det er tæt på nulvækst, så den overordnede ramme er ansvarlig. Det har vi rost. Det får så finansministeren til at causere lidt over, hvorfor den ros ikke var der før valget. Det vil jeg gerne løfte sløret for. Det var, fordi da var det »Fair Løsning 2020«, der var grundlaget for Socialdemokratiets og SF's økonomiske politik; da var det finansministeren, der var hovedarkitekt for et finanslovudspil og et valgoplæg, der var hamrende uansvarligt, og som selv Finansministeriet efterfølgende har taget afstand fra.

Så det korte svar til finansministeren er: Når vi ikke roste det før valget, er det, fordi det, som finansministeren var arkitekt for, de valgløfter, man er løbet langt væk fra efterfølgende, var uansvarlige og er uansvarlige, og derfor skal finansministeren roses for sit hamskifte, for også selv at tage afstand fra sin fortid. Det må have været svært, men ros skal der til.

Kl. 15:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finansministeren.

Kl. 15:37

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak for rosen. Jeg tror nu ikke, jeg har udtrykt noget ønske om at få ros af hr. Kristian Thulesen Dahl sådan med tilbagevirkende kraft. Det synes jeg er lige lovlig meget forlangt – også af hr. Peter Christensen. Det lever jeg sagtens uden.

For så vidt angår de forslag, vi kom med før valget, har ugebrevet Mandag Morgen, tror jeg, opgjort, at otte ud af ti er gennemført i praksis. Det, jeg bare pegede på, var det indholdsmæssige i det her, hvor det jo er sådan, at de investeringer, vi fremrykker og laver for at gå op imod krisen – skabe nye arbejdspladser og holde hånden under beskæftigelsen – kan man regne igennem fuldstændig sagligt og objektivt giver 21.000 nye job i 2013. Det har Venstre vendt sig lodret imod på baggrund af den fuldstændig forkerte analyse, jeg citerede den tidligere statsminister for. Og nu siger man så ikke noget om det længere. Det er vel sådan en stille indrømmelse, og den kvitterer jeg bare for. Og sådan skal det jo også kunne være i politik.

Kl. 15:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:38

Peter Christensen (V):

Den tidligere VK-regering lavede forårspakke, genopretningspakke, reformpakke, et arbejdsudbud på 105.000. Socialdemokratiet var ikke med til en eneste af dem – en gold og uansvarlig opposition. Den nuværende regering, som kalder sig en historisk reformregering, har

lavet reformer svarende til knap 21.000 job – Venstre har været med i dem begge. Trepartsforhandlinger er kuldsejlet under finansministerens ledelse, og mit spørgsmål er så egentlig det enkle: Er der plads til med den historik, med de fakta, der ligger på bordet, og de planer og de mål, der er nødvendige for Danmarks fremtid økonomisk, at lave en finanslovaftale, hvor man bakker i forhold til arbejdsudbuddet? Er der plads til det, hr. finansminister?

Kl. 15:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finansministeren.

Kl. 15:39

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg synes ikke, der er nogen grund til at hidse sig op. Det, vi havde en debat om i første runde af spørgsmålet, handler om Venstres stille indrømmelse af, at man tog fuldstændig fejl, når det gjaldt analysen af den nuværende krise – dens varighed, dens karakter – og at man nu med det, man ikke siger, støtter behovet for, at vi med offensive investeringer skaber nogle flere arbejdspladser i Danmark. Godt, det kvitterer jeg for.

Så er det, for så vidt angår arbejdsudbud og reformer, sådan, at vi med den 2020-plan, vi har lagt frem, har sat langt højere ambitioner op for dansk økonomi, end Venstre på noget tidspunkt har evnet at skitsere. Og vi er faktisk også kommet ganske langt ad vejen med de reformer, der er gennemført, og det er jo formentlig baggrunden for den karaktergivning fra en række af landets førende økonomer, jeg refererede. Jeg skal forsikre om, at den har jeg ikke påvirket på nogen som helst måde – den er foretaget fuldstændig uvildigt.

Kl. 15:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 15:40

Frank Aaen (EL):

Det, vi har set på det seneste, er, at arbejdsløsheden stiger, at økonomien skrumper, og vi ved også, at om nogle få måneder falder et meget stort antal arbejdsløse ud af dagpengesystemet og til en social-økonomisk ruin. Jeg ved selvfølgelig godt, at regeringen har lavet et udspil, der går ud på at indkalde folk til en ekstra samtale, hvis de er ved at falde ud af dagpengesystemet, og også andre ting, som vi har støttet i Finansudvalget – ingen problemer med det – men det forhindrer jo ikke, at der er mennesker, der falder ud af dagpengesystemet her den 1. januar, og som gør det i meget større tal end det, vi har set hidtil.

Derfor er mit enkle spørgsmål til regeringen: Hvad vil regeringen gøre for at forhindre, at mennesker i så stort et omfang mister deres dagpenget og dermed deres forsørgelse?

Kl. 15:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finansministeren.

Kl. 15:41

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det synes jeg at min kollega beskæftigelsesministeren har adresseret meget grundigt og meget fyldigt i en efterhånden lang række sammenhænge. Det er jo rigtigt, at der er vedtaget en akutupakke, en ganske omfattende akutupakke, som har det sigte at få de her mennesker i arbejde, hvilket jo er den klart bedste løsning på problemet. Det tror jeg i øvrigt også hr. Frank Aaen er enig med mig i. Og så er det jo også sådan, at man vil se, at der på finanslovforslaget er afsat reserver til at gøre en yderligere indsats for de her mennesker. Det gen-

nemgik jeg også i indlægget, i min gennemgang af selve finanslovsforslaget.

Kl. 15:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:41

Frank Aaen (EL):

Jamen akutupakken har vi stemt for, ikke noget problem; tværtom var det da et skridt i den rigtige retning. Men det ændrer jo ikke ved det. Jeg har i hvert fald ikke hørt nogen sige, at akutupakken skulle forhindre, at mennesker i et meget stort antal mister deres forsørgelse pr. 1. januar. Jeg har selvfølgelig noteret mig, at der er afsat nogle penge i reserve på finansloven, der kan bruges.

Men det skal jo stadig væk være sådan, at man – det synes jeg er nødvendigt – her tidligt i efteråret får sagt til folk, der er bange for, om de mister deres forsørgelse, at de ikke mister deres forsørgelse. Jeg synes, at vi skal give folk en garanti for, at de enten kommer i arbejde eller opretholder deres ret til dagpenge. Ellers går folk jo fra nu af og til januar og ved ikke, hvordan deres fremtid skal tegne sig.

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finansministeren.

Kl. 15:42

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Som jeg også prøvede at sige i min replik, er der jo på nogle punkter en grundlæggende uenighed mellem regeringen og hr. Frank Aaen, mellem regeringen og Enhedslisten, om den økonomiske politik, herunder ved et synspunkt hos os om, at man ikke skal kunne være på dagpenge til evig tid. Den viste sig også i 1990'erne, hvor man reformerede dagpengesystemet.

Men jeg er sådan set glad for, at der kommer en anerkendelse i det, hr. Frank Aaen siger, af, at der fra den her regerings side gøres noget for at afhjælpe det problem, som vi helt klart anerkender, og som vi ikke har hørt noget borgerligt parti anerkende i noget væsentligt omfang, og at der også er udsigt til, at man med finansloven har afsat ressourcer til, at der kan gøres yderligere. Og så må vi jo drøfte de konkrete initiativer.

Kl. 15:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 15:43

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lige i forhold til det sidste: Nu ved jeg ikke, om jeg skulle føle mig truffet af betegnelsen borgerlige partier, men Dansk Folkeparti har sådan set foreslået, at man laver en midlertidig forlængelse af dagpengeperioden fra nytår, så man lige præcis adresserer det problem, som også hr. Frank Aaen her er inde på.

Det, jeg tog ordet for, var noget andet. Det var for at spørge finansministeren, hvordan han i en tid, hvor ledigheden har været stigende, hvor væksten har været aftagende, hvor regeringen har påstået, at de laver en kickstart, der ellers skulle sætte gang i økonomien, har det med at foreslå, at en ordning som boligjobordningen afskaffes. Boligjobordningen har givet den enkelte husstand, uanset om man bor til eje eller leje fradrag for at købe nogle ydelser, eksempelvis fra lokale håndværkere, en ordning, der efter Dansk Byggeris opfattelse har haft en jobeffekt på mindst 3.400. Hvorfor er det, man vælger at afskaffe sådan en ordning i en tid, hvor ledigheden er stigende, hvor væksten har været aftagende, samtidig med at man påstår, at man laver en kickstart? Hvorfor fjerner man et af de instru-

menter, der rent faktisk har været med til at skabe lokal beskæftigelse?

Kl. 15:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finansministeren.

Kl. 15:44

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men det er såmænd ikke, fordi jeg ikke har nogen erindring om de forslag, hr. Kristian Thulesen Dahl er kommet med på det seneste om dagpenge. Det er jo kun for at være hjælpsom og tage højde for, at det var hr. Kristian Thulesen Dahl, der oprindeligt gennemførte de dagpengeregler, vi nu lever med. Så det var det, jeg lagde til grund i min besvarelse til hr. Frank Aaen.

Når det gælder boligjobordningen, er det korrekte tal, som jeg gerne skal oversende til hr. Kristian Thulesen Dahl, frit efter min hukkommelse, at den har skabt 1.200 arbejdspladser. Det kan være, at jeg husker forkert. Jeg skal gerne sørge for at oversende det korrekte tal. Når den afskaffes, er det jo udtryk for prioritering. Det er udtryk for prioritering, og det afgørende ved finanslovsforslaget er den samlede jobvirkning – ikke om et enkelt element trækker i den ene retning eller i den anden retning. Det afgørende må være den samlede jobvirkning, og den er markant: 21.000 nye arbejdspladser i 2013.

Kl. 15:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Kristian Thulesen Dahl

Kl. 15:45

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Det synes jeg giver anledning til to opfølgende spørgsmål. Det ene er: Man laver i finanslovaftalen for i år boligjobordningen om til en energiordning fra næste år, hvor man altså gør det mere attraktivt at energirenovere sin bolig. Det er jo en del af aftalen om finansloven for i år, at det skal man gøre fra den 1. januar 2013. Den ordning gennemfører man så heller ikke. Den er pludselig forsvundet ud af regeringens oplæg. Hvorfor det?

Det andet spørgsmål er: Er finansministeren opmærksom på, at når man så gør det, som man har planlagt, så forsvinder den hjemmeserviceordning, der var gældende for pensionister, også? Det var en del af øvelsen omkring boligjobfradragsordningen i sin tid, at man lagde hjemmeserviceordningen ind i den ordning, og nu får regeringen måske ubevidst – det ved jeg ikke, men det kan jeg jo spørge finansministeren om – fjernet den hjemmeserviceordning, der ellers var gældende.

Punkt 1: Hvorfor afskaffer man energiordningen, som skulle afløse boligjobordningen?

Punkt 2: Er man opmærksom på, at man med et fingerknips får afskaffet hjemmeserviceordningen? Har man været opmærksom på det, eller er det noget, der pludselig bare er kommet, og som man ikke var opmærksom på, da man lavede finanslovsforslaget?

Kl. 15:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:46

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak. Jeg tror såmænd nok, at jeg er fuldt opmærksom på langt de fleste elementer i finanslovsforslaget, inklusive dem, der refereres til her.

Det er jo udtryk for prioritering. Når det gælder energirenoveringsordningen, er vores erkendelse jo, at med den energiaftale, der blev lavet efter vedtagelsen af finanslovsforslaget for 2012, sker der

utrolig meget, når det gælder energibesparelser og energirenovering, og så er pengene bedre brugt på andre områder. Det samme gælder hjemmeservice.

Det afgørende saglige må naturligvis være, hvad der står på bundlinjen, når det gælder jobskabelse. Der står 21.000 arbejdspladser i 2013 efter gangse regnemetoder.

Kl. 15:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Mike Legarth har ordet.

Kl. 15:47

Mike Legarth (KF):

Når nu der er blevet fremlagt et oplæg til en finanslov, hvori man selv skriver, at ledighedstallene er større end forventet, og der har så efterfølgende vist sig konjunktursvækkelser – ledighedstallene er højere, end man havde forventet, væksten ikke så høj, som man havde forventet, der er nedjusteringer på de internationale markeder både i Europa og på verdensplan – vil jeg høre finansministeren, om ikke det var det rigtige tidspunkt at lave en egentlig erhvervspakke på, som målrettet går efter at skabe job her i Danmark og gøre det nemmere, enklere og billigere for virksomhederne at producere en arbejdsplads.

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Finansministeren.

Kl. 15:48

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg mener jo, at det finanslovsforslag, der er fremsat, skaber job, beskæftigelse – også privat – i Danmark. Og jeg håber, at Det Konservative Folkeparti vil forhandle seriøst om at gennemføre de initiativer. Det er jo det, der ligger i de skøn, vi laver. Altså, vi har jo et skøn for 2013, der handler om, at udviklingen ser ud til at kunne vende ikke mindst på baggrund af de initiativer, vi tager.

Der har været en vis debat om de skøn, og hr. Mike Legarth er jo en kyndig mand med indsigt i, hvordan den slags foregår, og han ved, at skønnene ikke laves politisk, men foretages af eksperter. Det er jo sådan, at Nordea i går, så vidt jeg husker, kom med et skøn, der faktisk er mere optimistisk, så vidt det er oplyst for mig, end det, der er fremlagt af Finansministeriet. Det er jo på baggrund af de initiativer, vi har taget også i et vist omfang i fællesskab med det investeringsvindue, vi har vedtaget, der giver virksomhederne et konkret kontant tilskud til at foretage investeringer i bedre konkurrenceevne i 2012 og 2013.

Kl. 15:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 15:49

Mike Legarth (KF):

Der er tiltag, men det er ikke tilstrækkeligt. Hvis vi eksempelvis ser på, hvor jeg kommer fra, og hvor også finansministeren har sin gang, nemlig Syd- og Sønderjylland, har vi der et marked, der er helt udkonkurreret, nemlig for dem, der konkurrerer med grænsehandelen. Der vil jeg anmode om, at finansministeren prioriterer, at vi får fjernet ikke bare fedtskatten, men også sukkerafgiften, og oven i det får en yderligere nedsættelse af afgifter på de varer, der lokker danskerne til at køre ned på den anden side af grænsen, så der skabes arbejdspladser der og afgiftspengene går i den tyske statskasse.

Vi har haft drøftelsen i forbindelse med skattereformen – det anerkender jeg – men der er jo en rapport på vej, som tydeligt viser, at problemstillingen er større, end man forventer. Vi ser i dag konkurs-

tal, der viser det højeste antal konkurser i år i august måned. Der er mange krisetegn, der gør, at det nu vil være hensigtsmæssigt, at vi gør noget for at skabe de job.

Vi må også være ærlige, eller lad mig spørge på en anden måde: Er det ikke rigtigt, at de tiltag, der er til at skabe arbejdspladser i det her finanslovoplæg, er gamle tiltag? For ellers må finansministeren gerne vise mig, hvor der i det oplæg er nye tiltag til at skabe nye private arbejdspladser.

Kl. 15:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Finansministeren.

Kl. 15:50

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Hr. Mike Legarth er jo en forholdsvis hæderlig debattør, og derfor vil jeg også gerne sige tak for anerkendelsen af, at vi faktisk gør noget for virksomhederne i både 2012 og 2013, meget markant, og at vi faktisk selv har lagt op til en drøftelse af at gøre noget ved det problem, hr. Mike Legarth rejser, nemlig grænsehandelen, altså ved at drøfte mulighederne for at finde finansiering til at fjerne den fedt-afgift, hr. Mike Legarth, så vidt jeg forstår, selv har indført i sin egenskab af medlem af et parti, der var en del af den regering, der gennemførte den skattereform, som indførte fedtafgiften. Så der er jo perspektiv for et samarbejde om de her ting.

Der, hvor der selvfølgelig er en uenighed, er jo i forbindelse med finansieringen, hvor nogle af de ting, hr. Mike Legarth foreslår, efter min opfattelse vil svække vækst- og konkurrenceevnen og styrken af det fællesskab, vi har i Danmark.

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 15:51

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg må desværre sige, at jeg synes, det var en skuffende replik fra finansministeren til den debat, som er foregået i salen i dag. Mest skuffende var selvfølgelig kommentaren til det, som Liberal Alliance sagde fra talerstolen.

På vegne af Liberal Alliance pointerede jeg, at Danmark for 40 år siden var det rigeste land nord for Alperne, og med henvisning til anerkendte tal fra OECD fortalte jeg, at Danmark om 5 år forventes at være det fattigste land nord for Alperne. Da finansministeren blev født, blev han født ind i det rigeste land nord for Alperne. I dag bestyrer han selv et samfund, der er på vej til at blive det fattigste land nord for Alperne. Det havde man dog forventet at der ville komme en eller anden slags svar på, enten at der fra regeringens side blev sagt: Det var dog nogle helt horrible tal, vi tror overhovedet ikke på OECD – eller at finansministeren sagde: Ja, det her er også et stort problem, og vi agter at gøre dette og hint for at komme det i møde. Det eneste, vi fik, var, at finansministeren med et lille smil i mundvigen sagde noget om, at Liberal Alliance og De Konservative vist konkurrerede om, hvem der kunne være det mest højreorienterede parti. Det forekommer mig, at finansministeren leger politik. Han synes, det er en sjov leg at stå på denne talerstol og sige noget, som han selv synes er sjovt, men som ingen andre synes er sjovt, i stedet for at tage fat på den meget alvorlige problemstilling, som blev nævnt for ministeren. Kan vi måske få det nu?

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Finansministeren.

Kl. 15:53

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er nu sjældent, jeg bliver mødt med beskyldninger for at være sjov, men det må jeg jo så tage med. Jeg vil sige, at det ville have været mig en skuffelse, hvis ikke det var lykkedes mig at skuffe hr. Ole Birk Olesen. Det lykkedes så, og det kan så glæde mig.

Det er jo en debat, vi har haft med hinanden før og også med andre medlemmer af Liberal Alliance her i Folketingssalen. Jeg mener bestemt, at vi lever i et langt bedre og rigere samfund i dag, end da jeg blev født, og at mine børn har udsigt til bedre vilkår, end jeg selv havde, da jeg voksede op i 1970'erne og 1980'erne. Jeg mener, vi er et land med ganske store økonomiske udfordringer, det har jeg også sagt ved en lang række lejligheder. Jeg tror oven i købet, jeg har betegnet dansk økonomi som et håndværkertilbud. Men de planer, der er lagt frem fra regeringen, sætter jo ind på en bred række af områder og gør noget ved problemet ud fra en noget anden opfattelse af, hvordan en økonomi fungerer, end den, hr. Ole Birk Olesen giver udtryk for. Og det er jo det, der får 80 pct. af landets økonomer til at mene, at vores økonomiske politik fortjener topkarakter. De må så åbenbart være gået fuldstændig fra forstanden efter hr. Ole Birk Olesens synspunkt. Sådan tror jeg ikke at de fleste vil vurdere at sagerne forholder sig.

Kl. 15:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:54

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen så leger finansministeren videre med sit politik. Det, der blev sagt, var jo ikke, at Danmark var blevet et fattigere land. Det, der blev sagt, var, at Danmark sammenlignet med andre lande ikke har den samme velstandsudvikling, som de har, og derfor, hvis man følger OECD's prognoser, står til at blive det fattigste land nord for Alperne om blot 5 år fra et udgangspunkt, der ved finansministerens fødsel var, at Danmark var det rigeste land nord for Alperne. Det er da en voldsom udfordring, som man ikke bare kan vifte væk med sådan en lille sjov bemærkning – undskyld, jeg sagde faktisk ikke, at finansministeren var sjov. Jeg sagde, at han forsøgte at være sjov. Jeg sagde ikke, at det lykkedes.

Kan vi nu i andet forsøg eller måske endda tredje forsøg få at vide, om regeringen anerkender denne udfordring, og hvad regeringen faktisk agter at gøre ved det?

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finansministeren.

Kl. 15:55

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er sådan, at når man sammenligner Danmark med de lande, vi normalt sammenligner os med, så har vi på baggrund af den økonomiske politik, vi fører, faktisk udsigt til en mere gunstig økonomisk udvikling i de kommende år, end det er tilfældet i langt de fleste andre lande. Det gennemgik jeg meget grundigt i min præsentation af finanslovsforslaget, som jo var offentligt tilgængelig, og det bygger på tal, som er fuldstændig objektivt opgjort og tilgængelige for enhver, der måtte interessere sig. På den længere bane har vi bestemt også udfordringer, det har jeg gjort klart gældende i enhver sammenhæng på en måde, der er alt andet end sjov. Og vi har planer for at rette op på de problemer, som ikke mindst vores forgængere har medvirket til at skabe, og de planer er meget bredt anerkendt fagligt af folk, der interesserer sig for den slags ting, ikke ud fra et politisk synspunkt, men ud fra et rent fagligt økonomisk synspunkt.

At vi så grundlæggende er uenige om, hvordan sådan en kompleks, moderne økonomi som Danmarks hænger sammen, hvordan den fungerer, fordelene ved, at vi har et stærkt fællesskab osv., det kan vi nok ikke lave om på, heller ikke i dag.

Kl. 15:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 15:56

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg synes egentlig, det er ret interessant at få den her debat og få lejlighed til at diskutere lidt med finansministeren. Det er jo ikke længe siden, at vi oplevede finansministeren som en af fire højt profilerede socialdemokrater indrykke en kronik i Politiken – det kan så undre mig, hvordan man som sådan meget ihærdige ministre kan afse tid til at mødes over en kop kaffe og skrive en fælles kronik, altså tre ministre og til og med også en gruppeformand, men det har man ikke desto mindre gjort – og der er man jo bl.a. kommet frem til i den socialdemokratiske højhed, at Socialdemokraterne vil skabe et partnerskab med erhvervslivet, og at der skal skabes rigtig gode rammer for vækst, samtidig med at virksomhederne skal betale mere i skat og skabe flere arbejdspladser. Det lyder sådan set måske meget flot, det, der står i den her omtalte kronik, som man kunne blive enige om at indrykke i Politiken, men hvis man kigger på det finanslovsforslag, som ministeren jo har ansvaret for i dag, er det jo et, der lægger op til endnu flere skatter og afgifter. Der står jo faktisk klart, at man vil øge erhvervsskatterne med 660 mio. kr. Derudover kan man se, at der også bliver rykket kraftigt i pengeposen set i forhold til den nyindgåede skatteaftale, og vi kan se, at regeringen lægger op til, at boligjobordningen og alle mulige andre ordninger også skal fjernes. Det betyder jo alt sammen færre arbejdspladser, og det vil jeg gerne have finansministeren til at kommentere.

Kl. 15:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finansministeren.

Kl. 15:58

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak. Jamen det er jo sådan, at når man ser på finanslovsforslaget, ser man, at det betyder 21.000 flere arbejdspladser i 2013. Det kan jeg slet ikke forestille mig, at så sagligt et parti som Dansk Folkeparti og så fremtrædende et medlem af Dansk Folkeparti som hr. Hans Kristian Skibby vil bestride. Det er jo beregnet fuldstændig objektivt i Finansministeriet. Det er jo ikke mindst på baggrund af en række vanskelige, store beslutninger, vi har truffet: kontant tilskud til investeringer i dansk erhvervsliv i 2012 og 2013 – det er Dansk Folkeparti en del af, tak for det – og en skattereform, en meget markant skattereform, som sænker skatten på arbejde og dermed også presset på lønningerne i det private erhvervsliv, og som jo ikke mindst blev mulig, fordi dansk erhvervsliv pressede Venstre og Konservative kraftigt til at forhandle konstruktivt med regeringen om faktisk at få et resultat ud af det forslag, regeringen havde fremlagt.

Så der er masser af konkrete forslag bag de ord, der står i kronikken, og i øvrigt tror jeg ikke, det var helt præcist citeret, det, der blev læst op.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:58

Kl. 16:02

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er i hvert fald taget korrekt fra et ritzautogram – og så ved jeg ikke, hvem der har svinget den ind på redaktionen, det skal jeg lade være usagt. Men jeg vil gerne sige noget om det her med, hvilken type job det så er, vi kan se frem til i Danmark, for nu siger finansministeren, at der kommer 21.000 nye job. Jamen det kan alle de mennesker, der står til at miste deres job, jo ikke bruge til ret meget. Vi kan tage eksemplet med Dansk Industri: De har beregnet, at de nye sukkerafgifter vil betyde, at man mister 1.000-1.200 produktionsjob i Danmark i fødevareerhvervene. Det svarer til, at staten vel så indkasserer 1.200 mio. kr. samtidig ved den lejlighed.

De 100 medarbejdere på Samba i Skanderborg f.eks., som jo står foran at flytte jobbene til Tyskland nu på grund af sukkerafgifterne, kan jo ikke bruge de her 21.000 job til noget som helst. De står foran at miste deres job. Samba i Skanderborg står foran at lukke, på grund af at deres konkurrenceevne er blevet ødelagt. Det er sådan nogle ting, som jeg synes er fuldstændig vanvittige. Regeringen kaster en masse penge ud for at skabe nogle job, men man finansierer det ved at ødelægge erhvervskulturen i Danmark, således at de virksomheder, der er her, mister konkurrenceevne og derfor enten lukker og slukker eller flytter til andre lande. Det er jo alt sammen dårligt for Danmark. Det giver en dårlig samfundsøkonomi, og det giver dårligere sociale forhold i Danmark, at folk mister deres job. Og det burde regeringen måske reflektere over i stedet.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:00

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Ja, så er det jo godt, at det er grundlæggende forkert. Som det også fremgår af den økonomiske redegørelse, min kollega økonomi- og indenrigsministeren fremlagde i forbindelse med finanslovsforslaget, er vores konkurrenceevne jo faktisk gradvis ved at blive forbedret. Som det fremgik af de kvartalstal for den konkrete økonomiske udvikling i Danmark, der kom, og som var skuffende, viste de jo, at der, hvor der er tilbageholdenhed, er i privatforbruget på grund af usikkerhed om de forhold, jeg gennemgik. Men når det gælder eksporten, står vi jo faktisk stærkere.

Det er rigtigt, at der er udfordringer med hensyn til afgifterne. Det har vi også lagt op til at drøfte med et ansvarligt udsnit af Folketingets partier. I øjeblikket er der vel konkret først og fremmest problemer med den fedtafgift, hr. Hans Kristian Skibby selv har været med til at indføre. Det kunne man måske reflektere over.

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Anders Samuelson for en kort bemærkning.

Kl. 16:01

Anders Samuelson (LA):

Finansministeren siger, at der bliver skabt over 20.000 nye job næste år. Jeg har fået et svar i dag fra Finansministeriet, som peger på, at hvis man ikke får 1,7 pct.s vækst, men får 0 pct.s vækst, så er der 25.000 flere i arbejdsløsheds køen. Betyder det ikke, at det er et sand-slot, man har bygget op, som ikke står på noget sikkert fundament? Vi har faktisk minusvækst i Danmark i dag. Hvad er det, der gør, at finansministeren tror på, at vi i 2013 pludselig får 1,7 pct.s vækst? Og vil ministeren ikke bekræfte, at hvis vi ikke får 1,7 pct.s vækst, men får f.eks. kun 0,9 pct.s vækst, så er der 12.500 yderligere arbejdsløse, og hvis vi får 0 pct.s vækst, er der 25.000?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:02

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, de korrekte tal, hr. Anders Samuelson har modtaget fra mit ministerium, burde jo gøre hr. Anders Samuelson til en varm tilhænger af ekspansiv finanspolitik – varm tilhænger af en ekspansiv finanspolitik, altså at fremrykke investeringer, som skaber arbejdspladser i en lavkonjunktur, fordi det, tallet på 1,7 jo afspejler, er ikke mindst, at man ved at føre en aktiv økonomisk politik kan holde hånden under beskæftigelsen.

Det er tankevækkende. Man kan jo tage et kig på Storbritannien, hvor regeringen har gennemført, tror jeg, mange af de ideer, hr. Anders Samuelson synes vi skal kaste os over her i Danmark. Det har jo ikke just ført til økonomisk vækst og øget beskæftigelse. Der skrumpet økonomien, også i et tempo, hvor vi slet ikke kan være med.

Når vi skønner 1,7 pct., er det ikke mig, der gør det, så er det eksperterne, der gør det, og det gør de på baggrund af den politik, vi fører. Og som jeg sagde lige før, er Nordea netop kommet med et skøn, der er endog en kende mere positivt.

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Anders Samuelson.

Kl. 16:03

Anders Samuelson (LA):

Ministeren undlod fuldstændig at give et bud på, hvor det er, det spring fra minus 0,5 pct.s vækst til plus 1,7 pct.s vækst skal komme fra, ud over at henvise til en kickstart, som er en fremrykning af nogle offentlige investeringer, som vi alle sammen godt ved netop bare er, at man flytter nogle arbejdspladser fra fremtiden og hen i nutiden, men dermed selvfølgelig også har mindre beskæftigelse længere fremme på banen.

Tror ministeren selv på, at man ikke i løbet af nogle få måneder bliver nødt til at komme ud og nedjustere skønnen for den vækst på 1,7 pct.? Hvis det er tilfældet, at man kommer til at gøre det, vil ministeren så ligefrem love at gå ind og genlæse nogle af Liberal Alliances politikforslag, som er de eneste forslag, der er blevet gennemregnet af uafhængige økonomer i ADAM-regi? Vil ministeren love at lægge den bløde livets ulidelige letheds-retorik på hylden og gå konstruktivt ind og kigge på, hvad det egentlig er, vi foreslår, i stedet for at bygge nogle misvisende billeder op?

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 16:04

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det synes jeg er en hård straf, selv for et forkert skøn, hvis det skulle vise sig at gå sådan, at skulle gennemlæse hele Liberal Alliances økonomiske politik en gang til. Så det vil jeg ikke give noget tilsagn om.

De skøn, vi laver i Finansministeriet, laves ikke af mig. De laves af de bedste eksperter, vi har. De ligger i øvrigt ganske godt på linje med de skøn, der kommer fra en række andre institutioner, og de følger af den politik, vi fører, og de økonomiske sammenhænge, der er meget bredt anerkendte, muligvis nok ikke i Liberal Alliance, hvilket så får Liberal Alliance til at udtrykke en vrede på resten af verden og de eksperter, der vurderer den økonomiske politik i resten af verden.

Men det er sådan, at når man er i en lavkonjunktur, er det ganske klogt at styrke den økonomiske politik og flytte investeringer fra fremtiden, hvor man forventer en normalisering af konjunkturerne, til den situation, vi står i i dag, for at redde arbejdspladser. Det er et ganske bredt anerkendt princip. Fulgte man de anvisninger, man får fra hr. Anders Samuelsen, og lod være, så ville det koste arbejdspladser, og så ville det koste et langt større underskud på de offentlige finanser, som de beregninger, der refereres til, præcist viser.

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:05

Kristian Jensen (V):

Finansministeren talte om, at debatten havde fjernet sig fra virkeligheden. Jeg frygter, at det er finansministeren, der har fjernet sig fra virkeligheden.

For de danske arbejdere, der har mistet jobbet på grund af regeringens stigende erhvervsafgifter, er virkeligheden langt fra regeringens selvros om flere job, samtidig med at beskæftigelsen falder. For de virksomheder, der med regeringens finanslovsforslag får mindre hjælp til at ansætte lærlinge uden modgående lettelser, er virkeligheden langt fra regeringens løfter om bedre uddannelser. Og for de unge, der kan se, at de tjener mere ved at være på kontanthjælp end ved at tage en uddannelse, er virkeligheden, at regeringens reformpause er en hån mod deres indsats for at blive den klogeste generation nogen sinde.

Vi har i dag set, at der er et stigende antal konkurser i erhvervslivet i Danmark. Tror finansministeren, at de stigende byrder, der i finanslovsforslaget lægges på erhvervslivet, vil være med til at øge eller mindske antallet af konkurser?

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:06

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen der er ikke nogen tvivl om, at finanslovsforslaget samlet set mindsker antallet af konkurser, i forhold til hvis man havde ført den økonomiske politik, der ellers var lagt op til. Det mindsker antallet af konkurser og øger antallet af arbejdspladser. Og det er jo et objektivt faktum, det er beregnet ganske tydeligt, at det skaber 21.000 nye arbejdspladser, herunder også private arbejdspladser.

Det var ikke det, der var lagt op til af hr. Kristian Jensen og den regering, hr. Kristian Jensen støttede og bidrog til at holde ved magten før det folketingsvalg, der så førte til regeringsskiftet.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Jensen.

Kl. 16:07

Kristian Jensen (V):

I »Økonomisk Redegørelse« på side 167 skriver finansministerens kollega, at den 1-årige finanseffekt af regeringens økonomiske politik er -0,6. Hvis det var sådan, at man ville have en positiv finanseffekt, skulle regeringen have valgt noget andet.

Det virker, som om finansministeren mere snakker uden om end svarer på spørgsmålene. Så lad os i stedet tage noget teori, da det er der, finansministeren hellere vil have diskussionen. Må jeg ikke spørge finansministeren bare sådan for diskussionens skyld: Kunne man ikke føre en offensiv finanspolitik ved at gennemføre lempelser af erhvervslivets byrder? Kunne man ikke føre en finanspolitik, der

var offensiv, ved at sætte en erhvervsskattepakke i spil, som kunne øge mulighederne for, at danskerne fik renoveret deres huse, som kunne gøre, at man fik sænket grænsehandelsfølsomme varers afgiftsniveau, og som kunne sikre, at man kunne få en større konkurrenceevne, fordi man kunne fjerne nogle af de afgifter, der f.eks. rammer vores turismeerhverv?

Ville det ikke i lige så høj grad kunne være med, hvis man ville føre en offensiv økonomisk politik?

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:08

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg er egentlig glad for, at det her spørgsmål om finanseffekten rejses, for så kan vi korrigere den fejltagelse. Altså, det fungerer jo sådan med finanseffekten, at der, hvor den refereres, er den beregnet i snæver forstand efter den definition, der er på den. I en anden del af materialet gøres det klart gældende, at den samlede virkning af den økonomiske politik, herunder de ting, der ikke tæller med på statsbudgettet, sikrer, at vi også har en positiv jobvirkning i 2013.

Det er heller ikke mig, der har foretaget beregningerne eller skønnene, det er de eksperter, vi har ansat, og hvis arbejde vi ikke blander os i. Det tror jeg også er bredt anerkendt.

Så har jeg det bare sådan, at det jo ikke er sådan, at det, vi diskuterer her, er ukonkret eller teoretisk. 21.000 arbejdspladser er beregnet fuldstændig objektivt. Og hvad angår det forslag, Venstre selv har fremlagt, vil jeg sige, at det ganske rigtigt har en masse interessante forslag til at bruge penge, men jo siger meget lidt konkret om, hvordan de skal findes, hvad der ikke kan betegnes som synderligt ansvarligt – man står på ryggen af, at man har haft regeringsansvaret i 10 år, hvor vi tabte 170.000 private arbejdspladser – og jeg synes måske, at man måske nok kunne ønske sig en lille refleksion over det i de indlæg, der kommer i debatten.

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 16:09

Mikkel Dencker (DF):

Min bemærkning ligger lidt i forlængelse af det, som hr. Kristian Thulesen Dahl spurgte ind til for lidt siden. Jeg har nemlig undret mig over, hvorfor regeringen vil afskaffe boligjobordningen, når det jo bevisligt er en ordning, som skaber arbejdspladser især inden for byggefagene, hvor der er en høj ledighed. Og det er også en ordning, som er med til at fjerne noget af det sorte arbejde. Det undrer mig, at man vil fjerne den og så i stedet for køre videre med sin såkaldte kickstart, som regeringen jo har lanceret, men som mildt sagt er en begrænset succes. For det kan jo ikke nogen steder aflæses på ledighedstallene, at man har lavet kickstarten. Ledighedstallene er tværtimod steget, i den periode kickstarten har kørt.

Så jeg vil bare spørge ministeren, hvorfor man dropper en succes og kører videre med noget, som ligner en fiasko.

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:10

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror, at jeg fik gennemgået den sag også med hr. Mikkel Denckers kommende partiformand. Boligjobordningen kan selvfølgelig være udmærket. Efter min hukommelse har den givet anledning til at

skabe 1.200 arbejdspladser med betydelige omkostninger ved hvert enkelt job. Når den ikke kører videre, er det et udtryk for prioritering. Den eneste saglige måde at debattere jobvirkningen af et finanslovsforslag på, er jo at se på bundlinjen. Når man tæller det hele sammen, hvad giver det så? Der er svaret 21.000 arbejdspladser.

Kl. 16:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 16:11

Mikkel Dencker (DF):

Det er jo en påstand, at det er noget, der giver 21.000 arbejdspladser på et tidspunkt, men det kan jo bare ikke måles. Ledighedstallet stiger. Men en grund til, at ledighedstallene stiger, mens man åbenbart kører videre med kickstarten, som måske giver nogle arbejdspladser, kunne jo være, at det er nogle store projekter, som kickstarten går ud på. Det er nogle store projekter, som jo udliciteres eller udbydes i licitationer, og som alle har mulighed for at byde ind på. Det kunne jo være, at mange af dem, der har vundet de her licitationer, var udenlandske firmaer. Så det er udenlandsk arbejdskraft, der kommer her til landet og udfører regeringens kickstart. Det er jo ikke noget, der påvirker den danske ledighed. Det er ikke noget, som danske håndværkere kommer i arbejde af, men man skaber arbejde til noget udenlandsk arbejdskraft. Man hører mange historier om, at de her store byggeprojekter gør brug af udenlandsk arbejdskraft.

I modsætning til det står så boligjobordningen, som netop sigter på, at det er den enkelte husstand, som hyrer en håndværker til at lave noget konkret arbejde. Det bliver så den lokale håndværksmester henne om hjørnet, man hyrer til det. Så det er danske arbejdspladser, der bliver skabt i boligjobordningen, mens det er yderst tvivlsomt, om det er danskere, der kommer i arbejde af regeringens kickstart.

Kl. 16:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:12

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det var, så vidt jeg kunne høre, ikke bygget på særlig mange data eller undersøgelser, men på fornemmelser af virkeligheden. Den udfordring, der har været med boligjobordningen, er jo det, man kalder for dødvægt, nemlig at man også giver et tilskud til de af os, der under alle omstændigheder ville have foretaget renovering af vores bolig, f.eks. sådan en som mig selv, der, hvis jeg havde tid til det, sagtens kunne trænge til at få renoveret min bolig og også har råd til det. Jeg ville få et tilskud af alle andre skatteydere til at gøre det, hvis jeg skulle finde på at gøre det, mens der var en boligjobordning. Det kommer der jo ikke flere arbejdspladser af. I øvrigt er det, så vidt jeg er orienteret, ikke sådan, at der er indarbejdet nogen klausul i boligjobordningen om, at det skal være dansk arbejdskraft, der varetager opgaverne. Så jeg synes, at det er en forholdsvis tynd argumentation, der føres frem. Lad os nu holde os til de tal, der er opgjort, og til de eksperter, vi har, og de viser, at vi skaber 21.000 nye arbejdspladser med de forslag, der samlet set er fremsat.

Kl. 16:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:13

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Nu har finansministeren sådan gjort en del ud af at beskrive, hvordan tingene var, før finansministeren blev finansminister. Det er jo altid rart at få linet op, hvad budskaberne var, før man

indtog de positioner, man har nu. Det er jo sådan, at der helst skal være en vis form for sammenhæng – er vi i hvert fald nogle der mener – i forhold til hvad man sagde, før man var i sin nuværende position, og hvad man så gør, når man er i denne position. Og der skal jeg bare bede finansministeren om at forholde sig til det budskab, som finansministeren kommer med på side 9 i »Fair Løsning 2020« – som finansministeren jo var hovedarkitekt bag – om, at der allerede fra 2013 er udsigt til et fald i den offentlige gæld. Jeg vil bare høre, hvor jeg i finanslovsforslaget fra regeringen kan se, at der er udsigt til, at den offentlige gæld falder, hvilket jo var budskabet fra finansministeren, før han blev finansminister.

Kl. 16:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:14

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er helt grundlæggende sådan, at regeringens økonomiske politik kan man finde beskrevet i regeringsgrundlaget og i vores 2020-plan og ikke i »Fair Løsning 2020«. »Fair Løsning 2020« var Socialdemokratiet og SF's bud på den udvikling, der skulle ske, og den har vi forhandlet til et samlet regeringsgrundlag og senere en plan for dansk økonomi. Det tror jeg er meget velkendt. Og når det gælder gæld og underskud i Danmark, viser den gennemgang, jeg lavede af finanslovsforslaget, jo, at vi meget voldsomt nedbringer det offentlige underskud i 2013, samtidig med at vi evner at gennemføre investeringer, som skaber 21.000 nye arbejdspladser og på den lange bane styrker dansk økonomi ved at gøre langt mere, når det gælder uddannelse. Så det synes jeg er ganske stærkt og i ganske god overensstemmelse med det, jeg rent politisk har ønsket mig igennem meget lang tid.

Kl. 16:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:14

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg må nok sige, at når vi kigger på tallene, er der meget langt til de løfter, som Socialdemokratiet gav, altså at hvis bare der kom en socialdemokratisk regering, kunne man begynde at afvikle gælden allerede fra den 1. januar – det kan vi i hvert fald rolig konstatere ikke er vilkåret med den finanslov, der ligger.

I samme forbindelse kan man jo spørge, hvad der blev af den kickstart, som vi havde en meget stor diskussion om – jeg tror, det var til afslutningsdebatten i 2009. Socialdemokratiet fremlagde i marts 2009 en vækstpakke på 36 mia. kr., og jeg skal bare høre, om grunden til, at Socialdemokratiet så som regering gennemførte en vækstpakke på omkring 10 mia. kr. og ikke de 36 mia. kr., var, at man mente, at i perioden fra februar og marts 2009 og til finansministeren blev finansminister, var omfanget af landets udfordringer blevet 26 mia. kr. mindre.

Kl. 16:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:15

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Der er gennemført fremrykning af investeringer for langt mere end 10 mia. kr. Det vil man også kunne se i det materiale, vi har fremlagt i forbindelse med finansloven. Det er derfor, vi kan få så kraftig en jobvirkning. Og det er jo sådan med kickstarten – det tror jeg også jeg har gjort gældende, men det er selvfølgelig helt i orden at over-

høre det, jeg har gjort gældende, det er jo en del af spillet – at den oprindelige kickstart efterfølgende er udvidet med en lang, lang række initiativer, bl.a. klimaforbedringer i kommunerne, et investeringssvindue, som sikrer private virksomheder et tilskud til at investere, og som Venstre selv har været med til at vedtage – det må man da trods alt have en eller anden form for kendskab til. Samlet set er der sket en fremrykning af investeringer for et væsentligt milliardbeløb – frit efter min hukommelse ca. 18 mia. kr. i 2013; det kan vi oversende verificerede tal på.

Kl. 16:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 16:16

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kan forstå, at finansministeren har reelle tal for, hvor mange arbejdspladser boligjobordningen har skabt, men har finansministeren også reelle tal for, hvordan kickstarten har virket i forhold til reelle arbejdspladser? Det kunne jeg godt tænke mig at høre.

Så står jeg her med et brev fra Spastikerforeningen, som skriver, at de er meget oprørte over, at en meget stor del af finansieringen af skattereformen skal ske ved at forringe vilkårene for mennesker på førtidspension. Da langt over halvdelen af de ca. 10.000 mennesker i Danmark, som er spastikere, har eller vil få førtidspension på grund af deres varige funktionsnedsættelse, kunne jeg godt tænke mig at høre finansministeren, om han mener, det er rimeligt, at mennesker med så stor en funktionsnedsættelse, som ikke har mulighed for at gå ud og få sig et arbejde og gøre noget ekstra, skal betale til skattelettelser.

Kl. 16:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 16:17

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er sådan med mennesker med den lidelse, der beskrives, at de naturligvis skal have mulighed for at få en ordentlig forsørgelse i et stærkt fællesskab. Det er derfor, vi kalder os et velfærdssamfund. Mange af dem har brug for en førtidspension, og det får de. Det er jo også sådan, at den skattereform, vi har aftalt og nu snart gennemfører her i Folketinget, betyder, at der sker en dæmpet regulering af stigningen i de førtidspensioner, vi snakker om. Det er det, vi har foreslået; det er det, vi har aftalt; det er det, vi gennemfører. Det sikrer så mulighed for, at de almindelige lønmodtagere, der går på arbejde hver dag, og som betaler deres skat og sikrer, at vi faktisk har økonomi til at have et stærkt velfærdssamfund, får en håndsrækning i en svær tid. Og det er jo det, der adskiller den skattereform, vi nu har aftalt, fra det, som Dansk Folkeparti tidligere har medvirket til, nemlig at det er almindelige lønmodtagere, der får skattelettelsen i en grad, der kan mærkes.

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:18

Karina Adsbøl (DF):

Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål om, hvad kickstarten har givet af reelle arbejdspladser indtil nu.

Men så vil jeg sige, at der er noget, finansministeren har fuldstændig misforstået, for i de beregninger, som Finansministeriet selv er kommet med, står der jo netop, at en enlig førtidspensionist på mellemste førtidspension i en lejebolig mister 6.540 kr., at et par på

førtidspension i en lejebolig efter den nye ordning mister 11.710 kr., og sådan kunne jeg blive ved. Så jeg vil spørge: Er der ikke noget, som finansministeren har misforstået i forhold til de rådighedsbeløb, man kommer til at sidde med? Har finansministeren slet ikke tænkt på, at der er mennesker i samfundet med et stort og omfattende handicap, som kommer til at betale for nogle skattelettelser? Og det har sådan set ikke noget med Dansk Folkeparti at gøre, det har noget at gøre med, at man sidder i regering nu og har et ansvar, og så kan man ikke altid skyde den videre, for nu sidder vi jo altså ikke i regering – det har vi heller ikke gjort, vi har været støtteparti.

Kl. 16:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Finansministeren.

Kl. 16:20

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak. Nej, det er fru Karina Adsbøl, der misforstår de tal, der er oplyst. De tal, der her opremses, er jo en reduktion af den stigning i indkomst, man har udsigt til. Og jeg beskylder sanelig ikke Dansk Folkeparti for at have taget noget aktuelt ansvar for dansk økonomi efter regeringsskiftet – det er desværre ikke tilfældet. Jeg peger bare på det, man jo ikke kan komme uden om, nemlig at sidst man havde skattereformer, var fordelingen helt anderledes, sådan at de meget store skattelettelser lå helt i toppen, hvor vi jo her sætter målrettet ind på midt i en krisetid at give almindelige lønmodtagere en håndsrækning med skattelettelser, de kan mærke. Det er også meget målrettet f.eks. enlige forsørgere, der vil få 9.000 kr. mere til sig selv ud af at gå på arbejde i stedet for at være på overførselsindkomst. Det synes jeg er progressivt.

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til finansministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Er der flere, der vil have ordet her i anden runde?

Jeg har forstået, at det ikke er tilfældet. Og det betyder så, at forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:21

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes mandag den 10. september 2012 kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henviser til ugeplanen, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:
Mødet er hævet. (Kl. 16:22).